

บทที่ 3

การจัดเก็บภาษีเงินได้จากกองมรดกตามกฎหมายต่างประเทศ

การจัดเก็บภาษีเงินได้จากกองมรดกในต่างประเทศค่อนข้างจะซับซ้อน และมีหลักเกณฑ์ที่แตกต่างจากประมวลรัษฎากร กล่าวคือ เมื่อเจ้ามรดกตาย กองมรดกหรือทายาทจะต้องเสียภาษีมรดก (Estate Tax หรือ Inheritance Tax) ในระดับสหพันธรัฐ (Federal Tax) และหรือมลรัฐ (State Tax) ภาษีจากการให้ (Gift Tax และ Generation Skipping Transfer Tax) ภาษีผลได้จากทุน (Capital Gain Tax) ภาษีเงินได้ (Income Taxation of Estate and Trust) ซึ่งในเรื่องนี้จะกล่าวเฉพาะการเสียภาษีเงินได้จากกองมรดกและทรัสต์ของอังกฤษและสหรัฐอเมริกา ส่วนในเยอรมันจะกล่าวเฉพาะการเสียภาษีเงินได้จากกองมรดกเท่านั้น เนื่องจากเยอรมันไม่ได้ยอมรับหลักกฎหมายทรัสต์

3.1 ประเทศอังกฤษ¹

เมื่อผู้มีเงินได้ถึงแก่ความตาย กองมรดกจะตกทอดไปยังผู้จัดการมรดกซึ่งจะต้องเสียภาษี เช่น ภาษีการรับมรดก (Inheritance Tax) ภาษีผลได้จากทุน (Capital Gain Tax) ภาษีเงินได้ระหว่างการจัดการมรดก (Estate in the Course of Administration)

3.1.1 การเสียภาษีเงินได้ของผู้ถึงแก่ความตาย

เมื่อผู้มีเงินได้ถึงแก่ความตาย ภาษีเงินได้ที่เกิดขึ้นต้องพิจารณาเป็น 3 ช่วงระยะเวลาดังนี้

- (1) เวลาที่ถึงแก่ความตาย (Date of Death)
- (2) เวลาในการจัดการมรดก (Administration Period)

¹ แปลและเรียบเรียงจากหนังสือของ J.S.Barlow, LC King, A.G. King, Will Administration and Taxation: A Practice Guide, (London: Sweet & Maxwell, 1992), Chapter 7, pp.123-131.

(3) เวลาที่จัดการมรดกเสร็จสิ้น (Complete Administration)

การเสียภาษีเงินได้จะมีความแตกต่างระหว่างกันในแต่ละช่วงเวลาของเจ้ามรดก ซึ่งจะกล่าวถึงภาษีเงินได้ของผู้ถึงแก่ความตาย โดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

การเสียภาษีเงินได้เป็นเรื่องที่สำคัญ โดยผู้จัดการมรดกมีหน้าที่ต้องยื่นแบบเสียภาษีในปีภาษีที่เจ้ามรดกตายและปีที่อยู่ระหว่างการจัดการมรดก ผู้จัดการมรดกต้องทราบถึงเงินได้ของผู้ถึงแก่ความตาย สำหรับปีที่ถึงแก่ความตาย เฉพาะเงินได้ที่สามารถได้รับก่อนวันที่ตายเท่านั้นที่ต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ (Income Tax) และเสียภาษีการรับมรดก (Inheritance Tax) สำหรับเงินได้ที่มีสิทธิได้รับหลังจากผู้มีเงินได้ตายจะต้องเสียภาษีเงินได้ในนามกองมรดก สำหรับการคำนวณภาษีเงินได้จะหักค่าใช้จ่ายที่ก่อให้เกิดเงินได้ก่อนตาย พร้อมทั้งหักค่าลดหย่อนส่วนตัวเหมือนว่าผู้ตายมีชีวิตอยู่ตลอดปีภาษีโดยไม่คำนึงถึงวันที่ตาย กรณีไม่มีคู่สมรสสามารถหักค่าลดหย่อนได้จำนวน 3,455 ปอนด์ หากผู้ตายมีคู่สมรสสามารถหักค่าลดหย่อนคู่สมรสได้อีก 1,720 ปอนด์ การหักค่าลดหย่อนเพิ่มขึ้นถ้าผู้เสียภาษีอายุเกินกว่า 65 ปี และหักค่าลดหย่อนได้เพิ่มขึ้นอีกถ้าผู้เสียภาษีอายุ 75 ปีขึ้นไป

ถ้าผู้ตายมีคู่สมรสที่ยังมีชีวิตอยู่ และผู้ตายเป็นผู้ชาย คู่สมรสฝ่ายหญิงที่เป็นม่าย (Widow) สามารถได้รับค่าลดหย่อนส่วนตัวจากวันที่ตายจนถึงสิ้นปีถัดจากปีที่ตาย สามารถหักค่าลดหย่อนเนื่องจากสามีเสียชีวิตได้อีก (ปัจจุบันเท่ากับ 1,720 ปอนด์) ยกเว้นหญิงที่เป็นม่ายได้สมรสใหม่ก่อนปีภาษีถัดไป สิทธิหักลดหย่อนดังกล่าวเป็นอันระงับ แต่ยังสามารถหักค่าลดหย่อนประเภทอื่นๆ ได้

ภาษีเงินได้ของผู้ตายสามารถคำนวณโดยใช้อัตราภาษีซึ่งขึ้นอยู่กับเงินได้สุทธิ กล่าวคือ เงินได้สุทธิไม่เกิน 2,000 ปอนด์ เสียภาษีในอัตราร้อยละ 20 เงินได้สุทธิตั้งแต่ 2,001 ปอนด์ ถึง 23,700 ปอนด์ เสียภาษีในอัตราร้อยละ 25 และเงินได้สุทธิที่เกิน 23,700 ปอนด์ เสียภาษีในอัตราร้อยละ 40 สำหรับเครดิตภาษีอื่น ๆ ยังคงได้รับตามปกติ

เช่น Betty สกานะโฮต ตายเมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 1992 และผู้จัดการมรดกได้รับส่วนแบ่งกำไรจากค่าที่ปรึกษากฎหมายสำหรับปี 1992/93 เป็นเงิน 4,000 ปอนด์ และได้รับเงินปันผลที่บริษัท A เป็นเงิน 750 ปอนด์ ซึ่งประกาศจ่ายเงินปันผลวันที่ 1 พฤษภาคม 1992 และเงินปันผลจากบริษัท B เป็นเงิน 375 ปอนด์ ซึ่งประกาศจ่ายเงินปันผลเมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 1992 เฉพาะเงินปันผลจากบริษัท A เท่านั้นที่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีในนามเงินได้ของผู้ถึงแก่ความตาย ส่วนเงินปันผลของบริษัท B เป็นรายได้ของกองมรดก ซึ่งสามารถคำนวณภาษีได้ดังนี้

ประเภทเงินได้

กำไรจากการค้าที่ปรึกษากฎหมาย	4,000 ปอนด์
เงินปันผลรวมเครดิตภาษี (750x 100/75)	1,000 ปอนด์
รวมเงินได้	5,000 ปอนด์

ค่าใช้จ่าย

ค่าลดหย่อนส่วนตัว	3,445 ปอนด์
เงินได้พึงเสียภาษี	1,555 ปอนด์

ภาษีที่ต้องชำระเท่ากับ $(1,555 \times 20\%)$ เท่ากับ 311 ปอนด์ เป็นภาษีที่ชำระ และมีเครดิตภาษีเงินปันผลจำนวน 250 ปอนด์ ดังนั้นจึงต้องเสียภาษีเพิ่มจำนวน 61 ปอนด์

ลักษณะที่แตกต่างระหว่างเงินได้ของผู้ตายและกองมรดก ผู้จัดการมรดกต้องแยกความแตกต่างระหว่างเงินได้ของผู้ตายและเงินได้ของกองมรดก เมื่อพิจารณาเงินได้จากเงินเดือนหรือกำไรจากการค้าหรือการประกอบวิชาชีพ หรือเงินได้ซึ่งได้รับยกเว้นเมื่อผู้มีเงินได้ตาย ส่วนเงินได้อื่นที่เกิดขึ้นหลังจากการตาย เช่น ค่าเช่า ดอกเบี้ย เงินปันผล จะต้องเสียภาษีเงินได้ในนามกองมรดก กรณีดังกล่าวจะเป็นปัญหาว่าเงินได้เกิดขึ้นก่อนหรือหลังจากผู้มีเงินได้ถึงแก่ความตาย

เงินได้ที่เกิดขึ้นก่อนผู้มีเงินได้ตายเป็นส่วนเงินได้ของผู้ตาย เช่น เงินปันผลที่ถึงกำหนดและสามารถจ่ายก่อนวันที่ถึงแก่ความตายแต่จ่ายหลังจากวันที่ตาย เงินได้ไม่ถึงกำหนดหลังจากวันที่ผู้มีเงินได้ตายเป็นเงินได้ของกองมรดก เช่น เงินปันผลที่ถึงกำหนดและสามารถจ่ายได้หลังจากวันที่ตาย ส่วนกฎหมายการจัดสรรทรัพย์สินในปี 1870 ซึ่งกำหนดให้การแบ่งเงินได้ใช้หลักวันต่อวัน (Day-to-day Basis) มีวัตถุประสงค์ในการแบ่งทรัพย์สินซึ่งไม่สามารถนำมาใช้กับภาษีเงินได้ หลักการดังกล่าวสามารถใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในภาษีจากการรับมรดก (Inheritance Tax) โดยนำเงินได้ส่วนหนึ่งมารวมเสียภาษีจากการรับมรดก เช่น ค่าเช่าที่ถึงกำหนดชำระก่อนวันที่ผู้มีเงินได้ตายจะต้องเป็นฐานในการเสียภาษีการรับมรดก แต่จะไม่ต้องเสียภาษีเงินได้

ความรับผิดชอบทางภาษีเงินได้ของผู้ตายอาจใช้เวลานานในการจัดการ เนื่องจากผู้ตายเป็นเจ้าของธุรกิจหรือหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วน ซึ่งอาจต้องใช้เวลามากในการเตรียมเอกสารเพื่อใช้คำนวณความรับผิดชอบภาษี ผู้จัดการมรดกสามารถขอขยายกำหนดเวลาเพื่อการคำนวณภาษีหรือสามารถจ่ายภาษีเพิ่มจากภาษีที่จ่ายโดยนายจ้างเพื่อประโยชน์ของผู้เสียภาษี

ผู้จัดการมรดกจะร้องขอระยะเวลาให้นับบัญชีต่อกรมสรรพากร (Inland Revenue) ภายในเวลา 12 เดือน โดยจะต้องแสดงรายละเอียดทรัพย์สิน หนี้สิน และภาษีการรับมรดกที่คำนวณตามมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ และเรียกร้องให้ส่งเงินค่าภาษีมรดก แต่ทรัพย์สินสุทธิของกอง

มรดกยังไม่สามารถกำหนดจำนวนได้จนกระทั่งทรัพย์สินและความรับผิดชอบได้ถูกกำหนดจำนวนแน่นอน ดังนั้นความล่าช้าในการคำนวณภาษีเงินได้ของผู้ตายสามารถป้องกันได้โดยคำนวณและจ่ายภาษีมรดกตามกำหนด

ผู้จัดการมรดกอาจมีความกังวลในการจ่ายภาษีมรดกในทันที ส่วนหนึ่งมาจากดอกเบี้ยที่คิดหลังจากหกเดือนนับแต่สิ้นเดือนที่ผู้มีเงินได้ตาย และการจัดการทรัพย์สินมรดกยังไม่เริ่มขึ้นจนกว่าได้ชำระภาษีมรดก เพื่อป้องกันความล่าช้าดังกล่าว ผู้จัดการมรดกจะประมาณการความรับผิดชอบทางภาษีเงินได้ของผู้ตาย และจ่ายภาษีการรับมรดกตามกำหนดบนพื้นฐานของตัวเลขประมาณการ เมื่อทราบตัวเลขที่แท้จริงแล้ว ผู้จัดการมรดกจะขออนุญาตรวบรวมบัญชีทรัพย์สินและทำการปรับปรุงภาษีการรับมรดกเท่าที่จำเป็น

3.1.2 การเสียภาษีเงินได้ของกองมรดก

เงินได้ของกองมรดกคือ เงินได้ที่ได้รับระหว่างการจัดการทรัพย์สินมรดก (Administration Period) จะบังคับตาม Income and Corporate Taxes Act 1988 ใน Part 16 มาตรา 695-702 กล่าวคือ ระยะเวลาการจัดการมรดกเริ่มหลังจากวันที่ผู้มีเงินได้ตายจนกระทั่งการจัดการมรดกได้เสร็จสิ้น เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า การจัดการมรดกเสร็จสิ้นในวันที่ทรัพย์สินส่วนที่เหลือสามารถแบ่งมรดกให้ทายาทหรือผู้รับประโยชน์ (Residue is Ascertained for Distribution)² ผู้จัดการมรดกไม่สามารถอ้างสิทธิลดหย่อนส่วนตัวซึ่งให้เฉพาะบุคคลธรรมดาได้ ทั้งนี้ไม่สามารถจ่ายภาษีในอัตราที่ต่ำ (Lower Tax Rate) ซึ่งให้ประโยชน์เฉพาะบุคคลธรรมดาเท่านั้น ผู้จัดการมรดกสามารถหักค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยสำหรับเงินที่กู้มาเพื่อชำระภาษีการรับมรดกและดอกเบี้ยนั้น ต้องทำบัญชีแยกไว้ต่างหาก โดยสามารถหักค่าใช้จ่ายได้ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้กู้เงิน

ผู้จัดการมรดกจ่ายเฉพาะอัตราภาษีพื้นฐาน (Basic Rate) สำหรับเงินได้พึงเสียภาษีจากกองมรดกโดยไม่พิจารณาจำนวนและชนิดของเงินได้ ผู้จัดการมรดกไม่ต้องจ่ายภาษีในอัตราที่ต่ำหรือสูงเช่นเดียวกับบุคคลธรรมดา นอกจากนี้เมื่อกองมรดกได้สะสมเงินได้ กองมรดกจะไม่ต้องชำระภาษีเพิ่มเติม (Non-Addition Tax Rate) และเมื่อกองมรดกได้แบ่งเงินได้ที่เสียภาษีแล้วให้

² เมื่อใดที่กองมรดกได้จัดการเสร็จสิ้นนั้น ไม่มีบทนิยามไว้ แต่สามารถเทียบเคียงได้กับกฎหมายของสกอตแลนด์และไอร์แลนด์เหนือ ได้นิยามไว้ใน Income and Corporate Tax Act 1970 มาตรา 433 ซึ่งหลักการดังกล่าวได้บัญญัติไว้ในกฎหมายฉบับปี 1988 มาตรา 702

ทายาทหรือผู้รับประโยชน์ ผู้จัดการมรดกต้องออกหนังสือรับรองการหักภาษีให้เช่นเดียวกับบริษัท จ่ายเงินปันผลให้ผู้ถือหุ้น

การจ่ายเงินได้ให้ผู้รับประโยชน์มีกฎที่เกี่ยวข้องมาก ความแตกต่างนี้ขึ้นอยู่กับประเภทของผู้รับประโยชน์ในกองมรดก ซึ่งแบ่งได้ 2 ประเภทคือ ผู้รับประโยชน์ส่วนที่เหลือ และผู้รับประโยชน์โดยเฉพาะ

ก. ผู้รับประโยชน์ส่วนที่เหลือ (Residuary Beneficiary)³

กฎในข้อนี้ยังแยกย่อยได้อีก คือ ผู้รับประโยชน์แบบจำกัด (Limited Interest Beneficiaries) และผู้รับประโยชน์ทั้งหมด (Absolute Interest Beneficiaries)

(1) ผู้รับประโยชน์แบบจำกัด (Limited Interest Beneficiaries)

ผู้รับประโยชน์ประเภทนี้ มีสิทธิเรียกร้องเฉพาะเงินได้ของกองมรดกทั้งหมดหรือบางส่วน แต่ไม่มีสิทธิได้รับทรัพย์สินมรดก (Capital) เช่น ผู้รับประโยชน์มีสิทธิเช่าที่ดินตลอดชีวิต (Life Tenant) ของการตั้งกองทุนทรัสต์จากทรัพย์สินส่วนที่เหลือ (Residuary)

กองมรดกจะเสียภาษีในอัตราภาษีพื้นฐาน (Basic Rate) และเมื่อผู้จัดการมรดกแบ่งเงินได้ให้ผู้รับประโยชน์ ผู้รับประโยชน์จะได้รับเครดิตภาษีเพื่อคำนวณภาษีตามประเภทเงินได้ โดยผู้รับประโยชน์ต้องรวมเงินได้จากกองมรดกกับเงินได้ประเภทอื่น ซึ่งอาจต้องชำระภาษีเพิ่มหรือขอคืนภาษี แล้วแต่กรณี

ผู้จัดการมรดกอาจสะสมเงินได้ซึ่งเสียภาษีสำหรับช่วงเวลาการจัดการมรดกและอาจถือเงินได้ไว้หลายปี เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้รับประโยชน์เสียภาษีสูงกว่าปกติ ใน Income and Corporate Tax Act 1988 มาตรา 695 (3) และ (4) ให้กรมสรรพากรรวมเงินได้ที่ได้จ่ายหรือสามารถจ่ายให้ผู้รับประโยชน์ และกระจายภายใต้ช่วงเวลาการจัดการมรดกบนพื้นฐานวันต่อวัน (Day-to-day Basis) โดยวันที่ตายจะเป็นวันสุดท้ายที่ต้องเสียภาษีเงินได้ในนามผู้ถึงแก่ความตาย และช่วงเวลาการจัดการมรดกเริ่มขึ้นถัดจากวันที่ตาย

กฎดังกล่าวต้องการกระจายเงินได้ที่ได้รับทั้งหมดโดยเฉลี่ยแบบวันต่อวัน เงินได้เพิ่มขึ้นหรือลดลงตามสัดส่วนวันของปีภาษีในช่วงเวลาจัดการมรดก ซึ่งผลแตกต่างระหว่างอัตรา

³ ผู้รับพินัยกรรม แยกได้เป็น 2 ประเภทคือผู้รับพินัยกรรมลักษณะเฉพาะ กับผู้รับพินัยกรรมลักษณะทั่วไป ซึ่งมีฐานะเหมือนกับทายาทโดยธรรม คำว่าผู้รับประโยชน์ส่วนที่เหลือจึงมีความหมายเหมือนผู้รับพินัยกรรมลักษณะทั่วไปและทายาทโดยธรรม

ภาษีพื้นฐานที่ได้จ่ายหรือเครดิตภาษีสุดท้ายให้แก่ผู้รับประโยชน์ กับเงินได้ที่ปรับปรุงใหม่ ผู้รับประโยชน์อาจได้รับภาษีคืนหรือชำระภาษีเพิ่มเติม

เช่น Charles ตายวันที่ 1 มีนาคม 1993 มีการทำพินัยกรรมให้ Donna เป็นผู้รับประโยชน์ Donna ได้รับเงินได้จากกองมรดก โดยกองมรดกได้ชำระภาษีตามอัตราภาษีพื้นฐานในปี 1992/93 เป็นร้อยละ 25 และปี 1993/94 อัตราภาษีพื้นฐานเป็นร้อยละ 22.5 และปี 1994/95 อัตราภาษีพื้นฐานเป็นร้อยละ 20 และการจัดการมรดกเสร็จสิ้นเมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 1994

ปี	เงินได้สุทธิ	อัตราพื้นฐาน	จำนวนเงินได้ทั้งหมด
1992/93	0	25	0
1993/94	2,325	22.5	3,000
1994/95	1,600	20	2,000
รวม	3,925		5,000

เมื่อจัดการมรดกเสร็จสิ้น ผู้รับประโยชน์จะรวมเงินได้สุทธิและเครดิตที่กองมรดกได้ชำระในปีที่เป็นปัญหา Donna มีเครดิตภาษีสำหรับอัตราภาษีที่ได้ชำระโดยผู้จัดการมรดกแต่ถ้า Donna ต้องชำระภาษีในอัตราที่สูงกว่า Donna ต้องชำระภาษีเพิ่มขึ้น แต่ถ้า Donna ชำระภาษีในอัตราที่ต่ำกว่า Donna สามารถขอคืนภาษีได้

เมื่อสิ้นสุดช่วงเวลาการจัดการมรดก เงินได้ทั้งหมดจำนวน 3,925 ปอนด์จะถูกกระจายตามพื้นฐานวันต่อวัน สำหรับช่วงเวลาการจัดการมรดก ซึ่งช่วงเวลาการจัดการมรดกในกรณีนี้เท่ากับ 500 วัน (35 วันในปีภาษี 1992/93, 365 วันในปีภาษี 1993/94 และ 100 วันในปีภาษี 1994/95) และ 7.85 ปอนด์ ($3,925/500$) เป็นเงินได้ที่เฉลี่ยในแต่ละวัน เงินจำนวนนี้ปฏิบัติเหมือนได้รับในแต่ละวันซึ่งสามารถปรับปรุงเงินได้ตามส่วน ดังนี้

ปีภาษี	จำนวนเงินได้ สุทธิที่กระจาย ตามหลักวัน ต่อวัน	อัตราพื้นฐาน	เงินได้ทั้งหมด	เงินได้ที่ ได้รับเดิม	ผลต่าง
1992/93	274.75	25	366.33	0	+366.33
1993/94	2,865.25	22.5	3,697.10	3,000	+697.10
1994/95	785.00	20	981.25	2,000	-1,018.75

การปรับปรุงเงินได้ใหม่สำหรับประเภทเงินได้ของ Donna จะมีความหมายกับภาษีเงินได้ และ Donna ได้รับเครดิตภาษีตามสัดส่วนในปีที่เป็นปัญหา ถ้ารายได้ในปี 1992/93 และ 1993/94 เพิ่มขึ้น ทำให้ Donna เสียภาษีในอัตราที่สูงขึ้นเพราะเงินได้ที่ปรับขึ้นจะอยู่ในชั้นเงินได้ที่สูงขึ้น

ในปี 1993/94 Donna อาจเรียกคืนภาษีได้ถ้า Donna เสียภาษีร้อยละ 20 หรือ Donna มีสิทธิได้รับค่าลดหย่อนในจำนวนที่มากกว่า วิธีการดังกล่าวไม่ว่าจะแบ่งเงินได้ในปีใด Donna ยังคงต้องจ่ายภาษีเท่าเดิม

(2) ผู้รับประโยชน์อย่างสมบูรณ์ (Absoluted Interest Beneficiaries)

ผู้รับประโยชน์มีสิทธิทั้งส่วนทุนและเงินได้ของกองมรดก ซึ่งแตกต่างจากผู้รับประโยชน์แบบจำกัดที่มีสิทธิได้รับเงินได้ แต่ไม่มีสิทธิในส่วนทุนของกองมรดก ดังนั้นเมื่อผู้รับประโยชน์ได้รับเงินได้จากกองมรดก ย่อมมีความจำเป็นในการแบ่งแยกว่าเป็นส่วนของเงินได้หรือส่วนของทุน

ผู้จัดการมรดกต้องคำนวณเงินได้ส่วนที่เหลือของกองมรดกในแต่ละปี Income and Corporate Tax Act มาตรา 697 ได้นิยาม เงินได้ส่วนที่เหลือ เป็นเงินได้หักด้วยค่าใช้จ่าย รวมเงินรายปีและค่าจัดการ รายจ่ายโดยเฉพาะที่ก่อให้เกิดเงินได้ เช่น ในคดี Carver v. Duncan (1985) ในกรณีค่าใช้จ่ายในการจัดการโดยเฉพาะที่ก่อให้เกิดเงินได้สำหรับวัตถุประสงค์ในความรับผิดชอบในอัตราภาษีเงินได้เพิ่มขึ้น ภายใต้มาตรา 832 (1) และ 686 ได้กล่าวว่า เงินได้ส่วนที่เหลือสุทธิเป็นเงินได้ส่วนที่เหลือหักด้วยอัตราภาษีพื้นฐาน

การจ่ายเงินให้ผู้รับประโยชน์จะจำกัดเฉพาะเงินได้ส่วนที่เหลือเท่านั้น ผู้รับประโยชน์ต้องรวมเครดิตภาษีที่ผู้จัดการมรดกได้จ่ายไปเป็นเงินได้ การจ่ายเงินให้ผู้รับประโยชน์ทั่วไปในส่วน

ที่เกินจากเงินได้ส่วนที่เหลือจะเป็นส่วนของทุน และไม่รวมอยู่ในประเภทเงินได้ เนื่องจากเงินได้
ส่วนของทุนจะไม่ต้องเสียภาษี

กระบวนการดังกล่าวนำไปสู่การหลีกเลี่ยงการเสียภาษี โดยผู้จัดการมรดกไม่ควร
จ่ายเงินให้ผู้รับประโยชน์ในปีภาษีแรก และการให้เงินได้มีจำนวนมากขึ้นจึงจ่ายเงินได้ในปีถัดไป
โดยผู้รับประโยชน์จะไม่ถูกประเมินภาษีในปีภาษีแรกเพราะไม่ได้รับเงินได้ สำหรับเงินได้ในปีถัดไป
ส่วนที่เกินเงินได้ที่กองมรดกได้รับจะถือว่าแบ่งจากส่วนของทุนซึ่งไม่ต้องเสียภาษี

เพื่อป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษี กรมสรรพากรอาจประเมินผู้รับประโยชน์ในปีที่สิ้นสุด
การจัดการมรดก ซึ่งในปีต่าง ๆ การจ่ายเงินให้ผู้รับประโยชน์ให้พิจารณาว่ามีส่วนเกินจากเงินได้ใน
ปีปัจจุบันหรือไม่ ถ้าแบ่งเงินได้ส่วนที่เกินจากเงินได้ในปีปัจจุบันให้หักจากเงินได้ส่วนที่สะสมในปี
ก่อน หลังจากนั้นจึงให้หักจากส่วนของทุน ตามหลักดังนี้

(a) เงินได้หลังจากเสียภาษีในปีภาษีปัจจุบันจำนวนส่วนที่เกินจะหักจากเงินได้ที่สะสม
ในปีก่อน และถือว่าผู้รับประโยชน์มีเงินได้ในปีที่เงินได้ได้สะสมขึ้น และ

(b) ส่วนที่เหลือจะถือว่าแบ่งจากส่วนของทุน

เช่น Eric ตายเมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 1992 ได้ทำพินัยกรรมให้ทรัพย์มรดกทั้งหมดให้
Fiona การจัดการมรดกเสร็จสิ้นเมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 1994 อัตราภาษีพื้นฐานสำหรับปี 1992/93
ร้อยละ 25 และสมมติว่าตัวอย่างนี้มีอัตราภาษีพื้นฐานยังคงร้อยละ 25 ต่อไป เงินได้ส่วนที่เหลือของ
กองมรดกได้จ่ายให้ Fiona ดังนี้

ปีภาษี	เงินได้ของ กองมรดก	เงินได้หลัง จ่ายภาษี	วันที่จ่ายเงินได้	จำนวน Fiona ได้รับเงินได้	จำนวนเงินได้ ที่สะสม
1992/93	10,000	7,500	6 ตุลาคม 1992	750	6,750
1993/94	5,000	3,750	12 ตุลาคม 1993	20,000	-
1994/95	2,000	1,500	14 มิถุนายน 1994	54,400	-

(a) ระหว่างช่วงเวลาการจัดการ ผู้จัดการมรดกได้จ่ายเงินให้ Fiona จะปฏิบัติเหมือน
Fiona มีเงินได้ ส่วนที่เกินจากเงินได้จะถือว่าแบ่งจากส่วนของทุน ซึ่ง Fiona ต้องรวมเงินได้ที่ได้รับ
ตามสัดส่วนเงินได้แต่ละประเภทเงินได้และตามปีภาษี

ปีภาษี	เงินได้ที่ Fiona ได้รับทั้งหมด	จำนวนที่มาจาก ส่วนของเงินได้	เงินได้ที่ได้รับ ทั้งหมดรวม เครดิตภาษี	จำนวนที่ปฏิบัติ เหมือนทุน
1992/93	750	750	1,000	0
1993/94	20,000	3,750	5,000	16,250
1994/95	54,400	1,500	2,000	52,900

(b) สิ้นสุดช่วงเวลาการจัดการ (14 กรกฎาคม 1994) Fiona อาจถูกประเมินสำหรับปี ภาษีต่างๆ ที่ได้รับน้อยกว่าทั้งหมดของเงินได้ส่วนที่เหลือของกองมรดก เช่นปี 1992/93 ได้จ่ายเงิน 750 ปอนด์ น้อยกว่าเงินได้สุทธิในปีภาษีนั้นจำนวน 6,750 ปอนด์ (7,500-750) เงินจำนวน 6,750 ปอนด์ คือจำนวนที่ยังไม่ได้แบ่ง Fiona ในปี 1992-93

ดังนั้นการจ่ายเงิน 54,400 ในปีสิ้นสุดการจัดการจะคำนวณเงินได้ ดังนี้

เงินได้สุทธิสำหรับปี 1994/95	1,500	ปอนด์
เงินได้สุทธิสำหรับปี 1992/93	6,750	ปอนด์
ทุน	46,150	ปอนด์
รวม	54,400	ปอนด์

(c) นอกจากนี้เงินได้สุทธิที่จ่ายให้ Fiona ในปี 1992/93 ทั้งหมดจำนวน 9,000 ปอนด์ คือจำนวน 6,750 รวมกับเครดิตภาษีที่ได้รับในอัตราร้อยละ 25 อาจต้องรับผิดชอบภาษีเพิ่มขึ้น เงิน ได้จำนวน 9,000 ปอนด์นั้น Fiona ได้รับเครดิตจากภาษีอัตราพื้นฐานร้อยละ 25 อาจต้องชำระ ภาษีเพิ่มขึ้น ถ้าในปีนั้น Fiona มีเงินได้ที่เพิ่มขึ้นในปี 1992/93 และอาจต้องเสียภาษีอัตราสูงในปี ภาษีนั้น

ข. ผู้รับประโยชน์โดยเฉพาะ (Non-Residuary Beneficiary)

ผู้รับพินัยกรรมลักษณะเฉพาะ อาจมีเงินได้ตั้งแต่วันที่ตาย เช่น เงินปันผล ผู้รับ ประโยชน์อาจมีความรับผิดชอบจ่ายภาษี หลังจากผู้จัดการมรดกยินยอมให้ทรัพย์สินแก่ผู้รับ ประโยชน์ ความรับผิดชอบภาษีจะย้อนหลังถึงวันที่ตาย ดังนั้นการประเมินภาษีของช่วงเวลา ดังกล่าวอาจต้องประเมินใหม่ สำหรับปีภาษีที่เงินได้เกิดขึ้น ในกรณีที่ผู้รับพินัยกรรม ลักษณะเฉพาะสละสิทธิรับมรดก เงินได้ในช่วงเวลาที่ยังไม่ถึงวันที่สละมรดก ผู้รับประโยชน์ โดยเฉพาะต้องนำมาเสียภาษีเงินได้

ผู้รับเงินรายปีตามพินัยกรรมและผู้รับประโยชน์ทั่วไป (Pecuniary and General Beneficiary)

ผู้รับประโยชน์เหล่านี้ อาจใช้สิทธิเรียกดอกเบี้ยจากทรัพย์สินของผู้รับพินัยกรรมได้ ส่วนมากจะเสียภาษีเงินได้แม้ว่าผู้รับประโยชน์ยังไม่ได้รับเงินได้ แต่ในกรณีดอกเบี้ย รัฐจะเก็บภาษีจากจำนวนที่ผู้รับประโยชน์ได้รับแล้ว ถ้าผู้รับประโยชน์ไม่เรียกร้องให้ผู้จัดการมรดกจ่ายเงินให้ผู้รับเงินรายปีหรือผู้รับประโยชน์เป็นการทั่วไป หรือผู้จัดการมรดกไม่สามารถจ่ายดอกเบี้ยได้ ผู้รับประโยชน์เหล่านี้ไม่ต้องรับผิดชอบทางภาษี

ผู้รับประโยชน์จะนำดอกเบี้ยที่ได้รับเสียภาษีตามเงินได้ประเภท D กรณีที่สาม ซึ่งต้องเสียภาษีในนามผู้รับประโยชน์ก่อนที่การจัดการมรดกได้ดำเนินการเสร็จสิ้น ผู้จัดการมรดกต้องทำบัญชีทรัพย์สินมรดกเพื่อผู้รับประโยชน์ส่วนที่เหลือ (Residuary Beneficiaries) และเพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษีเงินได้ โดยผู้จัดการมรดกจะต้องทำบัญชีทรัพย์สินว่า กองมรดกมีทรัพย์สินมรดกทั้งหมดประกอบด้วยทรัพย์สิน หักหนี้สิน รายจ่าย ผู้รับพินัยกรรม ทรัพย์สินส่วนที่เหลือตกแก่ผู้รับประโยชน์ และบัญชีเงินได้ประกอบด้วย เงินได้ที่ได้รับ เช่น ค่าเช่า เงินได้จากทรัสต์ และเงินได้ส่วนที่แบ่งให้ผู้รับประโยชน์ เมื่อจัดทำบัญชีเสร็จแล้วจะให้ผู้รับประโยชน์ได้ลงนามว่ารับทรัพย์สินไว้เพียงใดเพื่อปลดความรับผิดชอบของผู้จัดการมรดกด้วย

ดังจะเห็นได้ว่าการเสียภาษีเงินได้ของกองมรดก มีหลักดังนี้

(1) กองมรดกเป็นหน่วยภาษีพิเศษโดยถือว่า เจ้ามรดกยังมีชีวิตต่อไปจนกระทั่งจนกระทั่งวันที่ได้จัดการมรดกเสร็จสิ้นตามหลักที่เรียกว่า "Separate and Continue of Body"

(2) คำนวณภาษีเป็นไปตามประเภทเงินได้ โดยหักค่าใช้จ่ายที่ก่อให้เกิดเงินได้ แต่ไม่สามารถหักค่าใช้จ่ายในการจัดการมรดกได้

(3) กองมรดกไม่สามารถหักค่าลดหย่อนส่วนบุคคลได้

(4) อัตราภาษีเป็นอัตราภาษีพื้นฐาน (Basic Rate) ไม่ใช่ใช้อัตราภาษีอัตราต่ำหรืออัตราสูงเหมือนบุคคลธรรมดา

(5) เมื่อแบ่งเงินได้ให้ผู้รับประโยชน์ ผู้รับประโยชน์จะได้เครดิตภาษี และจะเฉลี่ยเงินได้ที่ได้รับตามเวลาที่ใช้ในการจัดการมรดก เพื่อป้องกันปัญหาการใช้ประโยชน์เกี่ยวกับอัตราภาษีระหว่างกองมรดกและผู้รับประโยชน์

3.1.3 ภาษีผลได้จากทุน (Capital Gain Tax)

เมื่อบุคคลได้ซื้อทรัพย์สินและต่อมาได้ขายทรัพย์สินโดยได้กำไรจากส่วนต่างระหว่างราคาขายกับราคาซื้อ ซึ่งต้องมีการปรับปรุงกำไรตามดัชนีราคาผู้บริโภค จะต้องเสียภาษีผลได้จากทุนอัตราร้อยละ 40 แยกต่างหากจากภาษีเงินได้

เมื่อมรดกตกทอดแก่ผู้จัดการมรดก ผู้จัดการมรดกจะไม่ต้องเสียภาษีผลได้จากทุน โดยถือว่าผู้จัดการมรดกได้รับทรัพย์สินตามราคาตลาดของทรัพย์สินในวันที่ตาย (Market Value) และเมื่อผู้จัดการมรดกขายทรัพย์สิน จะต้องเสียภาษีผลได้จากทุนในอัตราร้อยละ 25 เท่ากับภาษีเงินได้ โดยสามารถหักลดหย่อนตามดัชนีราคาผู้บริโภค แต่หากผู้จัดการมรดกขายทรัพย์สินขาดทุน ผลขาดทุนดังกล่าวไม่สามารถส่งผ่านไปยังผู้รับประโยชน์ได้

ในกรณีที่ผู้จัดการมรดกได้แบ่งทรัพย์สินมรดกให้ทายาทหรือทรัสต์ ทายาทได้รับราคาตลาดของทรัพย์สินในวันที่ถึงแก่ความตายเช่นเดียวกัน โดยทายาทยังคงมีสิทธิได้รับการปรับปรุงราคาด้วยดัชนีราคาผู้บริโภค และเมื่อขายทรัพย์สินมรดกได้ราคามากกว่าที่ได้รับมา ทายาทจะต้องเสียภาษีตามอัตราภาษีเงินได้ของบุคคลธรรมดา

3.1.4 การเสียภาษีเงินได้ของทรัสต์

กองมรดกกับทรัสต์มีรูปแบบที่คล้ายกัน การตั้งทรัสต์ขึ้นมานั้นมีวัตถุประสงค์หลายประการ เช่น การดูแลทรัพย์สินให้ผู้เยาว์ การเกษียณอายุของลูกจ้าง แต่อย่างไรก็ตามมีการตั้งทรัสต์เพื่อการหลีกเลี่ยงภาษีเงินได้ เพราะการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะต้องเสียภาษีในอัตราที่สูง ดังนั้นจึงมีการตั้งทรัสต์มาเพื่อกระจายหน่วยภาษี ซึ่งได้มีบทบัญญัติพิเศษสำหรับการตั้งทรัสต์ เช่น อำนาจการจัดการในทรัสต์ การเรียกคืนทรัพย์สินที่ตั้งทรัสต์ การได้รับผลประโยชน์จากทรัสต์ ถ้าเป็นของผู้ก่อตั้งทรัสต์จะถือว่าเงินได้ดังกล่าวเป็นเงินได้ของผู้ก่อตั้งทรัสต์

ในการตั้งทรัสต์นั้น ผู้ตายอาจทำพินัยกรรมในการตั้งทรัสต์หลังจากช่วงเวลาการจัดการทรัพย์สินอาจถูกยกให้ทรัสต์และข้อกำหนดทางภาษีพิเศษอาจนำมาใช้ ในบางครั้งการสิ้นสุดการจัดการมรดกเพราะมีการโอนทรัพย์สินให้ทรัสต์ การเสียภาษีของกองมรดกจึงเปลี่ยนเป็นการเสียภาษีของทรัสต์

พินัยกรรมที่ตั้งทรัสต์ต้องเสียภาษีในเช่นเดียวกับทรัสต์อื่นๆ แต่ถ้าผู้ก่อตั้งทรัสต์ตาย ทรัพย์สินจะโอนให้ทรัสต์เข้ามาควบคุม กฎหมายป้องกันการเลี่ยงภาษีในมาตรา 660-664 ไม่สามารถใช้บังคับได้

อัตราภาษีของทรัสต์ ทรัสต์จะคำนวณเสียภาษีตามอัตราภาษีพื้นฐานในกฎหมายปี 1970 ให้เสียร้อยละ 30 ดังนั้นจึงเกิดปัญหา ทรัสต์สะสมเงินได้เนื่องจากขณะนั้นบุคคลธรรมดาเสียภาษีร้อยละ 50 ดังนั้นจึงให้เก็บภาษีเพิ่มเติม (Addition Tax Rate) ร้อยละ 15 ขึ้นอยู่กับผู้รับประโยชน์มีสิทธิในเงินได้ที่แน่นอน หรือเงินได้ขึ้นกับดุลพินิจของทรัสต์รี หากได้รับเงินได้ขึ้นกับดุลพินิจของทรัสต์รี ทรัสต์จะต้องเสียภาษีเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 15 ต่อมาในกฎหมายปี 1988 ได้ลดอัตราภาษีพื้นฐานเป็นร้อยละ 25 และภาษีเพิ่มเติมร้อยละ 10 เมื่อกองมรดกแบ่งเงินได้ให้ผู้รับประโยชน์ ผู้รับประโยชน์จะต้องนำเงินได้มารวมคำนวณเสียเพื่อภาษีโดยได้รับเครดิตภาษี ดังนั้นผู้รับประโยชน์อาจเสียภาษีเพิ่มหรืออาจได้คืนภาษีขึ้นอยู่กับเงินได้ของผู้รับประโยชน์ว่ามีจำนวนมากน้อยเพียงใด

มีข้อสังเกตว่า ภาษีที่ต้องเสียปกติร้อยละ 25 คำนวณจากเงินได้ของทรัสต์ ส่วนภาษีที่เก็บเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 นั้นคำนวณจากเงินได้หลังหักค่าใช้จ่าย เช่น ทรัสต์มีเงินได้ 20,000 ปอนด์ มีรายจ่าย 750 ปอนด์ ซึ่งรายจ่ายจะมีการปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 25 ตามอัตราภาษีเงินได้ ค่าใช้จ่ายจึงเป็น 1,000 ปอนด์ ภาษีที่ต้องเสียปกติเป็น 5,000 ปอนด์ $(20,000 \times .25)$ ส่วนที่ต้องคิดภาษีเพิ่มขึ้นนั้นจะเป็น 1,900 ปอนด์ $[(20,000 - 1,000) \times .10]$ เงินได้หลังจากที่เสียภาษีแล้วจำนวน 13,100 ปอนด์ และหักค่าใช้จ่ายจำนวน 750 ปอนด์ จะเหลือเงินได้สุทธิจำนวน 12,350 ปอนด์ ซึ่งเป็นจำนวนที่แบ่งให้ผู้รับประโยชน์ โดยผู้รับประโยชน์จะได้เครดิตร้อยละ 35 ซึ่งเท่ากับได้รับเงินได้ 19,000 ปอนด์ แล้วผู้รับประโยชน์นำเงินได้มารวมกับเงินได้อื่นเพื่อเสียภาษีตามอัตราภาษีเงินได้ปกติ มาตรการเสียภาษีเพิ่มเติมเป็นการลดโอกาสในการวางแผนภาษีที่ให้ดุลพินิจทรัสต์รีในการจัดสรรเงินได้ในปีที่ผู้รับประโยชน์เสียภาษีอัตราต่ำเพราะเสียโอกาสนำเงินได้ที่ถูกเก็บภาษีเพิ่มเติมไปลงทุนอย่างอื่น ซึ่งให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า

โดยทั่วไปการเสียภาษีเงินได้ของทรัสต์รีต้องคำนวณเหมือนบุคคลธรรมดา ทรัสต์รีสามารถหักค่าใช้จ่ายตามประเภทเงินได้อย่างเหมาะสม

ทรัสต์รีได้รับเงินจากการค้าขาย เงินได้ที่ได้รับจากการค้าจะประเมินตามเงินได้ประเภท D กรณีที่ 1 ของกฎหมายภาษีปี 1970 และทรัสต์รีสามารถหักค่าใช้จ่ายทางธุรกิจโดยทรัสต์รี ไม่สามารถหักค่าใช้จ่ายในการจัดการทรัสต์ได้

การคำนวณเงินได้ของทรัสต์ ทรัสต์ต้องจ่ายภาษีเงินได้ในอัตราภาษีปกติสำหรับเงินได้ทั้งหมดโดยไม่สามารถหักค่าใช้จ่ายส่วนตัวได้ เพราะทรัสต์ไม่ใช่บุคคลธรรมดา ทรัสต์ไม่ได้รับประโยชน์จากอัตราภาษีขั้นต่ำของภาษีเงินได้ และไม่มีควมรับผิดชอบในอัตราภาษีที่สูงกว่าโดยไม่พิจารณาถึงจำนวนเงินได้ ทรัสต์หรืออาจจ่ายเงินได้ให้ผู้รับประโยชน์ และอาจจะต้องจ่ายภาษีเงินได้ในอัตราพื้นฐานแม้ว่าเงินได้ดังกล่าวได้จ่ายจากส่วนของทุน เพราะเงินได้มีจำนวนไม่พอกับจำนวนที่ต้องจ่ายให้ผู้รับประโยชน์

ถ้าเงินได้จ่ายให้ผู้รับประโยชน์โดยตรงจากแหล่งนั้น เงินได้ดังกล่าวต้องเสียภาษีในนามผู้รับประโยชน์ โดยทรัสต์ไม่ต้องจ่ายภาษีอัตราพื้นฐาน เช่น ทรัสต์ร้องขอให้ผู้เช่าที่ดินจ่ายค่าเช่าให้ผู้รับประโยชน์ ถ้าทรัสต์ได้รับเงินได้สุทธิจากที่ต้องเสียภาษีพื้นฐานแล้ว (Basic Rate) เช่น ได้รับเงินปันผลจากบริษัท ทรัสต์จะไม่ต้องชำระภาษีเพิ่ม

ในมาตรา 686 ของกฎหมายภาษีปี 1988 เรียกร้องทรัสต์จ่ายภาษีเพิ่มเติม (Additional Rate) ปัจจุบันเท่ากับร้อยละ 10 เมื่อเงินได้มากกว่ารายจ่ายที่ปรับเพิ่มด้วยอัตราภาษีพื้นฐาน ทรัสต์จะรวมเงินได้ทั้งหมดโดยเสียภาษีในอัตราพื้นฐาน และอัตราภาษีเพิ่มอีกร้อยละ 10 จากรายได้เนื่องจาก

- (a) เป็นเงินได้ที่สะสมหรือจ่ายตามดุลพินิจของทรัสต์หรือบุคคลอื่นๆ
- (b) เป็นเงินได้ของบุคคลอื่นนอกจากทรัสต์ และไม่ถือเป็นเงินได้ของผู้ก่อตั้งทรัสต์

และเมื่อได้จ่ายเงินได้ให้ผู้รับประโยชน์ ผู้รับประโยชน์ได้รับเครดิตภาษีร้อยละ 35 ของเงินได้หลังจากหักค่าใช้จ่ายในการจัดการมรดก นอกจากนี้การชำระภาษีเพิ่มเติมจะไม่ใช้กับกองมรดก

3.2 ประเทศสหรัฐอเมริกา⁴

3.2.1 ความนำ

เมื่อผู้มีเงินได้ถึงแก่ความตาย กองมรดกของผู้ตายจะมีภาระทางภาษี ดังนี้

(1) ภาษีเงินได้ของผู้ถึงแก่ความตาย แบ่งได้ 2 ประการ คือ การยื่นภาษีครั้งสุดท้ายของผู้ตาย (Decedent Final Tax Return) และผู้รับเงินได้ในนามของผู้ตาย (Income in Respect of Decedent)

(2) ภาษีมรดก เป็นภาษีมรดกของสหพันธรัฐ (Federal Estate Tax) โดยเก็บจากทรัพย์สินทั้งหมดในเวลาเจ้ามรดกตายและได้จ่ายจากกองมรดกก่อนการแบ่งทรัพย์สินมรดก โดยส่วนใหญ่กองมรดกไม่ต้องเสียภาษีมรดกเพราะมีมูลค่าไม่ถึงเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด ในปี 2003 ถ้ากองมรดกมีมูลค่าไม่ถึง 1,000,000 เหรียญ จะไม่ต้องเสียภาษีมรดก และจำนวนเงินดังกล่าวในปี 2009 จะเพิ่มเป็น 3,500,000 เหรียญ โดยผู้จัดการมรดกจะต้องยื่นแบบเพื่อเสียภาษีมรดกภายใน 9 เดือนนับจากวันที่เจ้ามรดกถึงแก่ความตาย ผู้เขียนมีข้อสังเกตว่าสภาของเกรสได้มีกฎหมายยกเลิกภาษีมรดกในปี 2010

(3) ภาษีการให้ (Gift Tax) เป็นการเชื่อมโยงกับการเก็บภาษีมรดกเมื่อเจ้ามรดกได้โอนทรัพย์สินโดยไม่พิจารณาว่าได้โอนระหว่างมีชีวิตหรือตามพินัยกรรม ก็ต้องเสียภาษีการให้ ยกเว้นเป็นการให้มีจำนวนไม่ถึง 11,000 เหรียญ หรือเป็นการให้กับคู่สมรส (Marital Deduction)

(4) ภาษีเงินได้จากกองมรดก (Income Taxation of Estate and Trust) คือ กองมรดกซึ่งอยู่ระหว่างการจัดการมรดกหากมีเงินได้เกิดขึ้น เช่น ค่าเช่า ดอกเบี้ย เงินปันผล กองมรดกจะต้องเสียภาษีเงินได้โดยผู้จัดการมรดกเป็นผู้ที่มีหน้าที่ในการยื่นแบบเพื่อเสียภาษี

การเสียภาษีของเงินได้จากกองมรดกเป็นเรื่องที่ซับซ้อน เมื่อเจ้ามรดกตายทรัพย์สินมรดกต้องตกทอดแก่ผู้รับประโยชน์ ซึ่งทรัพย์สินมรดกต้องเสียภาษีมรดกของสหพันธรัฐ และภาษีมรดกของมลรัฐ บางมลรัฐเป็นภาษีการรับมรดก ภาษีการโอนทั้งสหพันธรัฐและมลรัฐ ภาษีเงินได้ของผู้ถึงแก่

⁴ เรียบเรียงจากหนังสือที่แต่งโดย Hotman, Smith, Raabe, Malony, Corporation, Partnership, Estate and Trust 2001, (Cincinnati: West Group Printing, 2001), Chapter 19; และ Jonathan G. Blattmachr & Arthur M. Michealson, Income Taxation of Estate and Trusts, 14th ed., (New York: Practising Law Institute, 1999)

ความตาย (Income Respect of Decedent) และภาษีเงินได้ของกองมรดก (Income Taxation of Estate and Trust) ซึ่งจะมีการแบ่งส่วนระหว่างสหพันธรัฐและมลรัฐ ในเรื่องนี้จะกล่าวเฉพาะภาษีเงินได้จากกองมรดกและทรัสต์ในระดับสหพันธรัฐ (Federal Tax) เท่านั้น

3.2.2 การเสียภาษีเงินได้ของผู้ตาย

การเสียภาษีเงินได้ของผู้ตายแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ เงินได้ของผู้ถึงแก่ความตาย (Decedent's Final Return) กับเงินได้ที่ได้รับในนามผู้ตาย (Income in Respect of a Decedent=IRD)

ก. เงินได้ของผู้ถึงแก่ความตาย (Decedent Final Tax Return)

เมื่อผู้มีเงินได้ตายในระหว่างปีภาษี เช่น ในวันที่ 1 มิถุนายน เงินได้ที่รับก่อนวันที่ถึงแก่ความตาย ผู้จัดการมรดกต้องยื่นแบบเพื่อเสียภาษีในวันที่ 15 เมษายน ของปีที่ถัดจากปีที่ถึงแก่ความตาย ซึ่งการคิดคำนวณค่าลดหย่อนต่างๆ ให้มีสิทธิได้รับเต็มจำนวนโดยไม่ได้พิจารณาถึงวันที่ตาย

นอกจากนี้ ผู้จัดการมรดกมีสิทธิเลือกแยกเสียภาษีหรือยื่นเสียภาษีรวมกับคู่สมรสที่มีชีวิตอยู่ กรณีคู่สมรสไม่ได้สมรสใหม่

ข. เงินได้ที่ได้รับในนามผู้ตาย (Income in Respect of Decedent)

ก่อนที่จะกฎหมายได้แก้ไขในปี 1942 เงินได้ตามเกณฑ์สิทธิที่ผู้ตายได้รับก่อนตายให้ยื่นรวมเสียภาษีในนามผู้ตาย แม้ว่าจะยังไม่ต้องรวมเพื่อเสียภาษีตามวิธีการทางบัญชีเพื่อไม่ต้องเก็บหลักฐานไว้ แต่ผลกลับเป็นว่าทำให้มีเงินได้ต้องเสียภาษีเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ถ้าสิทธิที่ได้รับเงินได้เสร็จสิ้นก่อนวันที่ตาย จำนวนเงินดังกล่าวจะรวมเป็นกองมรดกทั้งหมดของผู้ตายเพื่อเสียภาษีมรดก ดังนั้นจึงมีการแก้ไขหลักการบางประการเป็นมาตรา 691 ในปัจจุบัน

ในมาตรา 691 กำหนดให้เงินได้ที่ไม่รวมในการยื่นแบบครั้งสุดท้าย มารวมเป็นเงินได้ทั้งหมดเมื่อได้รับเงินได้ โดยเสียภาษีในนามผู้รับเงินได้ซึ่งอาจเป็นกองมรดกหรือทายาทซึ่งได้รับสิทธิเรียกร้องนั้นก็ได้ เป็นเงินได้ประเภทเดียวกับ (Same Character) ได้รับในนามผู้ตาย เสมือนหนึ่งว่าผู้ตายมีชีวิตอยู่และได้รับเงินได้ตามเกณฑ์เงินสด (Cash Basis) ได้แก่ เงินได้ที่เกิดด้วยความตายของบุคคลหรือในกรณีที่ผู้ตายยื่นแบบเสียภาษี โดยใช้เกณฑ์เงินสดในการยื่นแบบและเงินได้ดังกล่าวได้รับหลังจากวันที่ตายหรือได้รับโดยการแบ่งมรดก เช่น เกณฑ์สิทธิจากเงินเดือน

ดอกเบี้ย ค่าเช่า รายได้อื่น ๆ ที่ไม่ได้รับก่อนตาย ทั้งเงินสดและเงินได้จากเกณฑ์สิทธิ รวมถึงเงินที่ได้รับจากโครงการเกษียณอายุและค่าชดเชยตามสัญญาที่ยังไม่ได้ชำระ

ผู้เสียภาษีใช้เกณฑ์สิทธิจะมีปัญหาเกี่ยวกับสิทธิของผู้ตายตามสัญญาว่าสมบูรณ์ในวันที่ยังมีชีวิตหรือไม่ ถ้าผู้ตายมีสิทธิแล้ว ส่วนการดำเนินการภายหลัง เช่น การโอนทรัพย์สิน ศาลใช้หลัก Entitlement Test โดยให้พิจารณาว่าการดำเนินการส่วนที่เหลือเป็นสาระสำคัญหรือไม่ ถ้าเป็นสาระสำคัญ สิทธิดังกล่าวเป็นสิทธิในนามผู้ตาย ซึ่งผู้รับเงินได้มีสิทธิอย่างเดียวกับผู้ตาย เช่น ค่าใช้จ่าย เครดิตภาษีต่างๆ เป็นต้น

ภาระทางภาษีของผู้ถึงแก่ความตายเป็นดังนี้

(1) มูลค่าตามราคาตลาด (Fair Market Value) ของผู้ตายรวมเข้าไปในกองมรดกเพื่อเสียภาษีมรดก (Estate Tax) ซึ่งจะมีกฎเกณฑ์ในการบรรเทาภาระทางภาษี เช่น หากทรัพย์สินราคาลดลงในหกเดือนนับแต่วันที่ตาย ให้มีสิทธิเลือกนำราคาที่ลดลงมาเสียภาษีมรดกได้ เป็นต้น

(2) ราคาพื้นฐานของทรัพย์สิน (Basis of Property) ของผู้รับเงินได้ซึ่งอาจเป็นกองมรดกหรือทายาท จะไม่เพิ่มขึ้นหรือลดลงจากราคาพื้นฐานของผู้ตาย (Not Step-up or Step-down) โดยจะถือตามราคาที่เสียภาษีมรดกเป็นสำคัญ

(3) การรับรู้กำไรหรือขาดทุนของผู้รับเงินได้ จะมีความแตกต่างกันระหว่างราคาตลาดและการปรับปรุงราคาพื้นฐานของผู้ถึงแก่ความตาย กำไรหรือขาดทุนขึ้นอยู่กับผู้ตายได้ดำเนินการก่อนวันที่ตาย ดังนั้นถ้าผู้ตายรับรู้ผลได้จากทุน ผู้รับเงินได้ต้องทำเหมือนกัน

(4) ค่าใช้จ่ายที่สัมพันธ์กับเงินได้ที่ได้รับในนามผู้ตาย เช่น ดอกเบี้ย ค่าภาษีที่ไม่ได้รวมในการยื่นแบบครั้งสุดท้ายของผู้ตาย ผู้รับเงินได้สามารถใช้สิทธินั้นได้ โดยเรียกว่า รายจ่ายที่ได้รับในนามผู้ตาย (Expense in Respect of Decedent) ซึ่งรายจ่ายต่างๆ รวมทั้ง ค่าธรรมเนียมในการจัดการมรดก ภาษีการให้ระดับมลรัฐ ผู้รับเงินได้สามารถหักลดหย่อนได้ทั้งภาษีมรดกของสหพันธรัฐและภาษีเงินได้ สำหรับการปรับปรุงเงินได้ทั้งหมด (AGI)⁵ ที่ใช้สำหรับผู้ตาย

(5) ถ้าเงินได้ที่ได้รับในนามผู้ตาย สามารถเลือกเสียภาษีในอัตราที่ต่ำได้ (AMT) ผู้รับเงินได้ยังมีสิทธิดังกล่าวอยู่และผู้รับเงินได้จะรับเงินได้ตามประเภทเดียวกับที่ผู้ตายมีสิทธิ

⁵ Adjusted Gross Income หรือ AGI เป็นเงินได้ทั้งหมดที่ปรับปรุงแล้ว จะอยู่ในการคำนวณรายจ่ายเบ็ดเตล็ด ซึ่งหักเป็นรายจ่ายในการคำนวณภาษีได้เฉพาะส่วนที่เกินร้อยละ 2 ของ AGI รายละเอียดโปรดดู Kevin E. Murphy, Concept in Federal Taxation, (New York: International Thomson Publishing, 1999), pp.324-326.

เช่น Amanda ตายเมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม ในวันที่ 2 สิงหาคมปีเดียวกัน กองมรดกได้รับเช็คจำนวน 1,200 เหรียญ (ก่อนหักรายจ่าย) จากนายจ้างของ Amanda สำหรับค่าจ้างสุดท้าย และวันที่ 23 พฤศจิกายน กองมรดกได้รับส่วนแบ่งกำไรจำนวน 45,000 เหรียญจากกองทุนนายจ้างของ Amanda เป็นจำนวนที่ Amanda สามารถใช้สิทธิได้ตามโครงการดังกล่าว ทั้ง Amanda และกองมรดกใช้ปีปฏิทินและใช้เกณฑ์เงินสดเป็นเกณฑ์รับรู้เงินได้

ในส่วนของเงินเดือนสุดท้ายและกำไรจากส่วนแบ่งรวมจำนวน 46,200 เหรียญนั้นเป็นเงินได้ที่ได้รับในนามผู้ตายซึ่งกองมรดกเป็นผู้รับเงินได้เพราะเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินดังกล่าว กองมรดกทั้งหมดจะรวมเงินดังกล่าวด้วย ซึ่งเงินได้พื้นฐานของกองมรดกจะไม่มี การปรับขึ้นในวันที่ได้แบ่งมรดก

กองมรดกต้องรายงานเงินได้ทั้งหมดจำนวน 46,200 เหรียญสำหรับปีภาษีปัจจุบัน จากเงินได้ที่ได้รับในนามผู้ตาย การรับรู้ผลกำไรที่ได้รับของผู้ถึงแก่ความตายเป็นจำนวน 46,200 ($1,200 + 45,000$ (คือจำนวนที่ได้รับจริง) $- 0$ (การปรับปรุง)) คล้ายกับว่าให้รวมทั้งเงินได้ของผู้ตายและเงินได้ของกองมรดกเข้าด้วยกัน โดยให้เงินได้ดังกล่าวรวมเสียภาษีในนามกองมรดกทั้งหมด

ข้อเท็จจริงจากตัวอย่างข้างบน ยกเว้น Amanda ได้ใช้เกณฑ์สิทธิในการคำนวณภาษีเงินได้ที่ได้รับในนามผู้ตายจะเหลือเพียง 45,000 เหรียญจากกองทุนของนายจ้าง เพราะเงินค่าจ้างสุดท้ายจำนวน 1,200 เหรียญได้รวมไปในการยื่นแบบครั้งสุดท้ายของ Amanda เงินเดือนจำนวน 1,200 เหรียญ ต้องรับรู้ภายใต้วิธีการบัญชีภาษีของ Amanda ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับเงินได้ที่ได้รับในนามผู้ตาย และไม่รวมเป็นรายได้ทั้งหมดเมื่อได้รับโดยผู้จัดการมรดก หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งเงินได้ที่เสียภาษีในนามผู้ถึงแก่ความตายที่ได้ยื่นเสียภาษีครั้งสุดท้ายแล้ว จะไม่รวมนำมาคำนวณเสียภาษีของเงินได้ที่ได้รับในนามผู้ตายอีก

ข้อเท็จจริงจากตัวอย่างข้างต้น ยกเว้นเช็คที่ Amanda ได้รับได้ถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายไว้จำนวน 165 เหรียญสำหรับภาษีเงินได้ของมลรัฐซึ่งเป็นภาษีที่นายจ้างได้หัก ณ ที่จ่ายไว้ ภาษีที่ได้ถูกหัก ณ ที่จ่ายไว้จำนวน 165 เหรียญ สามารถหักเป็นรายจ่ายได้ทั้งภาษีมรดกและภาษีเงินได้จากกองมรดก

3.2.3 การเสียภาษีเงินได้ของทรัสต์และกองมรดก⁶

ทรัสต์และกองมรดกเป็นหน่วยทางภาษีที่แตกต่างหากจากผู้รับประโยชน์ การคำนวณรายได้และค่าใช้จ่ายจะมีหลักเกณฑ์โดยเฉพาะ ทรัสต์และกองมรดกจะมีความสัมพันธ์ที่คล้ายกันจะต่างกันตรงที่ทรัสต์จะเกิดตามเจตนาของผู้ก่อตั้ง ส่วนกองมรดกจะเกิดโดยผลของกฎหมาย

3.2.3.1 ลักษณะพื้นฐานของทรัสต์และกองมรดก

ภาษีเงินได้ของทรัสต์และกองมรดกถูกควบคุมโดย Subchapter J ของประมวลกฎหมายรัษฎากร (Internal Revenue Code) มาตรา 641-692 ซึ่งมีหลักเกณฑ์ที่คล้ายกับภาษีเงินได้ของบุคคลธรรมดา เช่น นิยามของเงินได้ การหักค่าใช้จ่าย ส่วนที่คล้ายกับห้างหุ้นส่วนสามัญ เช่น หลักการจัดภาวะทางภาษี (Conduit Principal) และส่วนที่คล้ายกับ S Corporation เช่น หลักการ Conduit Principal รวมถึงการกำหนดเงินได้สุทธิที่สามารถแบ่งได้ (Distributable Net Income) และระบบชั้นเงินได้ของผู้รับประโยชน์ (Tier System)

ก. ความหมายของคำว่าทรัสต์

ในประมวลกฎหมายไม่ได้ให้นิยามเรื่องทรัสต์ไว้ แต่อย่างไรก็ตามความหมายของคำดังกล่าวได้อ้างถึงการเกิดโดยพินัยกรรมหรือการโอนระหว่างมีชีวิต โดยผ่านทาง Trustee ซึ่งถือครองทรัพย์สินเพื่อวัตถุประสงค์ของการคุ้มครองหรือสงวนทรัพย์สินไว้สำหรับผู้รับประโยชน์

การก่อตั้งทรัสต์โดยทั่วไป จะเกี่ยวข้องกับบุคคลอย่างน้อยสามฝ่ายคือ ผู้โอนทรัพย์สิน (Grantor) บางครั้งเรียกว่า ผู้ก่อตั้ง (Settler หรือ Grantor) หรือ ผู้ให้ (Donor) โอนเฉพาะทรัพย์สินบางอย่างให้หน่วยที่เรียกว่า Trust ฝ่ายที่สองเรียกว่า ผู้ดูแลทรัพย์สิน (Trustee) อาจเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล ได้รับมอบหมายหน้าที่ในการดูแลทรัพย์สิน บุคคลสุดท้ายคือผู้รับประโยชน์ (Beneficiary) คือผู้รับเงินได้หรือทรัพย์สินจากทรัสต์ สิทธิของผู้รับประโยชน์จะกำหนดโดยกฎหมายมลรัฐหรือโดยตราสารจัดตั้ง แต่ในบางกรณีอาจมีบุคคลน้อยกว่าสามฝ่ายได้ เช่น บุคคลที่ป่วยได้ตั้งทรัสต์โดยตนเองเป็นผู้รับประโยชน์ได้ หรือบิดามารดาตั้ง ทรัสต์เพื่อบุตรของตนโดยบิดามารดาเป็นผู้จัดการทรัพย์สิน

⁶ Hotman, Smith, Raabe, Malony, *supra* note 4, pp.19-1 to 19-32.

ในด้านการจัดตั้งทรัสต์นั้นมีวัตถุประสงค์หลายอย่าง ส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์ทางการเงินหรือให้การจัดการทรัพย์สินในกรณีฉุกเฉิน เช่น

- (1) การตั้งทรัสต์เพื่อการประกันชีวิต หรือใช้เพื่อให้ผู้รับซึ่งเป็นผู้เยาว์หรือผู้ไร้ความสามารถ ได้รับประโยชน์ เช่น ตั้งทรัสต์เพื่อให้ดอกผลแก่ผู้เยาว์จนกระทั่งมีอายุครบ 21 ปี
- (2) ทรัสต์ที่เรียกคืนได้ (Revocable Trust) เพื่อจัดการทรัพย์สิน ลดการพิสูจน์พินัยกรรม เป็นวิธีการจัดการทรัพย์สินอย่างหนึ่ง แต่อาจไม่มีผลต่อการเสียภาษีเงินได้และภาษีมรดก
- (3) ทรัสต์สำหรับผู้เยาว์ เป็นกองทุนการศึกษา ถ้าพิจารณาในด้านการวางแผนภาษีจะเป็นการเปลี่ยนเงินได้ไปสู่ผู้เสียภาษีที่ต้องเสียภาษีเงินได้ในอัตราภาษีที่ต่ำกว่า
- (4) ทรัสต์สำหรับการเกษียณอายุ (Pension Trust) เป็นทรัพย์สินเพื่อการเกษียณอายุของลูกจ้าง

บางครั้งการตั้งทรัสต์จะมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ทางภาษีอย่างเดียวกันก็ได้ โดยผู้ก่อตั้งทรัสต์เป็นบุคคลคนเดียวกับ Subchapter J จะไม่นำมาใช้ กฎหมายจะถือว่าผู้ก่อตั้งทรัสต์เป็นผู้มีเงินได้ ทรัสต์ดังกล่าวเรียกว่า “Revocable Trust” กรณีนี้เป็นการวางแผนทางภาษีที่ไม่ค่อยมีประโยชน์ แต่การตั้งทรัสต์ประเภทนี้อาจมีประโยชน์ในด้านการจัดการทรัพย์สิน ลดการพิสูจน์พินัยกรรม (Probate Estate) ซึ่งเสียค่าใช้จ่ายประมาณร้อยละ 5-15 ของมูลค่าทรัพย์สินมรดก และเมื่อผู้ก่อตั้งตาย กฎหมายให้สิทธิทรัสต์ริเลือกเสียภาษีเงินได้เช่นเดียวกับกองมรดกได้

เมื่อผู้ก่อตั้งทรัสต์โอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน ทรัพย์สินดังกล่าวเข้ามาในส่วนหนึ่งของ Corpus หรือส่วนทุนของทรัสต์ ทรัสต์จะนำทรัพย์สินมาบริหารเพื่อให้เกิดดอกผล (Interest) หรือเงินได้ ทรัสต์นี้อาจแบ่งเงินได้ให้ผู้รับประโยชน์หรืออาจสะสม (Accumulation) ไว้สำหรับอนาคตตามแต่ข้อกำหนดการจัดตั้งทรัสต์ (Instrument) หรือตามดุลพินิจ (Discretionary) ของทรัสต์รี

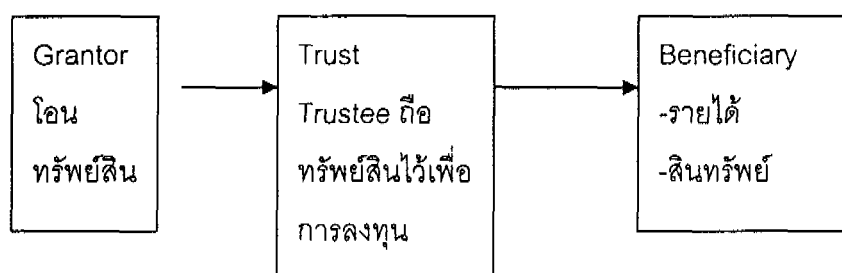
ผู้รับประโยชน์มีอยู่สองชนิด คือ ประเภทผู้ถือดอกผล และประเภทผู้รับประโยชน์ส่วนที่เหลือ (Remainder Interest) ถ้าผู้ก่อตั้งทรัสต์ยังคงเป็นผู้รับประโยชน์ส่วนที่เหลือเป็นสิ่งที่รับรู้คือ ผลประโยชน์ที่ได้รับกลับคืน (Reversionary Interest) โดยทรัพย์สินจะกลับมายังผู้โอนเมื่อหน่วยทรัสต์ได้สิ้นสุดลง

ในตราสารจัดตั้งทรัสต์ อาจกำหนดให้ผู้รับประโยชน์ได้รับทรัพย์สินเมื่อครบกำหนดหรือเมื่อเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งเกิดขึ้น อย่างเช่น การมีชีวิตอยู่ของผู้รับประโยชน์ที่เรียกว่า สิทธิเช่าที่ดินตลอดชีวิต (Life tenant) ในทรัพย์สินของทรัสต์ หรืออาจกำหนดให้ผู้รับประโยชน์เมื่อบรรลุนิติภาวะ หรือแต่งงานหรืออายุถึงตามที่กำหนด เป็นต้น

ทรัสต์หรืออาจแบ่งเงินได้ตามข้อกำหนดโดยเฉพาะ บางครั้งทรัสต์มีดุลพินิจแบ่งทรัพย์สินให้เหมาะสมกับเวลา สภาพทรัพย์สิน ทรัสต์ยังสามารถกำหนดแนวทางการจัดการทรัพย์สิน ซึ่งรวมถึงเอกสารของทรัสต์ เวลาในการแบ่งเงินได้หรือทรัพย์สินหรือให้ผู้รับประโยชน์โดยเฉพาะที่อาจได้รับตามข้อกำหนด ทรัสต์นี้จะเรียกว่า Sprinkling Trust ซึ่งดุลพินิจของผู้ดูแลทรัพย์สินจะมีผลในการเลือกแบ่งเงินได้ให้ทายาทบางคนที่มีเสียภาษีอัตราต่ำ ดังนั้นการเสียภาษีเงินได้ของบุคคลในครอบครัวได้ควบคุมตามข้อกำหนดของทรัสต์

สำหรับวัตถุประสงค์ของบทบัญญัติใน Subchapter J ทรัสต์สามารถแบ่งแยกได้เป็น ทรัสต์ธรรมดา (Simple Trust) กับทรัสต์แบบซับซ้อน (Complex Trust)⁷ ทรัสต์แบบธรรมดาเรียกร้องให้แบ่งเงินได้ทุกปีให้ผู้รับประโยชน์ (Distributed Current Income) หรือผู้รับประโยชน์ต้องไม่เป็นองค์กรสาธารณะกุศล (Non-Charity Trust) หรือเป็นทรัสต์ที่ไม่ต้องแบ่งทรัพย์สินหลักระหว่างปี (Non Distributed Core Asset) ส่วนทรัสต์แบบซับซ้อนเป็นทรัสต์ที่ไม่ใช่ทรัสต์แบบธรรมดา เกณฑ์ดังกล่าวใช้กับทรัสต์ในทุกปีภาษี ดังนั้นทุกทรัสต์เป็นทรัสต์ที่ซับซ้อนในปีที่สิ้นสุดการจัดการ ส่วนกองมรดกจะเป็นทรัสต์แบบซับซ้อนเพราะไม่ได้กำหนดว่าต้องแบ่งเงินได้ในปัจจุบันให้ทายาทหรือผู้รับประโยชน์

ภาพที่ 1
ทรัสต์

⁷ ประเภทของทรัสต์ดังกล่าวจะมีความแตกต่างเรื่องการหักค่าลดหย่อน กล่าวคือ ทรัสต์ธรรมดาหักค่าลดหย่อนได้ 300 เหรียญ ส่วนทรัสต์แบบซับซ้อนหักค่าลดหย่อนได้ 100 เหรียญ และกองมรดกหักค่าลดหย่อนได้ 600 เหรียญ

ข. ความหมายของกองมรดก

กองมรดกเกิดขึ้นเนื่องจากเจ้ามรดกตาย กองมรดกจะมีหน้าที่รวบรวมและสงวนทรัพย์สินของบุคคลธรรมดา ชำระหนี้ให้เจ้าหนี้ และการแบ่งส่วนที่เหลือให้ผู้รับประโยชน์ตามที่กำหนดโดยกฎหมายมรดกหรือตามพินัยกรรม จนกระทั่งมรดกได้แบ่งแยกให้ผู้รับประโยชน์ ซึ่งเรียกว่าช่วงเวลาการจัดการมรดก (Administration Period) หากมีเงินได้ที่เกิดในช่วงเวลาดังกล่าว กฎหมายกำหนดให้เสียภาษีในนามกองมรดกซึ่งมีวิธีการคำนวณภาษีเหมือนอย่างบุคคลธรรมดา ยกเว้นกฎหมายจะบัญญัติเป็นอย่างอื่น⁸

การก่อตั้งกองมรดกมีคู่กรณีอย่างน้อยสามฝ่ายคล้ายกับทรัสต์ กล่าวคือ ผู้ตาย (Decedent) ทรัพย์สินทั้งหมดโอนไปยังกองมรดก ฝ่ายที่สองเป็นผู้จัดการมรดก (Executor) ผู้มีหน้าที่จัดการทรัพย์สินตามที่กำหนดตามพินัยกรรมที่มีผลใช้บังคับ หรือเป็นผู้จัดการมรดกตามคำสั่งศาล (Administrator) ถ้าหากไม่มีพินัยกรรม หรือรวมเรียกว่า ผู้แทน (Personal Representation) ฝ่ายที่สามเป็นผู้รับประโยชน์ของกองมรดก คือ ผู้ที่ได้รับทรัพย์สินหรือรายได้จากกองมรดกตามที่เจ้ามรดกกำหนดไว้ตามพินัยกรรม ผู้จัดการมรดกตามพินัยกรรมหรือผู้จัดการมรดกตามคำสั่งศาลได้รับมอบหมายให้ดูแลกองมรดกโดยตรงตามพินัยกรรมหรือตามกฎหมายของมลรัฐหรือศาลที่พิสูจน์พินัยกรรม

⁸ Internal Revenue Code Sec. 641: Imposition of tax

(a) Application of tax

The tax imposed by section 1(e) shall apply to the taxable income of estates or of any kind of property held in trust, including--

(3) income received by estates of deceased persons during the period of administration or settlement of the estate;

(b) Computation and payment

The taxable income of an estate or trust shall be computed in the same manner as in the case of an individual, except as otherwise provided in this part. The tax shall be computed on such taxable income and shall be paid by the fiduciary. For purposes of this subsection, a foreign trust or foreign estate shall be treated as a nonresident alien individual who is not present in the United States at any time.

การจัดการมรดกจะต้องมีการพิสูจน์ทรัพย์มรดก กฎหมายไม่ได้ระบุทรัพย์มรดกทั้งหมดเป็นการโอนที่มีวัตถุประสงค์ทางภาษี ทรัพย์มรดกทั้งหมดจะไม่รวมส่วนที่ไม่ต้องมีการพิสูจน์ทรัพย์มรดก โดยผู้จัดการมรดกไม่มีอำนาจแบ่งทรัพย์มรดก เช่น ทรัพย์สินที่ผู้ตายถือร่วมกับเจ้าของอื่น ได้ตกทอดไปยังคู่สมรสตามกฎหมายมรดก โดยไม่ต้องผ่านกระบวนการพิสูจน์ทรัพย์มรดก หรือกระบวนการผู้รับประโยชน์ตามสัญญาประกันชีวิตจะไม่อยู่ภายใต้การจัดการมรดกของผู้จัดการมรดก ผู้รับประโยชน์ตามกรรมธรรม์ประกันภัยจะเป็นสิทธิอื่นภายใต้สัญญาประกันภัย

กองมรดกเป็นหน่วยพิเศษทางภาษี ภายใต้สภาวะการณ์ที่แน่นอน ผู้เสียภาษีอาจหาประโยชน์จากการยืดระยะเวลาการจัดการมรดกได้ ในสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ทายาทอาจต้องเสียภาษีในอัตราเงินได้สูง ดังนั้นจึงยืดเวลาการจัดการมรดกออกไปเพื่อใช้ประโยชน์จากอัตราภาษีที่ต่ำกว่า ถ้ากองมรดกยังคงอยู่โดยยืดเวลาการจัดการมรดกออกไป สรรพากรสหรัฐมีอำนาจให้สิ้นสุดการจัดการมรดกได้สำหรับวัตถุประสงค์ทางภาษีหลังจากที่ครบเวลาที่สมเหตุผลสำหรับการจัดการมรดกได้เสร็จสิ้นลง ซึ่งเป็นไปตามข้อกำหนดที่ 1.641(b)-3(a) กล่าวคือกองมรดกได้แบ่งเสร็จสิ้นเมื่อสิ้นสุดช่วงเวลาการจัดการมรดกและแบ่งทรัพย์สินให้ผู้รับประโยชน์ภายใต้พินัยกรรมหรือภายใต้กฎหมายมรดกของแต่ละมลรัฐในกรณีที่ไม่มีพินัยกรรม ผู้รับประโยชน์เหล่านี้อาจเป็นหรือไม่เป็นบุคคลเดียวกับผู้รับประโยชน์เงินได้จากกองมรดก⁹

ช่วงเวลาการจัดการมรดกคือเวลาที่เรียกกร้องให้ผู้แทน (Personal Representative) ให้รวบรวมทรัพย์มรดก จ่ายค่าใช้จ่ายและจ่ายหนี้สิน และแบ่งทรัพย์สินให้ผู้รับประโยชน์ ช่วงเวลานี้อาจยาวกว่าหรือสั้นกว่าเวลาที่กำหนดโดยกฎหมายของมลรัฐสำหรับการจัดการทรัพย์มรดกได้

การจัดการมรดกเสร็จสิ้นเมื่อทรัพย์สินทั้งหมดได้แบ่งแยก ถ้าทรัพย์สินได้ถูกแบ่งแยกยกเว้นสำหรับจำนวนทรัพย์สินที่กันไว้อย่างมีเหตุผล ด้วยความสุจริต สำหรับการชำระหนี้ที่ไม่แน่นอนหรือความรับผิดชอบในหนี้ร่วม และค่าใช้จ่ายแต่ไม่รวมถึงการเรียกกร้องโดยผู้รับประโยชน์ กองมรดกอาจถือได้ว่าได้สิ้นสุดการจัดการ

การสิ้นสุดการจัดการมรดกถ้าช่วงเวลาการจัดการมรดกยืดออกไปอย่างไม่สมเหตุผล กองมรดกอาจถือได้ว่าสิ้นสุดสำหรับวัตถุประสงค์ทางภาษีเงินได้ของสหพันธรัฐ¹⁰ เมื่อถือว่ากองมรดก

⁹ ที่มาจาก "Termination of estate,"

<<http://www.irs.gov/publications/p559/ar02.html> (1 of 68)>, March 2004.

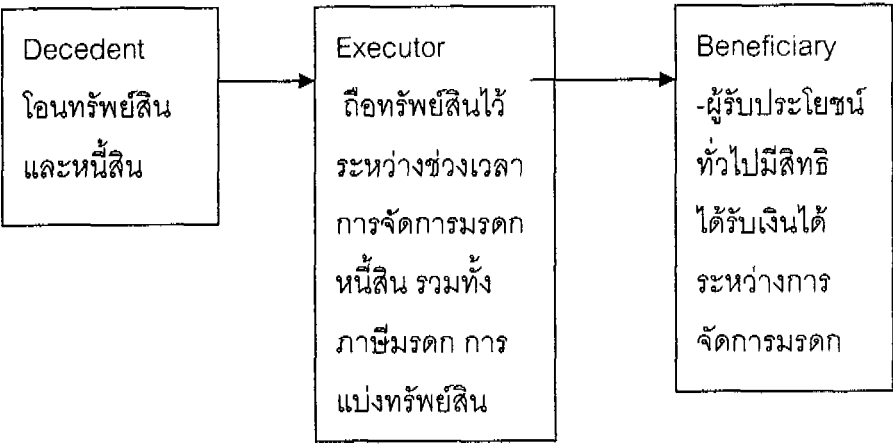
¹⁰ Section 404 (a) of Texas Probate Code ให้สิ้นสุดการจัดการมรดกเมื่อนั้นทั้งหมดที่รับรู้ได้ถูกจ่ายหรือกองมรดกสามารถจ่ายหนี้ดังกล่าวได้ ถ้ากองมรดกได้ยืดเวลาการ

ได้สิ้นสุดการจัดการแล้ว เงินได้ รายจ่าย และเครดิตของมรดกอาจพิจารณาเป็นของบุคคลผู้รับทรัพย์สินนั้น

การโอนค่าใช้จ่ายที่ยังไม่ได้ใช้ให้ผู้รับประโยชน์ กล่าวคือกองมรดกไม่สามารถใช้ผลขาดทุนหรือส่วนเกินจากรายจ่ายได้ในปีภาษีสุดท้ายได้ สรรพากรได้อนุญาตให้เหล่าผู้รับประโยชน์ซึ่งได้รับทรัพย์สินของกองมรดก สามารถยื่นแบบขอคืนภาษีได้

เมื่อสิ้นสุดการจัดการมรดก ผู้เสียภาษีสามารถยื่นแบบแจ้งการสิ้นสุดการจัดการมรดกได้โดยต้องแนบหลักฐานประกอบ เช่น คำสั่งของศาล หรืออื่นๆ ¹¹

ภาพที่ 2 กองมรดก

ค. รูปแบบการเสียภาษี

การเสียภาษีของกองมรดกและทรัสต์ โดยปกติจะมีรูปแบบอยู่ 3 ประเภท คือ

(1) Ordinary Trust คือทรัสต์แบบดั้งเดิม เป็นการก่อตั้งตามพินัยกรรม ซึ่งกองมรดกจะมีการจัดเก็บภาษีเหมือนอย่างทรัสต์ประเภทนี้

จัดการออกไป สรรพากรสามารถให้สิ้นสุดการจัดการมรดกได้ แต่อย่างไรก็ตามแม้ได้จ่ายหนี้แล้ว หรือมีหน้าที่อื่นๆ กองมรดกยังอาจต้องจัดการต่อไปได้

¹¹ โดยยื่นแบบฟอร์มที่ 56 (Form 56) ซึ่งเหมือนทางปฏิบัติของกรมสรรพากรที่ให้ผู้เสียภาษีแจ้งยกเลิกเลขประจำตัวผู้เสียภาษีของกองมรดกต้องแนบหลักฐานประกอบ เช่น คำพิพากษาของศาล สัญญาประนีประนอมยอมความ โฉนดที่ดิน

(2) Grantor Trust หรือ Revocable Trust คือทรัสต์ที่ผู้ก่อตั้งมีอำนาจจัดการความคุมทรัพย์สินของทรัสต์ เงินได้ที่ทรัสต์ได้รับจะถือว่าเป็นเงินได้ของผู้ก่อตั้งที่ต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีในนามตนเอง

(3) ทรัสต์แบบพิเศษ เช่น ทรัสต์เพื่อการบำนาญ (Pension Trust), ทรัสต์เพื่อค่าเลี้ยงดูคู่สมรส (Alimony Trust)

ง. กองมรดกและทรัสต์จะมีลักษณะร่วมกันดังนี้

(1) กองมรดกและทรัสต์เป็นหน่วยทางภาษีชั่วคราว ตั้งขึ้นเพื่อรักษา แบ่งแยกทรัพย์สิน และชำระหนี้ทำตามความเจตนาของผู้ก่อตั้งหรือผู้ทำพินัยกรรม เป็น Separated Fund ชนิดหนึ่ง

(2) โดยทั่วไป กองมรดกและทรัสต์ ใช้ระบบท่อต่อทางภาษีเงินได้ (Conduit Principle) เงินได้ที่ถูกแบ่งโดยหน่วยภาษีต้องเสียภาษีในนามผู้รับประโยชน์ (Distributable Net Income=DNI) เงินได้พึงประเมินที่เหลือ จะต้องเสียภาษีในนามหน่วยภาษีนั่น

(3) เงินได้ทางบัญชีของกองมรดกและทรัสต์ จะต้องปฏิบัติตาม ข้อตกลงทางบัญชี ต้องมีข้อความตามเอกสารจัดตั้ง หรือถ้าไม่มีข้อกำหนดเช่นนั้น จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายมลรัฐซึ่งจะกำหนดรายการเงินได้ที่ได้รับ ค่าใช้จ่าย ทั้งเงินได้หรือทรัพย์สิน ชนิดเงินได้ที่ผู้รับประโยชน์ ได้รับการจ่ายจากหน่วยภาษีเท่ากับจำนวนทางบัญชี

(4) เงินได้พึงประเมินของกองมรดกและทรัสต์ต้องคำนวณตามตารางที่ให้ไว้ ซึ่งอาจมีรับเงินได้ในนามผู้ตาย ส่วนรายจ่ายค่าจัดการและสำหรับการบริจาคนั้น อาจลดลงเมื่อกองมรดกและทรัสต์ได้รับเงินได้ที่ยกเว้นภาษีระหว่างปีซึ่งต้องเฉลี่ยรายจ่ายระหว่างเงินได้พึงเสียภาษีและเงินได้ที่ยกเว้นภาษี และเมื่อกองมรดกและทรัสต์แบ่งทรัพย์สินให้ผู้รับประโยชน์จะมีสิทธิเลือกรับรู้ผลกำไรจากทุนได้

(5) หักแบ่งรายจ่ายการคำนวณจากเงินได้ที่สามารถแบ่งได้ ในการคำนวณภาษีเงินได้ของหน่วยภาษีนั่น DNI จะเป็นจำนวนที่มากที่สุดที่ผู้รับประโยชน์ได้รับเงินได้จากหน่วยเสียภาษี การก่อตั้ง DNI ได้ให้ประโยชน์สำหรับผู้รับประโยชน์

(6) ภาษีเพิ่มเติมได้จัดเก็บในกรณีที่ผู้ก่อตั้งทรัสต์ (Grantor Trust) เป็นผู้ควบคุมการดำเนินงานของทรัสต์

3.2.3.2 การคำนวณภาษีเงินได้ของผู้รับประโยชน์

ธรรมชาติทางภาษีของทรัสต์และกองมรดกมีปัญหาพื้นฐานคือการเสียภาษีในนามหน่วยพิเศษหรือในนามผู้รับประโยชน์ที่ได้รับเงินได้ทางบัญชีจากหน่วยดังกล่าว ดังนี้ Subchapter J จึงได้คิดค้นหลัก Conduit Principal¹² ที่มากำหนดความสัมพันธ์ในการ เสียภาษีเงินได้ระหว่างทรัสต์ กองมรดก ผู้รับประโยชน์ บุคคลที่ได้รับเงินได้จากหน่วยภาษีทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ต้องรับผิดชอบภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ที่ได้รับ และเงินได้ที่สะสมหรือเงินได้สุทธิส่วนที่ไม่สามารถแบ่งให้ผู้รับประโยชน์จะเสียภาษีในนามกองมรดกและทรัสต์ หลักการนั้นเรียกว่า "Distributable Net Income" หรือ DNI คือให้นำเงินได้สุทธิที่แบ่งให้ผู้รับประโยชน์มาเป็นรายจ่ายของทรัสต์และกองมรดกได้

เช่น Adam ได้รับเงินได้ร้อยละ 80 ของ Zero Trust ทรัสต์วิเศษสมรายได้อื่นร้อยละ 20 ของเงินได้ทั้งหมดตามข้อกำหนดของทรัสต์ และนำไปไว้ในส่วนทุน (Corpus) Adam มีความรับผิดชอบทางภาษีเงินได้สำหรับเงินที่ได้รับจากทรัสต์ ส่วน Zero Trust ต้องรับผิดชอบในภาษีเงินได้ที่ทรัสต์ได้สะสมไว้ตามสัดส่วน

ก. ความเป็นมา

แต่เดิมหลักการเสียภาษีของกองมรดกและทรัสต์จะเหมือนกับบุคคลธรรมดา รวมถึงอัตราภาษีด้วย ซึ่งมีปัญหาว่า กองมรดกและทรัสต์ได้สะสมเงินได้ไว้และแบ่งเงินได้ให้ผู้รับประโยชน์ในภายหลัง และผู้รับประโยชน์ได้รับการยกเว้นภาษี จึงเกิดช่องว่างให้การวางแผนภาษีขึ้น ดังนั้นในปี 1962 สภาของเกรสจึงได้มีมาตรการพิเศษเรียกว่า Throwback Rule โดยให้

¹² หลัก Conduit Principal ที่ใช้ในสหรัฐอเมริกา ใช้กับห้างหุ้นส่วนสามัญ (Partnership) ที่ไม่มีฐานะเป็นบุคคลหรือหน่วยทางภาษีของสหรัฐ และบริษัทขนาดเล็ก (S Corporation) เป็นบริษัทที่เป็นนิติบุคคล แต่ไม่เป็นหน่วยทางภาษี ซึ่งแตกต่างจากบริษัทที่เสียภาษีทั้งในนามบริษัทและผู้ถือหุ้นทำให้เงินได้ก่อนเดี่ยวกกันเสียภาษีซ้ำซ้อน ในการเสียภาษีทั้งห้างหุ้นส่วนสามัญและบริษัทขนาดเล็ก จะให้หน่วยภาษีนี้อีกค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน แล้วเหลือเป็นเงินได้สุทธิแล้วนำเงินได้มาแบ่งเฉลี่ยให้ผู้เป็นหุ้นส่วนของหน่วยนั้น มารวมคำนวณเสียภาษีในนามของผู้เป็นหุ้นส่วน วิธีการเสียภาษีแบบนี้จะประหยัดภาษีว่าการเสียภาษีแบบบริษัททั่วไป ที่ไม่มีการขจัดความซ้ำซ้อนทางภาษีเหมือนในกฎหมายไทย กล่าวคือเป็นการแยกเสียภาษีระหว่างบริษัทและผู้ถือหุ้น โดยผู้ถือหุ้นไม่ได้เครดิตภาษีในภาษีที่บริษัทได้ชำระ

เฉพาะทรัสต์ต่างประเทศที่มีผู้รับประโยชน์เป็นผู้อยู่ในสหรัฐอเมริกา และในปี 1969 ได้ขยายถึงทรัสต์ในประเทศ กล่าวคือ ให้เงินได้ที่สะสมขึ้น (Accumulate Income) คือเงินได้ที่สามารถแบ่งได้สุทธิ (Distributable Net Income) หักด้วยเงินได้ที่ต้องแบ่งในปีปัจจุบัน (To be Distributed Currently) ซึ่งมีกำหนดไม่เกินห้าปี และเมื่อแบ่งเงินได้ดังกล่าวให้ผู้รับประโยชน์ถือว่าผู้รับประโยชน์ได้เงินได้ในปีที่ทรัสต์ได้สะสมเงินได้ ตามหลัก First-in First-out กล่าวคือให้ถือว่าเงินได้เท่ากับเงินได้ที่สะสมในปีแรกในปีที่ทรัสต์สะสมเงินได้ก่อน เมื่อเงินได้เกินเงินได้ที่สะสมในปีแรก จึงถือว่าเป็นเงินได้ในปีถัดไป และผู้รับประโยชน์ต้องคำนวณภาษีใหม่ในปีที่รับเงินได้ ถ้ามีภาษีที่ต้องเสียเพิ่มเติมกล่าวคือเทียบว่าในปีที่สะสมเงินได้นั้น ทรัสต์จะเสียภาษีเท่าใด และถ้าแบ่งเงินได้ให้ผู้รับประโยชน์ ผู้รับประโยชน์จะต้องเสียภาษีเท่าใด ถ้ามีส่วนที่ต้องเสียเพิ่มขึ้น ผู้รับประโยชน์จะต้องเสียภาษีเพิ่มขึ้นแต่ไม่มีสิทธิขอคืนภาษีที่เสียในนามทรัสต์ ซึ่งหลักดังกล่าวจะไม่ใช้กับทรัสต์ที่สะสมเงินได้เพื่อผู้เยาว์ที่อายุไม่ถึง 21 ปีหรือเงินได้ที่แบ่งนั้นไม่เกินเงินได้ที่ทรัสต์ได้รับในปีภาษีดังกล่าว

ในปี 1976 ได้เปลี่ยนหลักการคำนวณภาษีเป็นใช้วิธี Short-Cut Method โดยคำนวณเงินได้ที่สะสมย้อนหลังไม่เกินห้าปีเพื่อไม่ให้เกิดการคำนวณภาษีย้อนหลังนานเกินควร โดยนำเงินได้ที่สะสม 3 ปีมาพิจารณา โดยปีที่มีเงินได้ที่สะสมมากที่สุดและน้อยที่สุด ไม่นำมาพิจารณา

แต่อย่างไรก็ตามมาตรการดังกล่าวไม่ได้ผลให้การหยุดยั้งการวางแผนภาษีโดยการตั้งทรัสต์ ดังนั้นในปี 1986 สภาคองเกรสได้หยุดยั้งการใช้ทรัสต์ในการเปลี่ยนเงินได้จากผู้ที่มีหน้าที่เสียภาษีในอัตราที่สูงกว่าไปสู่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีในอัตราที่ต่ำกว่า ส่วนของมรดกมีปัญหาในการสะสมเงินได้แล้วจึงแบ่งเงินได้ให้ผู้รับประโยชน์ภายหลัง ดังนั้นสภาคองเกรสจึงมีมาตรการให้หน่วยภาษีทรัสต์และกองมรดกจะมีอัตราภาษีที่สูงกว่าปกติ (Compression of Income Tax Rate) กล่าวคือเงินได้ตั้งแต่ 8,650 ขึ้นไปเสียภาษีในอัตรา 39.60 ดังนั้นประโยชน์ของผู้ก่อตั้งทรัสต์ในการเปลี่ยนเงินได้จะลดลง ซึ่งอัตราภาษีจะได้เปรียบเทียบกับหน่วยภาษีอื่นดังกล่าวแล้วจะพบว่า กองมรดกและทรัสต์ได้เสียภาษีมากที่สุด การวางแผนภาษีโดยใช้กองมรดกและทรัสต์จึงมีประโยชน์น้อย ในปัจจุบันวิธีการวางแผนภาษีได้เปลี่ยนจากหลักที่กล่าวมา กล่าวคือจะเปลี่ยนเงินได้จากกองมรดกและทรัสต์เป็นเงินได้ของผู้ก่อตั้งทรัสต์หรือผู้รับประโยชน์แทน ด้วยเหตุนี้ในปี 1997 สภาคองเกรสจึงได้ยกเลิกหลัก Throw Back Rule เพราะผู้เสียภาษีไม่อาจหาประโยชน์จากการสะสม

เงินได้และแบ่งเงินได้ในภายหลัง ยกเว้นทรัสต์ที่ตั้งก่อนวันที่ 1 มีนาคม 1984 หรือทรัสต์ต่างประเทศเพื่อประโยชน์บุคคลในประเทศ ยังคงใช้หลัก Throw Back Rule เช่นเดิม¹³

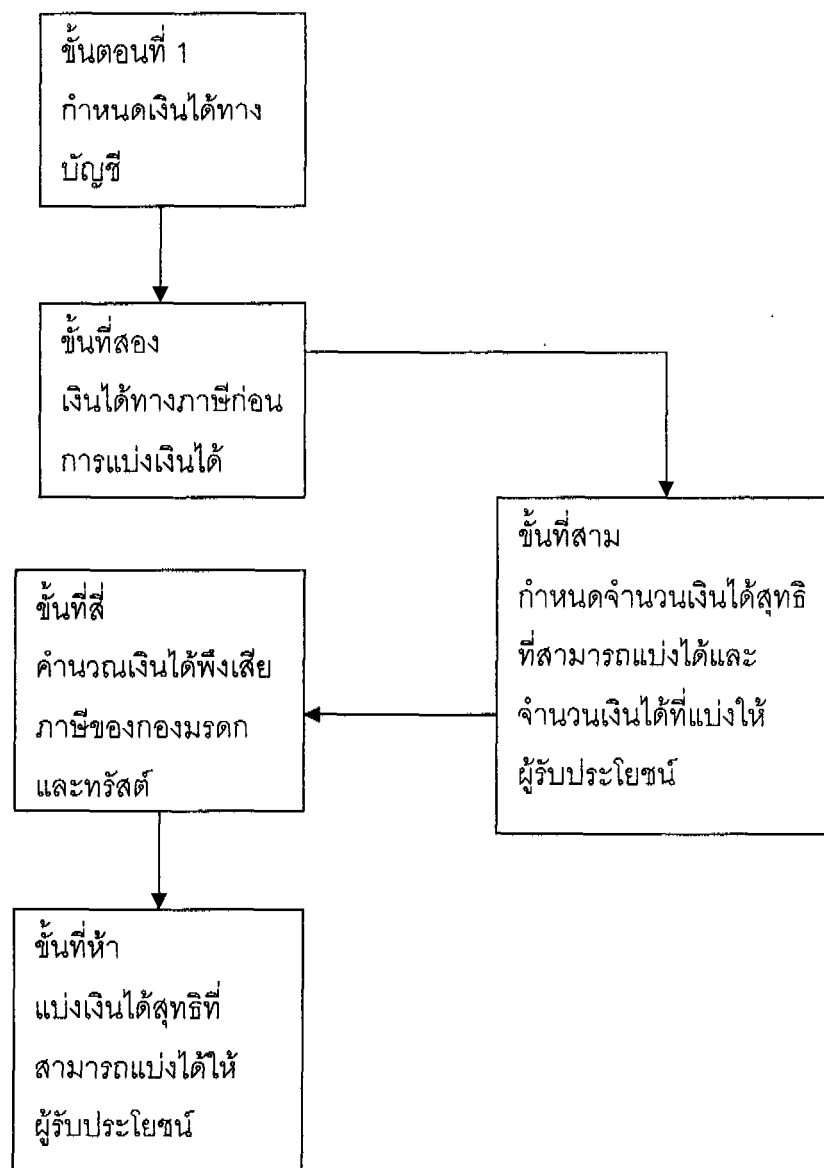
นอกจากนี้ยังมีหลักที่เรียกว่า Sixty-Five-Day Rule กล่าวคือเงินได้ที่กองมรดก และทรัสต์ได้แบ่งให้ผู้รับประโยชน์ใน 65 วันนับแต่สิ้นปีภาษีให้ถือว่าเป็นการแบ่งเงินได้ในปีก่อน (Preceding Year) ผู้จัดการมรดก (Executor) หรือทรัสต์มีโอกาสในการวางแผนภาษีในบุคคลที่รับประโยชน์จากทรัสต์โดยแบ่งเงินได้ให้แก่ผู้รับประโยชน์ที่ต้องเสียภาษีอัตราต่ำ

ข. การคำนวณเงินได้สุทธิที่แบ่งให้ผู้รับประโยชน์ (DNI)

การคำนวณ DNI จะมีขั้นตอนการคำนวณ 5 ขั้นตอน โดยเป็นการปรับเงินได้ทางบัญชีเป็นเงินได้พึงเสียภาษี และปรับเงินได้พึงเสียภาษีเป็นเงินได้สุทธิที่แบ่งให้ผู้รับประโยชน์หรือ DNI ซึ่งแบ่งให้ผู้รับประโยชน์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

¹³ Jonathan G. Blattmachr & Arthur M. Michealson, *supra* note 4, Chapter 2

ภาพที่ 3 การคำนวณภาษีเงินได้ของกองมรดกและทรัสต์ของสหรัฐอเมริกา

(1) เงินได้ทางบัญชี

ขั้นแรกในการคำนวณภาษีเงินได้ของทรัสต์และกองมรดกสามารถคำนวณจากรายได้ทางบัญชีสำหรับช่วงเวลาหนึ่ง แม้ว่ารายได้ทางบัญชีจะไม่เป็นที่ยอมรับทางกฎหมายก็ตาม แต่ก็มีหลักเกณฑ์บางส่วนที่กฎหมายไม่ได้บัญญัติไว้เป็นพิเศษ นิยามของเงินได้ที่ต้องอ้างอิงถึงเงินได้ทางบัญชี สำหรับปีภาษีนั้น

คำจำกัดความของเงินได้ทางบัญชีตาม Subchapter J ที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินได้พึงประเมินภายใต้กฎหมายมลรัฐ เงินได้ทางบัญชีคือจำนวนเงินได้ที่ผู้รับประโยชน์ของทรัสต์หรือกองมรดกสามารถได้รับจากหน่วยนั้น ยิ่งกว่านั้นในการคำนวณเงินได้ทางบัญชีเป็นสิ่งสำคัญต้องดำเนินการภายใต้การควบคุมของผู้ก่อตั้งหรือผู้ตาย โดยผ่านข้อกำหนดของทรัสต์หรือพินัยกรรม ถ้าเอกสารที่ทำโดยหลักสุจริตชน (Arm's Length) ศาลอาจบังคับให้ผู้ได้รับมอบหมาย (Fiduciary) พยายามโดยสุจริตที่จะไม่ใช้การคำนวณเงินได้ทางบัญชีตามที่กำหนดไว้

เงินได้ทางบัญชีโดยทั่วไปจะได้นิยามโดยกฎหมายของมลรัฐซึ่งได้รับมาจากกฎหมาย Uniform Principal and Income รัฐโดยส่วนใหญ่ได้รับเอาเป็นแบบอย่าง ซึ่งเป็นการกำหนดสาระสำคัญเกี่ยวกับมาตรฐานการบัญชีที่ยอมรับโดยทั่วไปในด้านภาษี

เช่น Arnold ทรัสต์เป็นแบบทรัสต์ธรรมดา โดยมี Bennett เป็นผู้รับประโยชน์สำหรับเงินได้ในปัจจุบัน ทรัสต์มีรายได้ดอกเบี้ยที่พึงเสียภาษีจำนวน 20,000 เหรียญ เงินได้ที่ยกเว้นภาษีจำนวน 15,000 เหรียญ นอกจากนี้ยังรับรู้ผลได้จากทุนจากการลงทุนระยะยาวจำนวน 8,000 เหรียญ ผู้จัดการทรัพย์สินคิดค่าการจัดการจำนวน 11,000 เหรียญ ถ้าข้อกำหนดในทรัสต์ให้แบ่งค่าธรรมเนียมและผลได้จากทุนไปยังส่วนทุน เงินได้ทางบัญชีของทรัสต์เป็น 35,000 เหรียญ และเป็นจำนวนที่ Bennett ได้รับไป ทั้งนี้เงินได้ที่ผู้รับประโยชน์จะได้รับจะไม่ได้รับผลประโยชน์จากผลได้จากทุน (Capital Gain) และไม่ต้องรับภาระค่าธรรมเนียมในการจัดการทรัสต์

เงินได้ดอกเบี้ย	35,000	
ผลได้จากทุนสำหรับการลงทุนระยะยาว	0	(แบ่งให้ส่วนทุน)
ค่าธรรมเนียม	0	
เงินได้ทางบัญชีของทรัสต์	35,000	

จากตัวอย่างข้างต้น ข้อกำหนดของทรัสต์ให้แบ่งค่าธรรมเนียมจากเงินได้ ซึ่งค่าธรรมเนียมเป็นจำนวน 11,000 เหรียญ ดังนั้นทรัสต์มีเงินได้จำนวน 24,000 และ Bennett ได้รับเงินจำนวนนั้น

จากตัวอย่างข้างต้น ข้อกำหนดในทรัสต์ให้แบ่งผลได้จากทุน ซึ่งผลได้จากทุนจำนวน 8,000 เหรียญ และหักค่าธรรมเนียมการจัดการมรดกครึ่งหนึ่ง ($11,000/2 = 5,500$ เหรียญ) ทรัสต์มีเงินได้ทางบัญชี 37,500 เหรียญ ($35,000+8,000-5,500$) และ Bennett ได้รับเงินจำนวนนั้น

(2) เงินได้พึงเสียภาษี (Taxable Income)

เงินได้ทั้งหมด (Gross Income)

เงินได้ทั้งหมดของกองมรดกและทรัสต์เป็นสิ่งที่คล้ายกับบุคคลธรรมดา ในการกำหนดกำไรหรือผลขาดทุนที่รับรู้โดยกองมรดกหรือทรัสต์ จะเป็นการขายหรือการแบ่งทรัพย์สินอื่นๆ ซึ่งกฎเกณฑ์พื้นฐานใช้สำหรับผู้เสียภาษีอื่นๆ คือ ราคาพื้นฐาน(Basis)¹⁴ ของกองมรดกสำหรับทรัพย์สินที่ได้รับอาจเพิ่มขึ้นหรือลดลงจากมูลค่ากองมรดกรวม ทรัพย์สินที่ได้มาจากการให้โดยทั่วไปใช้ราคาพื้นฐานของผู้ให้ ส่วนทรัพย์สินที่ซื้อมาจากบุคคลที่สามมีราคาพื้นฐานเท่ากับราคาที่ซื้อ แต่ถ้าวินิจฉัยทางมรดก ราคาที่ผู้รับประโยชน์ได้รับจะเป็นราคาตลาด (Fair Market Value) ในวันที่ตาย ดังนั้นถ้าทรัพย์สินราคาเพิ่มขึ้นจากวันที่ซื้อมา การโอนทรัพย์สินทางมรดกจะได้รับประโยชน์ทางภาษีเงินได้มากกว่า ที่เรียกว่า Step-up แต่ถ้าทรัพย์สินมีราคาลดลง ก็ควรขายทรัพย์สินเพื่อรับรู้ผลขาดทุน ข้อสังเกตดังกล่าวเป็นการพิจารณาตามกฎหมายภาษีเงินได้ แต่ไม่พิจารณาด้านภาษีมรดกเพราะมูลค่าทรัพย์สินมรดกมากจะต้องเสียภาษีมรดกมากขึ้น ยกเว้นว่าจะมีจำนวนไม่ถึงเกณฑ์ที่ต้องเสียภาษีมรดกหรือเสียภาษีอัตราต่ำกว่า

การแบ่งทรัพย์สินโดยทั่วไป กองมรดกและทรัสต์จะไม่รับรู้ผลกำไรหรือขาดทุนสำหรับการแบ่งทรัพย์สินให้ผู้รับประโยชน์ภายใต้พินัยกรรมหรือเอกสารของทรัสต์ การแบ่งทรัพย์สินให้ผู้รับประโยชน์ ผู้รับประโยชน์สามารถใช้ราคาพื้นฐานของทรัสต์ ผู้รับประโยชน์ที่ได้รับทรัพย์สินจากการแบ่งแยกสามารถเลือกใช้ราคาพื้นฐานหรือใช้ราคาตลาดในวันที่แบ่งได้

เช่น Howard Trust แบ่งทรัพย์สินที่ราคาพื้นฐานเท่ากับ 40,000 เหรียญ มีราคาตลาดเท่ากับ 90,000 เหรียญ ให้ Kate เป็นผู้รับประโยชน์ ดังนั้นผู้รับประโยชน์จึงได้รับทรัพย์สินในราคาพื้นฐานเท่ากับ 40,000 เหรียญ และทรัสต์สามารถหักเป็นรายจ่ายได้เท่ากับ 40,000 เหรียญ

จากตัวอย่างข้างต้น ราคาพื้นฐานของทรัพย์สินเท่ากับ 100,000 เหรียญ และผู้รับประโยชน์ได้รับราคาพื้นฐานในราคา 100,000 เหรียญ แต่ทรัสต์สามารถหักค่าใช้จ่ายได้เพียง 90,000 เหรียญซึ่งไม่เกินราคาตลาด

¹⁴ ราคาพื้นฐาน (basis) ใช้สำหรับการคำนวณผลได้จากทุน (Capital Gain) ซึ่งผลได้จากทุนจะไม่รวมอยู่ในเงินได้สุทธิที่สามารถแบ่ง (Distributable Net Income) ให้ผู้รับประโยชน์ ซึ่งผลได้จากทุนต้องเสียภาษีในนามกองมรดกและทรัสต์

ทรัสต์หรือผู้จัดการมรดก สามารถเลือกรับรู้กำไรหรือผลขาดทุนสำหรับทรัพย์สินที่แบ่งแยก ถ้าได้เลือกแล้ว ผู้รับประโยชน์จะใช้ราคาพื้นฐานเท่ากับราคาตลาดในวันที่ได้แบ่งแยก โดยกองมรดกและทรัสต์สามารถหักเป็นรายจ่ายได้เท่ากับราคาตลาด

เช่น กองมรดก Green ได้แบ่งเปียโนโดยมีราคาพื้นฐานเท่ากับ 10,000 เหรียญ ราคาตลาดเท่ากับ 15,000 เหรียญ ให้ Kyle ผู้จัดการมรดกเลือกที่จะรับรู้กำไรจากการแบ่งแยกจำนวน 5,000 เหรียญ ดังนั้น Kyle จะมีราคาพื้นฐานเท่ากับ 15,000 เหรียญ ถ้าไม่มีการรับรู้เงินได้จะมีราคาพื้นฐานเท่ากับ 10,000 เหรียญ กรณีที่เลือกรับรู้ผลได้จากทุน คือ กองมรดกจะเสียภาษีเงินได้อัตราต่ำ ส่วนผู้รับประโยชน์เสียภาษีเงินได้อัตราสูง

จากตัวอย่างข้างต้น เปียโนมีราคาพื้นฐานเท่ากับ 18,000 เหรียญ ผู้จัดการมรดกเลือกรับรู้ผลขาดทุนจำนวน 3,000 เหรียญ ราคาพื้นฐานของ Kyle จะเท่ากับ 18,000 เหรียญ ถ้าไม่มีการเลือกดังกล่าวกองมรดกก็ไม่ต้องรับรู้ผลขาดทุนและ Kyle จะมีราคาพื้นฐานเท่ากับ 15,000 เหรียญ

กองมรดกไม่สามารถหักผลขาดทุนได้ เพราะกองมรดกและผู้รับประโยชน์เป็นคู่สัญญาที่มีความสัมพันธ์กันตามมาตรา 267 ผลขาดทุนสามารถรับรู้เมื่อ Kyle ขายทรัพย์สินให้บุคคลภายนอก หลักดังกล่าวเป็นการป้องกันการโอนเงินได้ระหว่างกัน

รายจ่ายปกติ (Ordinary Deduction)

โดยทั่วไป เงินได้พึงประเมินของกองมรดกและทรัสต์คล้ายกับบุคคลธรรมดา ค่าใช้จ่ายสามารถหักค่าใช้จ่ายตามปกติและความจำเป็นที่จ่ายหรือเกิดขึ้นจากการดำเนินการหรือทำธุรกิจสำหรับการจัดการ การส่งมอบรักษาทรัพย์สิน และเกี่ยวข้องกับการกำหนดจำนวน การรวบรวม การคืนภาษี ค่าใช้จ่ายในการจัดการมรดก รวมถึงค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการฟ้องคดีที่เกี่ยวข้องหน้าที่ในการจัดการมรดก ย่อมสามารถหักค่าใช้จ่ายได้ ซึ่งรายจ่ายดังกล่าว จะมีปัญหาว่าจะหักจากการคำนวณภาษีมรดกหรือการคำนวณภาษีเงินได้ ในคดี Commissioner v. Estate of Hubert, 117 S.Ct.1124 (1997) ซึ่งศาลตัดสินว่าผู้เสียภาษีมิสิทธิเลือกในการหักกับภาษีมรดกหรือภาษีเงินได้¹⁵ ดังนั้นกระทรวงการคลังจึงมีประกาศในเรื่องนี้ว่าให้หักค่าใช้จ่ายขึ้นอยู่กับ

¹⁵ คดีนี้ผู้เสียภาษีเลือกที่หักรายจ่ายในการจัดการมรดกจากเงินได้เพราะคู่สมรสที่มีชีวิตอยู่ได้รับประโยชน์เมื่อมรดกตกแก่คู่สมรส จึงเป็นผลให้เสียภาษีมรดกต่ำ ประกอบกับอัตราภาษีเงินได้มากกว่าภาษีมรดก ศาลวินิจฉัยโดยเสียงข้างมากกว่า การตัดสินใจเลือกหักภาษีเงินได้นั้นไม่มีข้อจำกัดที่สำคัญเมื่อผลประโยชน์ตกทอดไปยังคู่สมรส

ลักษณะค่าใช้จ่ายที่เป็นปัญหา เช่น ค่าใช้จ่ายจัดการมรดกหักจากเงินได้ ส่วนค่าใช้จ่ายส่งมอบทรัพย์สินมรดกต้องหักจากส่วนที่คู่สมรสซึ่งได้รับยกเว้นในการเสียภาษีมรดก

ค่าใช้จ่ายที่ก่อให้เกิดเงินได้ที่ได้รับการยกเว้นภาษีไม่สามารถหักค่าใช้จ่ายได้ จำนวนเงินได้ที่ไม่สามารถหักได้จะใช้วิธีการทางบัญชีในปีภาษีที่หักค่าใช้จ่าย การหักค่าใช้จ่ายตามมาตรา 212 ได้รับการจัดสรรโดยปราศจากการพิจารณาเงินได้ทางบัญชีที่แบ่งค่าใช้จ่ายให้เงินได้หรือส่วนทุน (Corpus) ค่าธรรมเนียมที่สามารถหักค่าใช้จ่ายกำหนดค่อนข้างจำกัดโดยประมวลรัษฎากรและการแบ่งค่าใช้จ่ายเงินได้และส่วนทุน จะควบคุมโดยข้อกำหนดในทรัสต์หรือพินัยกรรมหรือกฎหมายมลรัฐ

เช่น Silver ทรัสต์ควบคุมธุรกิจและการลงทุนในหลักทรัพย์ มีเงินได้จากการขายจำนวน 180,000 เหรียญ มีค่าใช้จ่ายสำหรับค่าจ้าง ต้นทุนการขาย จัดการสำนักงานจำนวน 80,000 เหรียญ รับรู้เงินได้ดอกเบี้ยจำนวน 20,000 เหรียญ จากพันธบัตรที่ต้องเสียภาษีและจำนวน 50,000 เหรียญจากพันธบัตรที่ยกเว้นภาษี ค่าใช้จ่ายในการจัดการของผู้ดูแลทรัพย์สินเท่ากับ 35,000 เหรียญ ตามข้อกำหนดของทรัสต์ เงินจำนวน 30,000 เหรียญแบ่งเป็นเงินได้ให้ผู้รับประโยชน์และจำนวน 5,000 เหรียญ จะจัดสรรในส่วนทุน

เงินได้จากการขาย	180,000
ต้นทุนการขาย	-80,000
เงินได้จากดอกเบี้ย	+70,000
ค่าธรรมเนียมการจัดการ	-30,000
เงินได้ทางบัญชีของทรัสต์	140,000

เงินได้จากการขายรวมเป็นเงินได้ตามมาตรา 61 ต้นทุนทางธุรกิจสามารถหักรายจ่ายได้เต็มจำนวนตามมาตรา 162 สำหรับเงินได้ที่ยกเว้นภาษีได้รับยกเว้นภายใต้มาตรา 103 ค่าธรรมเนียมของผู้ดูแลสามารถหักค่าใช้จ่ายได้ภายใต้มาตรา 212 แต่ต้องเฉลี่ยเงินได้ที่ไม่สามารถหักค่าใช้จ่ายได้ตามส่วนเพราะมาตรา 265 ได้ห้ามการหักค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นสำหรับเงินได้ที่ยกเว้นภาษี

เงินได้ที่ได้รับการยกเว้นภาษีมีจำนวนเท่ากับ 50,000 เหรียญ จากเงินได้ทั้งหมดจำนวน 250,000 เหรียญ ดังนั้นรายจ่ายค่าจัดการจำนวน 7,000 เหรียญ ไม่สามารถหักเป็นรายจ่ายได้เพราะค่าใช้จ่ายส่วนนี้เป็นค่าใช้จ่ายที่ก่อให้เกิดเงินได้ที่ยกเว้นภาษี ยิ่งไปกว่านั้น การแบ่งส่วนค่าธรรมเนียมจากเงินได้หรือส่วนทุน (Corpus) ไม่มีผลกับการคำนวณนี้

ภายใต้มาตรา 642(g) จำนวนค่าใช้จ่ายในการจัดการหรือผลขาดทุนสำหรับ วัตถุประสงค์ทางภาษีมรดก ไม่สามารถอ้างสิทธิโดยกองมรดกสำหรับภาษีเงินได้ กองมรดกอาจ สละสิทธิหักรายจ่ายภาษีมรดก แม้ว่าค่าใช้จ่ายเหล่านี้ไม่สามารถหักซ้ำซ้อนกันได้ แต่สามารถแบ่ง ค่าธรรมเนียมในระหว่างการยื่นแบบ 706 และ 1041 ได้ โดยไม่ต้องอ้างสิทธิทั้งหมดในการยื่นแบบ ปัญหาที่ถกเถียงข้างต้นเรื่องการหักค่าใช้จ่ายซ้ำซ้อนจะไม่ใช่กับเงินได้ที่ได้รับในนามผู้ตาย

ทรัสต์และกองมรดกได้รับอนุญาตให้หักค่าใช้จ่ายทั้งหมด อย่างไรก็ตาม เงินได้อาจ จัดสรรระหว่างผู้รับเงินได้ทางบัญชีทั้งหมด เช่น ค่าเสื่อมราคา (Depreciation) ที่ต้องเฉลี่ยเงินได้ ระหว่างกองมรดก ทรัสต์ และผู้รับประโยชน์

เช่น Lisa และ Martin เป็นผู้รับประโยชน์โดยมีสัดส่วนที่เท่ากัน ของ Needle ทรัสต์ ภายใต้ข้อกำหนดในทรัสต์ ทรัสต์มีดุลพินิจที่จะแบ่งเงินได้ในปัจจุบัน ข้อกำหนดในทรัสต์ กำหนดให้แบ่งค่าใช้จ่ายค่าเสื่อมราคาจากเงินได้ ทรัสต์ได้แบ่งเงินได้ในปัจจุบัน จำนวนร้อยละ 40 ให้ Lisa และ Martin เงินได้ที่เหลือร้อยละ 20 ได้ถูกสะสม ทรัสต์สามารถหักค่าเสื่อมราคาได้ จำนวน 100,000 เหรียญ ค่าใช้จ่ายได้ถูกแบ่งระหว่างทรัสต์และผู้รับประโยชน์บนพื้นฐานการแบ่ง เงินได้ทางบัญชีในปัจจุบัน ดังนั้น Lisa และ Martin สามารถหักค่าใช้จ่ายได้คนละ 40,000 เหรียญ ส่วนทรัสต์สามารถหักค่าใช้จ่ายได้ 20,000 เหรียญ

จากตัวอย่างข้างต้น ข้อกำหนดทรัสต์ให้แบ่งค่าเสื่อมราคาจากทรัพย์สินหลัก Lisa และ martin สามารถอ้างสิทธิหักค่าใช้จ่ายได้จำนวน 40,000 เหรียญเท่าเดิม และทรัสต์ยึดถือ ค่าใช้จ่ายจำนวน 20,000 เหรียญ การแบ่งส่วนของค่าใช้จ่ายระหว่างผู้รับเงินได้ทางบัญชี ไม่มีความเกี่ยวข้องกับการให้แบ่งจากส่วนเงินได้หรือจากส่วนทุน (Corpus)

เมื่อได้ขายทรัพย์สินที่ได้รับจากผู้ก่อตั้ง (Grantor) จำนวนค่าเสื่อมราคาให้กลับคืน รวมทั้งไปยังผู้ก่อตั้งก่อนการโอนทรัพย์สินให้ทรัสต์ กรณีดังกล่าวจะไม่ใช้กับการโอนเนื่องจาก ความตาย

เช่น Jaime โอนทรัพย์สินให้ Shoulder ทรัสต์ ทรัพย์สินอาจหักค่าเสื่อมราคาได้ ทั้งหมด 40,000 เหรียญ ถ้า shoulder ขายทรัพย์สินได้กำไร จะรับรู้เงินได้เบื้องต้นจะไม่เกิน 40,000 เหรียญ ยกเว้น Jaime โอนทรัพย์สินให้ผู้รับพินัยกรรม หลักเกณฑ์ดังกล่าวจะไม่ใช้

รายจ่ายสำหรับผลขาดทุน (Deduction for Losses)

กองมรดกและทรัสต์สามารถหักรายจ่ายสำหรับผลขาดทุนได้ ซึ่งไม่ครอบคลุมถึง ประกันภัย ผลขาดทุนสามารถหักภาษีมรดกได้ภายใต้มาตรา 2054 ดังนั้นกองมรดกจึงไม่สามารถ หักรายจ่ายทางภาษีเงินได้ ยกเว้นไม่ได้นำมาหักในการคำนวณภาษีมรดก

ผลขาดทุนจากการดำเนินงาน (Net Operation Losses หรือ NOL) เป็นสิ่งที่เป็นประโยชน์สำหรับกองมรดกและทรัสต์ การหักผลขาดทุนย้อนหลังอาจลดเงินได้สุทธิที่สามารถแบ่งได้ของทรัสต์และกองมรดกสำหรับปีที่หักย้อนหลังและมีผลถึงภาษีที่ผู้รับประโยชน์ต้องเสีย

ผลขาดทุนที่แน่นอนเกิดขึ้นโดยกองมรดกหรือทรัสต์จะไม่มีหลักเกณฑ์เหมือนหน่วยภาษีอื่น ดังนั้นบทบัญญัติเกี่ยวกับการขายทรัพย์สินของมาตรา 1091 ไม่อนุญาตให้หักผลขาดทุนจากการขายหรือการแบ่งหุ้นหรือหลักทรัพย์ เมื่อเนื้อหาหุ้นหรือหลักทรัพย์ที่ได้รับโดยกองมรดกหรือทรัสต์ภายในระยะเวลาสามสิบวัน ในทำนองเดียวกัน มาตรา 267 ไม่อนุญาตให้รับรู้ผลขาดทุน รายจ่าย และดอกผลจากธุรกรรมระหว่างผู้เสียภาษีที่มีความสัมพันธ์กัน โดยทั่วไป บุคคลที่มีความสัมพันธ์กันรวมถึงทรัสต์ ทรัสต์รี ผู้ก่อตั้ง และผู้รับประโยชน์ ส่วนกองมรดกมีผู้จัดการมรดก ผู้รับประโยชน์

การบริจาค (Charitable Contribution)

กองมรดกและทรัสต์แบบซับซ้อนสามารถหักรายจ่ายสำหรับให้องค์การสาธารณะกุศล ภายใต้เงื่อนไขที่แน่นอน

- รายจ่ายต้องทำตามพินัยกรรมหรือเอกสารตั้งทรัสต์ และจำนวน โดยกำหนดไว้ตามเอกสาร

- ผู้รับเป็นองค์กรการกุศลที่ตรวจสอบได้ สำหรับวัตถุประสงค์นี้ การตรวจสอบองค์กรรวมทั้งองค์กรเป็นอย่างเดียวกันสำหรับบุคคลธรรมดา บริษัทผู้ให้สามารถหักค่าใช้จ่ายได้ ยกเว้นกองมรดกได้รับอนุญาตให้หักค่าใช้จ่ายสำหรับเงินช่วยเหลือให้องค์กรการกุศลต่างประเทศ

(Foreign Charitable Contribution)

- ปกติจะหักเป็นรายจ่ายในปีที่จ่ายเงินได้ ผู้จัดการ (Fiduciary) ได้จ่ายในปีถัดไป ผู้จัดการมีสิทธิเลือกให้ถือเป็นรายจ่ายในปีก่อนได้ตามเงื่อนไขที่กระทรวงการคลังกำหนด จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว กองมรดกและทรัสต์แบบซับซ้อน (Complex Trust) มีเสรีภาพในการบริจาคมากกว่าบุคคลธรรมดาและบริษัท

สิ่งที่ไม่เหมือนกันของการหักเงินบริจาคของบุคคลธรรมดาและบริษัท เงินบริจาคของกองมรดกและทรัสต์ไม่จำกัดจำนวนเงินที่บริจาค เช่น ร้อยละของเงินได้พึงประเมิน แต่อย่างไรก็ตามเงินบริจาค กองมรดกและทรัสต์อาจไม่สามารถหักได้เต็มจำนวน อาจเป็นเพราะในตราสารจัดตั้งหรือพินัยกรรมกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น หรือการหักเงินบริจาคจากเงินได้ที่พึงเสียภาษีและเงินได้ที่ยกเว้นภาษีโดยไม่ได้แยกว่าหักจากส่วนใด ก็ต้องเฉลี่ยสัดส่วนเงินบริจาคว่ามาจากส่วนพึงเสียภาษีหรือยกเว้นภาษี

อย่างไรก็ตามพันธบัตรหรือข้อกำหนดในทรัสต์เรียกร้องว่า ให้บริจาคเงินจากแหล่งเงินได้โดยเฉพาะหรือจากรายได้ในปัจจุบันจากทรัพย์สินโดยเฉพาะ การแบ่งเงินบริจาคระหว่างเงินได้ที่ต้องเสียภาษีและเงินได้ที่ยกเว้นภาษีไม่ต้องดำเนินการ

เช่น Capper ทรัสต์ มีเงินได้จากค่าเช่าจำนวน 80,000 เหรียญ รายจ่ายจำนวน 60,000 เหรียญ เงินได้จากพันธบัตรของมลรัฐซึ่งได้รับการยกเว้นภาษีจำนวน 20,000 เหรียญ ภายใต้ข้อกำหนดทรัสต์ ทรัสต์จ่ายร้อยละ 30 ของเงินได้ทางบัญชีประจำปีให้องค์กรการกุศล ทรัสต์จ่ายเงิน 12,000 เหรียญให้องค์กรการกุศลในปี 2001 เงินบริจาคที่สามารถหักเป็นรายจ่ายได้เท่ากับ 9,600 เหรียญ ($(80,000 / 100,000) \times 12,000$)

จากตัวอย่างข้างต้น ข้อกำหนดของทรัสต์ให้เงินได้จากค่าเช่าสุทธิ ดังนั้นทรัสต์สามารถหักเงินบริจาคได้ 12,000 เหรียญ หลักเกณฑ์เฉลี่ยรายจ่ายระหว่างเงินได้พึงเสียภาษีและยกเว้นภาษีไม่นำมาใช้

(3) การหักรายจ่ายสำหรับแบ่งเงินได้สุทธิให้ผู้รับประโยชน์ (Distributable Net Income)

วิธีการจัดภาษีชั้นจะใช้วิธีต่อช่องทางภาษี (Conduit Principal) คือ อนุญาตให้หักค่าใช้จ่ายจากการแบ่งเงินได้ให้ผู้รับประโยชน์ระหว่างปี เงินบางส่วนที่ผู้รับประโยชน์ได้รับจากทรัสต์ต้องนำมาเสียภาษีเมื่อได้ยื่นแบบ ในขณะที่เดียวกัน หน่วยภาษีสามารถหักเป็นรายจ่ายได้ทั้งหมดหรือบางส่วน เงื่อนไขการให้หลักต่อช่องทางภาษีได้บัญญัติเพิ่มมา ซึ่งไม่รวมถึงเงินได้ที่ยกเว้นภาษี ตัวอย่างการเทียบเคียงที่ดีของการใช้หลักดังกล่าวใน Chapter J นั้น คือ การที่บริษัทจ่ายเงินเดือนให้ลูกจ้าง บริษัทสามารถหักเป็นรายจ่ายได้ แต่ลูกจ้างต้องนำค่าจ้างเป็นเงินได้เพื่อเสียภาษี

จำนวนเงินได้สุทธิที่สามารถแบ่งได้ (Distributable Net Income ต่อไปจะใช้คำแทนว่า "DNI") มีหน้าที่หลายอย่าง

- DNI เป็นจำนวนเงินที่มากที่สุดที่สามารถแบ่งให้ผู้รับประโยชน์ได้
- DNI เป็นจำนวนที่มากที่สุดให้กองมรดกและทรัสต์ สามารถหักค่าใช้จ่ายสำหรับปีภาษีนั้นๆ
- การทำ DNI ให้เพิ่มขึ้นเพื่อให้ผู้รับประโยชน์ได้รับ สำหรับเงินได้ส่วนที่เหลือยังคงเสียภาษีในนามกองมรดกหรือทรัสต์

คณะกรรมการ (Committee)¹⁶ ได้รายงานเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ว่า หลักการเรื่องเงินได้สุทธิที่แบ่งให้ผู้รับประโยชน์เป็นเรื่องพิเศษในการเก็บภาษีจากกองมรดกและทรัสต์ ซึ่งเป็นหน่วยภาษีพิเศษ เงินได้ของหน่วยภาษีทั้งสองจะผ่านไปยังผู้รับประโยชน์ในวิธีที่เรียกว่า "Conduit" ยกเว้นเงินได้ที่สะสมไว้เพื่อแบ่งในอนาคต ซึ่ง DNI ที่ผู้รับประโยชน์ได้รับจะเป็นประเภทเงินได้เดียวกับที่กองมรดกและทรัสต์ได้รับ โดยกองมรดกและทรัสต์จะปรับปรุงเงินได้พึงเสียภาษี เช่น เงินได้บางรายการที่ไม่รวมเสียภาษีในนามกองมรดกและทรัสต์แต่ต้องนำมาเป็นจำนวนที่แบ่งให้ผู้รับประโยชน์"

ใน Subchapter J ได้มีบทนิยามของ DNI ว่ามูลค่า DNI จำเป็นที่จะต้องกำหนดการแบ่งส่วนค่าใช้จ่ายของหน่วยภาษีและเงินได้ทางภาษีสำหรับปีนั้น ประมวลได้นิยามให้ปรับปรุงภาษีพึงประเมินของหน่วยภาษีนั่นเอง ระบบที่กำหนดเงินได้พึงประเมินของหน่วยภาษีทั้งสองและเหล่าผู้รับประโยชน์ ดังภาพที่ 3 ซึ่งแสดงไว้ในตอนต้นแล้ว ในขั้นแรกต้องพิจารณาเงินได้พึงประเมินก่อนหักการแบ่งเงินได้ หลังจากนั้นจะปรับปรุงเงินได้ที่สามารถแบ่งได้และการแบ่งรายจ่ายการยื่นแบบเสียภาษีของเงินได้พึงประเมิน และการใช้ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น

เงินได้พึงประเมินก่อนหักรายจ่ายได้รวมทั้งรายการเงินได้ทั้งหมดของหน่วยภาษีทั้งสอง หักค่าใช้จ่าย ผลกำไร ผลขาดทุน เงินได้ที่ยกเว้นสำหรับปีภาษี ดังนั้นในการคำนวณต้องมีการปรับปรุงเงินได้พึงประเมินเพื่อเป็นเงินได้สุทธิที่สามารถแบ่งได้

- บวกค่ายกเว้นส่วนบุคคล
- บวกเงินได้สุทธิที่ยกเว้นภาษี เงินจำนวนนี้ยกเว้นทั้งจำนวน เมื่อบริจาคให้องค์กรการกุศลและค่าใช้จ่ายที่มีความสัมพันธ์กันไม่สามารถหักค่าใช้จ่ายได้ภายใต้มาตรา 265
- บวกผลขาดทุนสุทธิจากทุน
- ลบด้วยผลได้จากทุนสุทธิที่แบ่งให้ทรัพย์สิน

เงินได้พึงประเมินก่อนหักรายจ่ายจะคำนวณโดยหักค่าใช้จ่ายทั้งหมดของหน่วยภาษีทั้งสอง DNI จะลดจำนวนลงโดยค่าใช้จ่ายที่จะแบ่งจากส่วนทุน ซึ่งมีผลให้ลดจำนวนเงินได้ที่ผู้รับประโยชน์ต้องเสียภาษี การแบ่งเงินได้จริงๆเกินกว่าจำนวนที่สามารถแบ่งได้ เพราะจำนวนที่

¹⁶ Jonathan G. Blattmachr & Arthur M. Michealson, *supra* note 4, Chapter 2 p.53.

สามารถแบ่งได้จะไม่ลด เนื่องจากค่าใช้จ่ายจะหักจากส่วนทุน บทบัญญัติ เรื่อง DNI ได้เสนอผลประโยชน์จากกรณีแบ่งเงินได้ให้ผู้รับประโยชน์

DNI รวมทั้งดอกเบี้ยที่ยกเว้นภาษีสุทธิของกองมรดกและทรัสต์ ดังนั้นจำนวนต้องถูกย้ายจาก DNI ในการคำนวณรายจ่ายที่แบ่งได้ ยิ่งกว่านั้นสำหรับกองมรดกและทรัสต์แบบซับซ้อน จำนวนที่แท้จริงที่แบ่งระหว่างปีอาจรวมถึงดุลพินิจแบ่งเงินได้และแบ่งทรัพย์สินที่สามารถทำได้ ภายใต้พินัยกรรมและข้อกำหนดทรัสต์ ดังนั้นการหักค่าใช้จ่ายที่แบ่งได้สำหรับกองมรดกและทรัสต์แบบซับซ้อน จะคำนวณเหมือนอย่าง (1) การหักรายจ่ายส่วนของ DNI หรือ (2) การแบ่งเงินได้ตามความเป็นจริง สำหรับทรัสต์แบบธรรมดาให้แบ่งได้เต็มจำนวนเนื่องจากมีข้อสันนิษฐานว่าคล้ายกับห้างหุ้นส่วนสามัญ บริษัทขนาดเล็ก ตามหลัก Conduit Principle

Zinc ทรัสต์ เป็นทรัสต์แบบธรรมดาเนื่องจากประสบปัญหาล้มละลาย ในบัญชีปี 2000 เงินได้ทางบัญชีไม่ได้แบ่งให้ทายาทที่มีคนเดียว จนกระทั่งปี 2001 ทรัสต์ยังคงได้รับอนุญาตให้หักรายจ่ายได้เต็มจำนวน

Pork ทรัสต์ ในการแบ่งเงินได้ทางบัญชีให้ผู้รับประโยชน์คือ Barbara ผลกำไรและผลขาดทุนจากทุน และรายจ่ายอื่นที่แบ่งให้ทรัพย์สิน ในปีปัจจุบัน Pork มีเงินได้ตามรายการดังนี้

เงินปันผล	25,000 เหรียญ
ดอกเบี้ยที่เสียภาษี	15,000 เหรียญ
ดอกเบี้ยที่ยกเว้นภาษี	20,000 เหรียญ
ผลกำไรจากการลงทุนระยะยาวสุทธิ	10,000 เหรียญ
ค่าใช้จ่ายในการดูแล	6,000 เหรียญ

รายการ	ผลรวม	เงินได้ทางบัญชี	เงินได้พึงประเมิน	เงินได้สุทธิที่สามารถแบ่งได้ (DNI)
เงินปันผล	25,000	25,000	25,000	
ดอกเบี้ยที่เสียภาษี	15,000	15,000	15,000	
ดอกเบี้ยที่ยกเว้นภาษี	20,000	20,000		
ผลกำไรจากการ	10,000		10,000	

รายการ	ผลรวม	เงินได้ทางบัญชี	เงินได้พึงประเมิน	เงินได้สุทธิที่สามารถแบ่งได้ (DNI)
ลงทุนระยะยาว				
ค่าธรรมเนียม	6,000		(4,000)*	
ยกเว้นส่วนบุคคล	300		_(300)_____	
เงินได้ทางบัญชี ก่อนหักรายได้ที่ แบ่งให้ผู้รับ ประโยชน์		60,000	45,700	45,700
		step 1	step 2	
ยกเว้นส่วนบุคคล				300
กำไรจากทุนของ ทรัพย์สิน				(10,000)
เงินได้สุทธิที่ ยกเว้นภาษี				18,000*
เงินได้สุทธิที่ สามารถแบ่งได้				= 54,000
หักเงินได้ที่แบ่ง ให้ผู้รับประโยชน์			step 3 (36,000) **	
ภาษีเงินได้ของ กองมรดก และทรัสต์			step 4 (9,700)	

* เป็นการเฉลี่ยรายจ่ายของเงินได้ที่พึงเสียภาษี กับเงินได้ที่ยกเว้นภาษีโดยจำนวน 4,000 เหรียญ เป็นค่าใช้จ่ายที่ก่อให้เกิดเงินได้พึงเสียภาษี ส่วน 2,000 เหรียญ เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับเงินได้ที่ยกเว้นภาษี

** เป็นเงินจำนวนที่หักเงินได้ที่ยกเว้นภาษี จึงเหลือเงินจำนวน 36,000 เหรียญ (54,000-18,000)

ขั้นตอนการคำนวณภาษีขั้นแรกคือเงินได้ทางบัญชี ซึ่งรวมทั้งดอกเบี้ยที่ยกเว้นภาษี แต่ไม่รวมค่าธรรมเนียมหรือผลได้จากทุน ตามเอกสารทรัสต์ Barbara ได้รับเงินจำนวน 60,000 เหรียญ จากทรัสต์สำหรับปีปัจจุบัน

ขั้นที่สอง เงินได้พึงประเมินก่อนหักเงินได้ที่แบ่งให้ผู้รับประโยชน์ต้องคำนวณตามประมวลรัษฎากร เงินได้สุทธิที่ยกเว้นภาษี ภายใต้มาตรา 103 เฉพาะส่วนค่าจัดการทรัสต์ที่สามารถหักได้เท่านั้นที่สามารถหักเป็นรายจ่ายได้ เพราะค่าใช้จ่ายบางส่วนได้ใช้สำหรับเงินได้ดอกเบี้ยที่ยกเว้นภาษี และทรัสต์สามารถอ้างสิทธิยกเว้นส่วนบุคคล 300 เหรียญ

ขั้นตอนที่สาม DNI รายจ่ายที่หักได้ต้องมีการปรับปรุง รายจ่ายที่หักได้มีจำนวนน้อยกว่าเงินได้ทั้งหมดที่แบ่งได้ (60,000) ส่วนที่สามารถหักได้ของเงินได้สุทธิที่สามารถแบ่งได้ (DNI) เท่ากับ 36,000 เหรียญ (54,000-18,000)

ขั้นตอนสุดท้าย การยื่นแบบการเสียภาษีเงินได้ของทรัสต์ การตรวจสอบการคำนวณเงินได้พึงประเมินอาจทำได้โดย ทรัสต์ได้แบ่งเงินได้ทั้งหมดให้ Barbara ยกเว้นผลได้จากทุนสุทธิ ยกเว้นส่วนบุคคลจำนวน 300 เหรียญ ดังนั้นทรัสต์จึงมีเงินได้สุทธิ 9,700 เหรียญ ซึ่งจะเสียภาษีเฉพาะส่วนของผลได้จากทุน (Capital Gain)

Quick ทรัสต์ ต้องการแบ่งเงินได้ทางบัญชีให้ผู้รับประโยชน์เท่ากันสองคน Faith และ โปสธ์ องค์การการกุศล ผลได้จากทุนและผลขาดทุน และค่าใช้จ่ายจากค่าเสื่อมราคาที่สามารถแบ่งเงินได้ ค่าธรรมเนียมที่แบ่งให้ทรัพย์สิน ในปีปัจจุบันทรัสต์มีเงินได้หลายทาง ดังนี้

รายการ	เงินได้และ ค่าใช้จ่าย	เงินได้ทางบัญชี	เงินได้พึงประเมิน	เงินได้สุทธิที่ สามารถแบ่งได้
เงินปันผล	25,000	25,000	25,000	
เงินได้จาก ดอกเบี้ยที่เสีย ภาษี	15,000	15,000	15,000	
ค่าเช่า	100,000	100,000	100,000	
ค่าใช้จ่าย	30,000	(30,000)	(30,000)	
ผลกำไรจากการ ลงทุนใน ทรัพย์สินระยะ	20,000	20,000	20,000	

รายการ	เงินได้และ ค่าใช้จ่าย	เงินได้ทางบัญชี	เงินได้พึงประเมิน	เงินได้สุทธิที่ สามารถแบ่งได้
ยาว				
บริจาคองค์กร การกุศล			37,500	
ค่าธรรมเนียม	18,000		(18,000)	
ยกเว้นส่วน บุคคล	300	_____	_(300)_____	
		75,000	34,200	
		step 1	step 2	
ยกเว้น				300
กำไรจากทุนของ ทรัพย์สิน				
เงินได้สุทธิที่ ยกเว้นภาษี				
เงินได้สุทธิที่ สามารถแบ่งได้				34,500
หักเงินได้ที่แบ่ง ให้ผู้รับประโยชน์			step 3 (34,500)	
ภาษีเงินได้ของ หน่วยภาษี			step 4 (300)	

ขั้นตอนแรก ทรัสต์มีเงินได้จำนวน 75,000 เหรียญ แบ่งให้ผู้รับประโยชน์ได้เท่ากัน
จำนวนคนละ 37,500 เหรียญ

ขั้นตอนที่สอง กรณีนี้ไม่มีดอกเบี่ยที่ยกเว้นภาษี และค่าใช้จ่ายในการจัดการสามารถ
หักได้เต็มจำนวน ทรัสต์แบบซับซ้อน ตั้งแต่ทรัสต์ต้องแบ่งเงินได้ให้ประจำปี ทรัสต์สามารถหัก
ยกเว้นส่วนบุคคลได้ 300 เหรียญ ทรัสต์ไม่สามารถหักค่าเสื่อมราคาเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ให้เขาได้
การหักค่าเสื่อมให้ประโยชน์เฉพาะผู้รับเงินได้ทางบัญชีของหน่วยภาษี ดังนั้นรายจ่ายต้องแบ่ง
เท่ากันระหว่างผู้รับประโยชน์และโบสถ์ หักรายจ่ายอาจไม่สัมพันธ์กับมูลค่าที่โบสถ์ได้รับ ขณะที่

โบสถ์ไม่ต้องยื่นแบบเพื่อเสียภาษี หักเงินบริจาคของทรัสต์จำนวน 37,500 เหรียญ ที่องค์การการกุศลได้รับคือจำนวนครึ่งหนึ่งของเงินได้ทางบัญชี

ขั้นที่สาม เมื่อไม่มีเงินได้ที่ยกเว้นภาษี การปรับปรุงโดยบวกกลับสำหรับค่ายกเว้นส่วนบุคคลจำนวน 300 เหรียญ ใน Subchapter J ไม่เรียกร้องให้ปรับปรุงเงินบริจาค การคำนวณเงินได้จึงคำนวณเพียงที่ผู้รับประโยชน์คือ Faith ได้รับจำนวน 37,500 จากทรัสต์

ขั้นที่สี่ แบบทดสอบอย่างง่ายในการคำนวณภาษี กล่าวคือเงินได้ทั้งหมดของทรัสต์แบ่งให้ผู้รับประโยชน์และองค์การการกุศล ในกรณีส่วนมากทรัสต์แบ่งเงินได้ประจำปี ตัวอย่างทรัสต์ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากการยกเว้นส่วนบุคคลได้ (เนื่องจากเงินได้ตามตัวอย่างติดลบจำนวน 300 เหรียญ)

ในปีภาษีซึ่งการเลือกเสียภาษีเงินได้ขั้นต่ำได้นำมาใช้สำหรับกองมรดกและทรัสต์ หักค่าใช้จ่ายในการแบ่งเงินได้ ได้นำการเลือกเสียภาษีเงินได้ขั้นต่ำมาใช้ในจำนวนที่ได้รับสิทธิภายใต้มาตรา 55

เครดิตภาษีในกรณีที่กองมรดกหรือทรัสต์ได้รับเครดิตภาษีจากต่างประเทศ การได้เครดิตภาษีจะไม่ผ่านไปถึงผู้รับประโยชน์ สิ่งที่คล้ายกัน คือ เครดิตภาษีอื่นๆ ต้องจัดสรรระหว่างกองมรดก ทรัสต์ และผู้รับประโยชน์ บนพื้นฐานของเงินได้ทางบัญชีที่สามารถแบ่งให้แก่แต่ละบุคคล

(4) ภาษีของผู้รับประโยชน์

ผู้รับประโยชน์ของกองมรดกและทรัสต์ได้รับเงินได้พึงประเมินจากหน่วยดังกล่าว ภายใต้หลักการท่อกทางภาษี (Conduit Principal) กำหนดเงินได้สุทธิที่สามารถแบ่งได้จำนวนที่มากที่สุดซึ่งต้องเสียภาษีในนามผู้รับประโยชน์สำหรับปีภาษีต่างๆ ตามประเภทและชั้นเงินได้ที่ได้รับ

- เงื่อนไขทางเวลาของผู้รับประโยชน์ ทรัสต์ กองมรดก อาจสร้างปัญหาเฉพาะเมื่อคู่กรณีที่เกี่ยวข้องใช้ปีภาษีที่แตกต่างกัน ผู้รับประโยชน์ต้องรวมเงินได้ที่ได้รับในปีภาษีของผู้รับประโยชน์ หรือปีภาษีของหน่วยภาษีได้สิ้นสุด

เช่น กองมรดกใช้ปีทางภาษีเพื่อวัตถุประสงค์ทางภาษีโดยครบกำหนดเมื่อวันที่ 31 มีนาคม ผู้รับประโยชน์คนเดียวใช้ปีเงินได้ตามปีปฏิทิน สำหรับปีปฏิทินของปี 2001 ผู้รับประโยชน์รายงานเงินได้ที่ได้รับมอบหมายให้เธอสำหรับปีภาษีของหน่วยตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน ถึงวันที่ 31 มีนาคม 2001 ถ้ากองมรดกได้สิ้นสุดเมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2001 ผู้รับประโยชน์ต้องรวมเงินได้ที่ได้รับจากหน่วยภาษีสำหรับปีสุดท้ายของทรัสต์ เข้าเป็นเงินได้ในปี 2001

- การแบ่งเงินได้ให้ทรัสต์แบบธรรมดา (Simple Trust)

จำนวนที่ผู้รับประโยชน์ของทรัสต์แบบธรรมดา พึ่งเสียภาษีต้องจำกัดโดยจำนวนเงินได้สุทธิที่สามารถแบ่งได้ในปัจจุบัน (Required to Be Distributed Currently) แม้ว่าเงินดังกล่าวจะยังไม่ได้แบ่งจริงในปีภาษีนั้น อย่างไรก็ตาม จำนวนเงินได้สุทธิที่สามารถแบ่งได้ (DNI) ต้องรวมเงินได้ที่ยกเว้นภาษีสุทธิเป็นเงินได้ทั้งหมดของผู้รับประโยชน์ซึ่งน้อยกว่าจำนวนที่สามารถแบ่งได้ เมื่อจำนวนเงินได้ที่แบ่งมีมากกว่าหนึ่งประเภท ดังนั้น DNI ต้องจัดสรรตามจำนวนเรียกร้องให้แบ่งประจำปีให้ผู้รับประโยชน์แต่ละคน ซึ่งทรัสต์ประเภทนี้จะไม่มีปัญหาในการสะสมเงินได้

เช่น ทรัสต์แบบธรรมดามีรายได้เบื้องต้นจำนวน 40,000 เหรียญ ผลกำไรจากทุนจำนวน 15,000 เหรียญ (แบ่งให้ทรัพย์สินคือ corpus) และค่าใช้จ่ายในการประชุมของผู้ดูแลทรัสต์จำนวน 4,000 เหรียญ ซึ่งจ่ายจากทรัพย์สินของทรัสต์ ผู้รับประโยชน์สองคนคือ Allie และ Bart มีสิทธิเรียกเงินได้ประจำปีในสัดส่วนร้อยละ 75 และ 25 แม้ว่า Allie ได้รับเงินจำนวน 30,000 เหรียญ (มาจากร้อยละ 75 คูณด้วย 40,000) แต่ส่วนแบ่งของ DNI เท่ากับ 27,000 เหรียญ (ซึ่งเงินได้ 40,000-4,000 คงเหลือเงินได้ 36,000 และจึงแบ่งให้ตามสัดส่วนคือร้อยละ 75 คูณด้วย 36,000) ทำนองเดียวกัน Bart ได้รับเงินได้ 10,000 เหรียญ แต่ส่วนแบ่ง DNI เท่ากับ 9,000 เหรียญ เงินผลได้จากทุนจำนวน 15,000 เหรียญ ต้องเสียภาษีในนามทรัสต์

- การแบ่งเงินได้ให้กองมรดกและทรัสต์แบบซับซ้อน

ปัญหาที่เกิดขึ้นเมื่อกองมรดกและทรัสต์มีผู้รับประโยชน์มากกว่าหนึ่งคนได้รับส่วนแบ่งจากหน่วยดังกล่าวและตามเอกสารที่ควบคุมไม่เรียกร้องให้แบ่งเงินได้ทางบัญชีทั้งหมดของหน่วยภาษีทั้งสอง

ทรัสต์รีของ Wilson trust มีดุลพินิจในการแบ่งเงินได้หรือทรัพย์สินของทรัสต์ตามสัดส่วนระหว่างผู้รับประโยชน์สองคนคือ Wong และ Washington ภายใต้ตราสารจัดตั้ง Wong ได้รับเงินได้จากทรัสต์จำนวน 15,000 เหรียญ ในปีปัจจุบันทรัสต์มีเงินได้เท่ากับ 50,000 เหรียญ และจำนวน DNI เท่ากับ 40,000 เหรียญ ทรัสต์รีจ่ายเงินให้ Wong เท่ากับ 15,000 เหรียญ และจ่ายเงินให้ Washington เท่ากับ 25,000 เหรียญ

ดังนั้นจะมีปัญหว่า DNI ได้มีการแบ่งระหว่าง Wong และ Washington ด้วยเหตุนี้จึงได้มีวิธีการพิเศษ เรียกว่า ระบบ Tier System

เงินได้ที่เรียกร้องให้ต้องแบ่งในปัจจุบัน (Required to be Distributed Currently) ซึ่งไม่ได้คำนึงว่าจะได้แบ่งเงินได้จริงหรือไม่ เรียกว่าการแบ่งในชั้นแรก (First-Tier Distribution) จำนวนอื่นนอกจากที่ต้องแบ่งเงินได้ในปัจจุบันที่ได้จ่าย ให้เครดิต หรือเรียกร้องจะเป็นการแบ่งใน

ชั้นที่สอง (Second-Tier System) เช่น การแบ่งเงินได้ที่สะสม (Accumulate Income) การแบ่งจากทรัพย์สิน (Corpus) และข้อกำหนดการแบ่งสัดส่วน DNI ระหว่างผู้รับประโยชน์ เมื่อการแบ่งในชั้นแรกได้เกินจำนวน DNI คือใช้ตามสัดส่วนในเงินได้ที่แบ่งในแต่ละชั้นนั้น ตามหลักที่เรียกว่า Separate Share Rule

เมื่อมีการแบ่งทั้งเงินได้ชั้นแรกและเงินได้ชั้นสอง เมื่อการแบ่งเงินได้ชั้นแรกได้เกินจำนวน DNI เงินได้ที่แบ่งในชั้นแรกต้องเฉลี่ยตามสัดส่วน แต่ถ้าได้แบ่งในชั้นแรกไม่เกินจำนวน DNI แล้ว ก็จะมีการแบ่งเงินได้ในชั้นสอง หากการแบ่งเงินได้ชั้นสองได้เกินจำนวน DNI ในระหว่างผู้รับประโยชน์จากเงินได้ชั้นที่สองก็ต้องเฉลี่ยตามส่วนที่เหลือจากการแบ่งในชั้นแรก และมีข้อสังเกตว่า การกำหนดให้ผู้รับประโยชน์เป็นผู้รับเงินได้ชั้นที่สอง ทรัสต์หรือผู้จัดการมรดกจะมีความสะดวกในการกระจายเงินได้มากกว่าว่าจะสะสมเงินได้หรือแบ่งให้ผู้รับประโยชน์เท่าใด

เช่น ทรัสต์ของ Gray ทรัสต์ ต้องการแบ่งเงินได้จำนวน 10,000 เหรียญ ให้ทั้ง Harriet และ Wally ซึ่งเป็นผู้รับประโยชน์ของทรัสต์ นอกจากนี้ ทรัสต์มีอำนาจแบ่งจำนวนเงินได้หรือทรัพย์สินอื่นของทรัสต์ ในปีปัจจุบัน ทรัสต์มีเงินได้ทางบัญชี เท่ากับ 60,000 เหรียญ และ DNI เท่ากับ 50,000 เหรียญ อย่างไรก็ตาม ทรัสต์ ต้องการให้การแบ่งเงินได้ให้ผู้รับประโยชน์เท่ากันคือคนละ 10,000 เหรียญ ให้ Harriet และ Wally จำนวนที่ไม่ได้แบ่งจะสะสมเพิ่มในส่วนทรัพย์สิน (Corpus) ของทรัสต์

ในกรณี การแบ่งเงินได้ชั้นแรกได้ทำขึ้นแต่ผลรวมของการแบ่ง DNI ไม่ได้เกิน DNI แม้ว่าจำนวนสูงสุดต้องรวมเงินได้สำหรับผู้รับประโยชน์ กรณีนี้เมื่อรวมจำนวนแล้วก็ไม่เกินจำนวน DNI

จากข้อเท็จจริงตัวอย่างข้างต้น ถ้า DNI มีจำนวน 12,000 เหรียญ เมื่อผู้รับประโยชน์ทั้งสองคนได้รับเงินได้คนละ 10,000 เหรียญ ดังนี้จึงเป็นกรณีต้องแบ่งเงินได้ตามสัดส่วน

ซึ่งย้อนกลับไปตัวอย่างข้างต้นถ้า Wong ได้รับส่วนแบ่งในชั้นแรกจำนวน 15,000 เหรียญ และในชั้นที่สอง Wong ได้รับ 20,000 เหรียญ ส่วน Washington ได้รับส่วนแบ่งในชั้นที่สอง 25,000 เหรียญ DNI ในกรณีนี้เท่ากับ 40,000 เหรียญ DNI สามารถแบ่งได้ระหว่าง Wong และ Washington ได้เท่ากับ

(1) การแบ่งชั้นแรก		
Wong	15,000	DNI
Washington	0	
ส่วนที่เหลือเท่ากับ	25,000	

(2) การแบ่งชั้นที่สอง

Wong 11,111 $(20/45) \times 25,000$

Washington 13,889 $(25/45) \times 25,000$

จากตัวอย่างนี้ ถ้ามีเงินได้ทางบัญชีเท่ากับ 80,000 เหรียญ และมี DNI มีเท่ากับ 70,000 เหรียญ กรณีนี้ DNI สามารถแบ่งให้ผู้รับประโยชน์ทุกคนได้

- กฎแบ่งแยกส่วนแบ่งที่ได้รับ (Separate Share Rule) สามารถใช้ในกรณีที่มีผู้รับประโยชน์หลายคน ซึ่งต้องพิจารณาตามส่วนแบ่งที่ทายาทผู้นั้นได้รับที่แตกต่างกันของผู้รับประโยชน์ กฎดังกล่าวมีขึ้นเพื่อป้องกันการบิดเบือนของจำนวนภาษีที่แต่ละคนต้องเสีย

ทรัสต์มีดุลพินิจแบ่งรายได้หรือเงินได้สะสมเพื่อประโยชน์แก่ Greg ทรัสต์แบ่งทรัพย์สิน (corpus) ให้ผู้รับประโยชน์ทั้งสอง สำหรับปัจจุบัน ทรัสต์มี DNI เท่ากับ 10,000 เหรียญ จำนวน 5,000 เหรียญแบ่งให้ Greg และจำนวน 5,000 เหรียญสะสมเพื่อประโยชน์ Hannah นอกจากนี้ทรัสต์จ่ายเงิน 20,000 เหรียญจากทรัพย์สิน (corpus) ให้ Greg ถ้าไม่มีกฎนี้ Greg ต้องเสียภาษีจำนวน 10,000 เหรียญเป็นจำนวนเต็มของ DNI เมื่อใช้กฎนี้ Greg เสียภาษีจากจำนวน 5,000 เหรียญ และเงินได้ที่ได้รับจำนวน 20,000 เป็นเงินที่ได้รับจาก corpus ซึ่งได้รับการยกเว้นภาษี ดังนั้นทรัสต์เสียภาษีในส่วนของ Hannah จำนวน 5,000 เหรียญ ซึ่งอาจมีประโยชน์บ้างถ้า Hannah เสียภาษีในอัตราที่สูงกว่าทรัสต์

กฎแบ่งแยกส่วนแบ่งที่ได้รับ (Separate Share Rule) มีขึ้นได้เพื่อป้องกันความไม่เป็นธรรมในกรณีการจ่ายเงินจากทรัพย์สินต้องเสียภาษีตามหลักผู้รับประโยชน์ชั้นที่สอง ผลในเรื่องดังกล่าวสามารถหาประโยชน์จากเรื่องการยกเว้นส่วนบุคคล และการใช้หน่วยที่ต้องเสียภาษีอัตราต่ำกว่าได้

- ลักษณะเงินได้ที่ผู้รับประโยชน์ได้รับเป็นเงินได้ประเภทเดียวกัน (Same Character)

การใช้หลักท่อด้อยทางภาษีสำหรับกองมรดกและทรัสต์เงินได้หลายประเภท เช่น เงินปันผล เมื่อหน่วยภาษีเดิมได้รับเงินได้ประเภทใด ก็ต้องถือว่าเงินที่ทายาทได้รับเป็นเงินได้ประเภทนั้นด้วยตามสัดส่วน แต่การแบ่งตามสัดส่วนนี้ไม่ใช่เมื่อกฎหมายมลรัฐหรือตราสารจัดตั้งได้ควบคุมไว้เป็นพิเศษในเรื่องการแบ่งระหว่างชั้นของเงินได้ของผู้รับประโยชน์ต่างกัน

ถ้าหน่วยกองมรดกและทรัสต์ได้แบ่ง DNI เพียงบางส่วน จำนวนเงินได้ของ DNI ที่ได้แบ่งให้ผู้รับประโยชน์เหมือนเป็นเงินได้ประเภทเดียวกันที่ได้รับในนามกองมรดกและทรัสต์

เช่น Baron ทรัสต์ มี DNI มีเงินได้จำนวน 40,000 เหรียญ ประกอบด้วย ดอกเบี้ยที่เสียภาษีจำนวน 10,000 เหรียญ ดอกเบี้ยที่ยกเว้นภาษีจำนวน 10,000 เหรียญ และผลได้จากทุน

จำนวน 20,000 เหรียญ ทรัสต์ได้แบ่งเงินได้ให้ Mike จำนวน 8,000 เหรียญ และให้ Nancy จำนวน 12,000 เหรียญ

ผู้รับผลประโยชน์	จำนวนที่ได้รับ	ดอกเบี้ยพึงเสีย ภาษี	ดอกเบี้ยยกเว้น ภาษี	ผลได้จากทุน
Mike	8,000	2,000*	2,000	4,000
Nancy	12,000	3,000	3,000	6,000

*จำนวน 8,000 เหรียญที่ได้แบ่ง/40,000 ซึ่งเป็น DNI ทั้งหมด x ดอกเบี้ยที่เสียภาษี
จำนวน 10,000 เหรียญ

ตามตัวอย่างนี้ ประเภทเงินได้ที่ผู้รับเงินได้ ต้องเสียภาษีมีผลกระทบสำหรับ
วัตถุประสงค์ ที่ไม่ใช่ทางภาษี เช่น ดอกเบี้ยที่ยกเว้นภาษีจำนวน 2,000 เหรียญ ที่แบ่งให้ Mike ใช้
ในการคำนวณภาษีตามสัดส่วนของประโยชน์จากเงินประกันสังคมที่ Mike ได้รับ ถ้าเงินได้ที่ยกเว้น
ภาษีสัมพันธ์กับกิจกรรมที่ไม่จำเป็นของตัวแทน Mike รวมเงินจำนวน 2,000 เหรียญในการยื่นแบบ
ภาษีประจำปี

เงินได้จากกิจกรรมที่ไม่ใช่น้ำพักน้ำแรง (จากทุน) จำนวน 4,000 เหรียญ ที่แบ่งให้
Mike มีประโยชน์ในการหักลบกับผลขาดทุนที่เขามีจากห้างหุ้นส่วนสามัญแบบจำกัดและ
กิจกรรมเกี่ยวกับการเช่าสำหรับปีภาษีนั้น สิ่งที่คล้ายกันเงินได้ดอกเบี้ยพึงเสียภาษีจำนวน 3,000
เหรียญที่แบ่งให้ Nancy สามารถหักค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยได้ในปีที่ได้รับเงินได้ ดอกเบี้ยได้รับการ
ปฏิบัติเหมือนเงินได้จากเงินลงทุนที่ได้ขยายเหมือนว่าผู้เสียภาษีได้รับโดยตรง

การแบ่งเงินได้กรณีพิเศษภายใต้สถานการณ์ต่างๆ คู่กรณีอาจปรับเปลี่ยนวิธีการแบ่ง
เงินได้ข้างต้นได้ตามลำพัง แต่การปรับวิธีแบ่งเงินได้จะมีผลเกี่ยวกับกระแสเงินสดของกองมรดก
และทรัสต์ แต่จะไม่มีผลต่อการคำนวณภาษีเงินได้

ย้อนกลับไปยังตัวอย่างก่อนหน้านี้ สมมติว่า ผู้รับประโยชน์เป็นบุคคลธรรมดา ทรัสต์
ได้จัดเป็นส่วนการลงทุนเพื่อหาประโยชน์ตามวิชาชีพของทรัสต์ ข้อเสนอสนับสนุนทรัสต์มีดุลพินิจ
แบ่งเงินได้ระหว่างชั้น ทรัสต์แบ่งเงินได้จำนวน 12,000 เหรียญให้ Nancy รับจากเงินได้ที่ยกเว้น
ภาษี การกระทำได้กล่าวไม่รับรู้สำหรับวัตถุประสงค์ทางภาษี และต้องใช้วิธีการแบ่งตามประเภท
ของเงินได้

ยกเว้นตราสารจัดตั้งทรัสต์กำหนดให้ Nancy ได้รับเงินได้ทั้งหมดจากหลักทรัพย์ที่
ยกเว้นภาษี เพราะเธอได้ยกหลักทรัพย์ที่ยกเว้นภาษีให้ทรัสต์ ภายใต้บทบัญญัตินี้ ดอกเบี้ยที่

ยกเว้นภาษีจำนวน 10,000 เหรียญที่จ่ายให้ Nancy การแบ่งเงินได้เป็นที่ยอมรับทางภาษี และเงิน 10,000 ที่แบ่งให้ Nancy จะได้รับยกเว้นภาษี

- ผลขาดทุนในปีที่สิ้นสุดการดำเนินการ (Terminate Year)

ผลขาดทุนจากการดำเนินงานสุทธิและจากทุนของกองมรดกและทรัสต์ไม่สามารถให้ผู้รับประโยชน์ใช้ประโยชน์ได้ เหมือนอย่างขาดทุนของห้างหุ้นส่วนสามัญ (Partnership) หรือ บริษัทขนาดเล็ก (S Corporation) อย่างไรก็ตามในปีที่สิ้นสุด ผู้รับประโยชน์ได้รับผลประโยชน์โดยตรงจากนำผลขาดทุนไปหักย้อนหลังได้

ผลขาดทุนจากการดำเนินงานสุทธิและผลขาดทุนจากทุนสุทธิเป็นกฎ Carryover Rule ซึ่งใช้เหมือนกับบุคคลธรรมดา โดยมีเงื่อนไขของการใช้ผลขาดทุนสุทธิ (NOLs) ใช้ย้อนหลังได้ 2 ปี และใช้ข้างหน้าได้ 20 ปี ในขณะที่ผลขาดทุนจากทุน (Net Capital Losses) สุทธิสามารถใช้ข้างหน้าได้เท่านั้นโดยไม่จำกัดจำนวนปีภาษี อย่างไรก็ตาม ถ้าหน่วยภาษีเกิดผลขาดทุนในปีสุดท้าย จำนวนค่าใช้จ่ายที่เกินเงินได้ ผู้รับประโยชน์สามารถใช้ในส่วนนี้ได้ ผลขาดทุนสุทธิเป็นค่าใช้จ่ายจาก AGI ในปีภาษีของผู้รับประโยชน์ หรือปีที่สิ้นสุดภาษีของหน่วยภาษีทั้งสอง จำนวนที่อนุญาตในสัดส่วนที่สัมพันธ์ของทรัพย์สินหลักซึ่งผู้รับประโยชน์แต่ละคนได้รับเมื่อกองมรดกและทรัสต์สิ้นสุด และคำนวณรายการจ่ายเบ็ดเตล็ดซึ่งหักรายการจ่ายได้เฉพาะส่วนที่เกินร้อยละ 2 ของเงินได้ทั้งหมดที่ปรับปรุงแล้ว (AGI พื้นฐาน)

ผลขาดทุนอื่นๆของหน่วยภาษีทั้งสอง ได้ผ่านไปยังผู้รับประโยชน์ในปีที่สิ้นสุดในสัดส่วนสัมพันธ์จำนวนทรัพย์สินที่ผู้รับประโยชน์แต่ละคนได้รับ ยกเว้นผู้รับประโยชน์ที่เป็นบริษัทจะนำผลขาดทุนจากทุนได้รับการปฏิบัติเหมือนช่วงสั้น (Short Term) ส่วนผู้รับประโยชน์ที่เป็นบุคคลธรรมดานำมาเป็นรายการจ่ายสำหรับ AGI ได้

เช่น กองมรดก Edgar ได้สิ้นสุดเมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2000 ซึ่งกองมรดกได้ใช้ปีภาษีสิ้นสุดเมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม สำหรับปีที่สิ้นสุดการดำเนินงาน กองมรดกมีผลขาดทุนเกิดขึ้น 15,000 เหรียญ นอกจากนี้กองมรดกยังไม่ได้ใช้ผลขาดทุนสุทธิ (NOLs) จำนวน 23,000 เหรียญจากสิ้นปี 31 กรกฎาคม 1997 และยังไม่ใช้ผลขาดทุนสุทธิจำนวน 10,000 เหรียญจากสิ้นปี 31 กรกฎาคม 1999 Dawn ได้รับทรัพย์สินจำนวน 60,000 เหรียญ และ Blue Corporation ได้รับส่วนที่เหลือจำนวน 40,000 ทั้ง Dawn และ Blue ใช้ปีปฏิทินในการคำนวณ ดังนี้

Dawn สามารถอ้างหักรายการจ่าย 9,000 เหรียญ $(60,000/100,000 \times 15,000)$ สำหรับผลขาดทุนในปีที่สิ้นสุด การหักรายการจ่ายนี้เป็นเรื่องร้อยละ 2 ของ AGI พื้นฐานเป็นรายการเบ็ดเตล็ดอื่นๆ นอกจากนี้ Dawn สามารถอ้างสิทธิหักค่าใช้จ่าย 13,800 จาก AGI ในปี 2000 (ร้อยละ

ละ 60 x 23,000) สำหรับ NOLs ของทรัสต์ที่ใช้ และ Dawn สามารถใช้ 6,000 เหรียญ ซึ่งเป็นผลขาดทุนจากทุนจากการลงทุนระยะยาวสุทธิซึ่งใช้ในการโอนทุนในปีภาษีอื่น

Blue Corporation ได้รับหักรายจ่ายจากรูกรักตามปกติในปี 2000 สำหรับผลขาดทุนของ Esger กล่าวคือ 6,000 เหรียญสำหรับผลขาดทุนในปีที่สิ้นสุด และ 9,200 เหรียญ สำหรับที่ยกยอดจากปี 1997 ยิ่งกว่านั้น Blue สามารถยกยอดผลขาดทุนจากทุนสุทธิของ Edgar จำนวน 4,000 เหรียญ หักกลับลงกับปีภาษีอื่นนอกจากปี 2000 เกี่ยวธุรกรรมการโอน แม้ว่าผลขาดทุนต้องได้รับการปฏิบัติเหมือนช่วงสั้น (Short Term)

- หลัก 65 วัน (the Sixty-Five-Day Rule) คือการแบ่งเงินได้ให้ผู้รับประโยชน์ใน 65 วันแรกของปีภาษีของกองมรดกหรือทรัสต์ปฏิบัติเหมือนได้จ่ายในวันสุดท้ายของปีภาษีก่อน (Preceding Taxable Year) บทบัญญัติดังกล่าวทำให้ทรัสต์เกิดความสะดวกในเวลาที่จะแบ่งเงินได้ ดังนั้นถ้าระดับเงินได้ของกองมรดกและทรัสต์เสียภาษีในอัตราที่สูงกว่า กองมรดกและทรัสต์ควรใช้สิทธิดังกล่าว

3.2.2.3 การคำนวณภาษีเงินได้ของทรัสต์และกองมรดก¹⁷

ดังได้กล่าวแล้วว่า หลักเกณฑ์ที่สำคัญคือการแบ่งเงินสุทธิได้ให้ผู้รับประโยชน์นั้นสามารถหักเป็นรายจ่ายได้ สำหรับจำนวนเงินได้ส่วนที่เหลือนั้น จะเสียภาษีในนามกองมรดกและทรัสต์ ซึ่งโดยทั่วไปจะคำนวณเสียภาษีเหมือนบุคคลธรรมดา ผู้จัดการรายงานภาษีตามรายการและหักค่าใช้จ่ายเหมือนบุคคลธรรมดา ยกเว้นกฎหมายจะบัญญัติเป็นพิเศษ

การหักค่าเสื่อมราคา (Depreciation) และค่าสูญเสีย (Depletion) ซึ่งจะมีการเฉลี่ยเงินได้ระหว่างทรัสต์และผู้รับประโยชน์ตามสัดส่วนเงินได้ แม้ว่าตราสารจัดตั้งทรัสต์กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

Tax Preference Items เป็นภาษีอัตราต่ำ (Alternative Minimum Tax) ที่ให้แก่บุคคลธรรมดา รวมทั้งกองมรดกและทรัสต์ด้วย โดยเงินได้ไม่เกิน 175,000 เหรียญจะเสียภาษีอัตราร้อยละ 26 สำหรับส่วนที่เกินจะเสียอัตราร้อยละ 28 ในการคำนวณจะเสียเฉพาะส่วนเกินจากที่ได้ยกเว้นภาษี สำหรับกองมรดกและทรัสต์จะมีส่วนที่ยกเว้นภาษีจำนวน 22,500 เหรียญ และจะเสีย

¹⁷ Jonathan G. Blattmachr & Arthur M. Micalson, *supra* note 4, Chapter 2, pp.63-89.

ภาษีน้อยกว่าภาษีที่ต้องเสียปกติในปีภาษีนั้น ซึ่งการคำนวณภาษีดังกล่าวจะไม่หักกับรายจ่ายเบ็ดเตล็ด (Miscellaneous Itemized Deduction)

เครดิตทางภาษี โดยทั่วไปจะไม่มีผลต่อการคำนวณภาษี ยกเว้นเมื่อภาษีถึงกำหนดชำระ ซึ่งกองมรดกมีสิทธิได้รับเครดิตภาษีเช่นเดียวกับบุคคลธรรมดา ยกเว้นเครดิตส่วนบุคคล (Personal Credit) ไม่สามารถใช้เครดิตได้เนื่องจากไม่ใช่บุคคลธรรมดา เช่น ค่าผ่อนบ้าน เป็นต้น

ผลขาดทุนจากการดำเนินงาน (Net Operating Loss Deduction) สามารถหักได้ภายในเงื่อนไขที่กำหนดในมาตรา 172 เช่น รายจ่ายระหว่างทรัสต์ที่มีความสัมพันธ์กันไม่สามารถหักได้

การยกเว้นภาษีส่วนบุคคล (Personal Exemption)

ยกเว้นภาษีส่วนบุคคล (Exemption) กองมรดกให้หักค่าใช้จ่ายหรือรายจ่ายส่วนบุคคลได้ 600 เหรียญ ส่วนทรัสต์แบบธรรมดา (Simple Trust) หักได้ 300 เหรียญ ส่วนทรัสต์แบบซับซ้อน (Complex Trust) หักได้ 100 เหรียญ คือ ถ้าเป็นทรัสต์ที่ต้องให้แบ่งรายได้ทุกปีอนุญาตให้หักยกเว้นส่วนบุคคลได้ 300 เหรียญ ส่วนทรัสต์ในแบบอื่นสามารถหักยกเว้นได้ 100 เหรียญ ชนิดของทรัสต์ที่ให้หักยกเว้นส่วนบุคคลได้นั้นคล้ายกันแต่ไม่ใช่ความแตกต่างระหว่างทรัสต์ธรรมดาและทรัสต์แบบซับซ้อน เนื่องจากมีความแตกต่างที่สำคัญมากกว่านั้น

เช่น ทรัสต์ Alpha มีการแบ่งเงินได้ประจำปีให้ Susan ดังนั้นจึงเป็นทรัสต์แบบธรรมดา หักยกเว้นส่วนบุคคลได้จำนวน 300 เหรียญ

ทรัสต์ Beta มีการแบ่งเงินได้ประจำปีให้ผู้รับประโยชน์สามารถหักยกเว้นส่วนบุคคลได้ 300 เหรียญ ผู้รับประโยชน์ครั้งหนึ่งเป็นมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นองค์กรการกุศล ดังนั้นจึงเป็นทรัสต์แบบซับซ้อน

ทรัสต์ Gamma สามารถแบ่งรายได้ประจำปี (Current Income) หรือแบ่งทรัพย์สินหลัก (core Asset) ให้ดอกเตอร์ Chapman ดังนั้น ทรัสต์จึงสามารถหักยกเว้นส่วนบุคคลได้ 100 เหรียญ ทรัสต์ดังกล่าวจึงเป็นทรัสต์แบบซับซ้อน

รายจ่ายและผลขาดทุน โดยทั่วไป บุคคลธรรมดาสามารถหักรายจ่ายทุกชนิดที่จำเป็นที่ก่อให้เกิดเงินได้พึงประเมินระหว่างปีภาษี เช่น รายจ่ายในการรวบรวมเงินได้ รักษาทรัพย์สิน รายจ่ายเกี่ยวกับธุรกิจหรือการค้า ดังนั้นรายจ่ายตามจำนวนที่มีเหตุผลระหว่างการจัดการมรดก เช่น ค่าธรรมเนียมการบริหาร, การจัดการมรดก ย่อมหักเป็นรายจ่ายได้

มีข้อสังเกตว่า รายจ่ายของบุคคลธรรมดา กฎหมายจะกำหนดให้หักตามที่กฎหมายกำหนด (Standard Deduction) กับหักค่าใช้จ่ายได้ตามความจำเป็นและสมควร โดยกองมรดก

และทรัสต์จะไม่มีสิทธิหักค่าใช้จ่ายตามที่กฎหมายกำหนด (Not Standard Deduction) แต่จะให้หักเงินยกเว้นส่วนบุคคล ซึ่งน้อยกว่าจำนวน Standard Deduction ที่ให้กับบุคคลธรรมดา

รายจ่ายเบ็ดเตล็ด (Miscellaneous Itemized Deduction) ที่ให้หักได้สำหรับส่วนที่เกินร้อยละ 2 ของเงินได้ทั้งหมดที่ปรับปรุงแล้ว (Adjusted Gross Income หรือ AGI) สามารถหักเป็นรายจ่ายได้ กองมรดกและทรัสต์จะคำนวณเงินได้ทั้งหมดที่ปรับปรุงเหมือนบุคคลธรรมดา ยกเว้น เงินยกเว้นส่วนบุคคล เงินได้สุทธิที่แบ่งให้ผู้รับประโยชน์ (DNI) และรายจ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการมรดก ซึ่งการคำนวณ AGI เป็นการคำนวณที่ซับซ้อนมากเพราะต้องพิจารณาถึง DNI ด้วย¹⁸

ผลขาดทุนจากทุน (Passive Loss) นั้นไม่สามารถหักจากเงินได้ประเภทอื่นได้ คือไม่สามารถหักจากกิจการที่เป็น Activity Income ได้ ซึ่งต้องใช้ในปีถัดไป การใช้ผลขาดทุนเมื่อได้ขายทรัพย์สินให้บุคคลภายนอกซึ่งกำไรหรือขาดทุนได้เป็นที่รับรู้

รายจ่ายเพื่อการกุศลนั้น สามารถหักได้ไม่จำกัดจำนวนภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในตารางจัดตั้งและกองมรดกมีสิทธิหักเงินบริจาคสำหรับจำนวนเงินที่กั้นไว้ (Set Aside) ดังกล่าวไว้แล้วจากนั้นจึงนำเงินได้สุทธิมาคูณด้วยอัตราภาษีที่ต้องเสีย

ในเรื่องอัตราภาษี ดังได้กล่าวแล้วว่ามียอัตรามากกว่าบุคคลธรรมดา สำหรับเงินสุทธิต่อกัน ซึ่งอัตราภาษีของกองมรดกและทรัสต์ในปี 2000 เป็นดังนี้

ตารางที่ 5 อัตราภาษีเงินได้ของกองมรดกและทรัสต์ของสหรัฐอเมริกาปี 2000

เงินได้	อัตราภาษี
ไม่เกิน 1,750	ร้อยละ 15
1,751-4,150	262.50 + ร้อยละ 28 สำหรับส่วนที่เกิน 1,750
4,151-6,300	934.50 + ร้อยละ 31 สำหรับส่วนที่เกิน 4,150
6,301-8,650	1,601.00 + ร้อยละ 36 สำหรับส่วนที่เกิน 6,300
เกินกว่า 8,651	2,447.00 + ร้อยละ 39.6 สำหรับส่วนที่เกิน 8,650

¹⁸ ตัวอย่างการคำนวณสามารถพิจารณาได้จาก "Instruction form 1041,"

<<http://www.irs.gov>>, March 2004. p.17. ซึ่งเป็นคู่มือในการกรอกแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษี บรรทัดที่ 15 b

หลังจากนั้นได้มีการแก้ไขอัตราภาษีในสมัยประธานาธิบดี Bush ซึ่งอัตราภาษีในปัจจุบันเป็น ดังนี้¹⁹

ตารางที่ 6 อัตราภาษีเงินได้ของกองมรดกและทรัสต์ของสหรัฐอเมริกาปี 2005

เงินได้	อัตราภาษี
ไม่เกิน 1,500	ร้อยละ 15
1,500-3,500	225.00 + ร้อยละ 28 สำหรับส่วนที่เกิน 1,500
3,501-5,500	785.00 + ร้อยละ 31 สำหรับส่วนที่เกิน 3,500
5,501-7,500	1,405.00 + ร้อยละ 36 สำหรับส่วนที่เกิน 5,500
เกินกว่า 7,500	2,125.00 + ร้อยละ 39.6 สำหรับส่วนที่เกิน 7,500

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบอัตราภาษี กองมรดกและทรัสต์กับหน่วยภาษีอื่น

หน่วยภาษี	เงินได้พึงเสียภาษี	ความรับผิดชอบในปี 2000
บุคคลธรรมดา	30,000	4,988
คู่สมรส(ยื่นแบบรวมกัน)	30,000	4,500
C corporation	30,000	4,500
ทรัสต์และกองมรดก	30,000	10,902

สำหรับภาษีเงินได้จากทุน ในปี 1997 ได้ลดอัตราภาษีลงจากร้อยละ 28 เหลือร้อยละ 20 โดยแบ่งเป็น 3 ช่วงเวลาตามการถือครอง การถือครองไม่เกิน 12 เดือนจะเสียภาษีอัตราปกติ แต่ถ้ามีครองเกิน 12 เดือนแต่ไม่เกิน 18 เดือนจะเสียในอัตราร้อยละ 28 แต่ถ้าถือครองเกินกว่า 18 เดือน จะเสียภาษีร้อยละ 20 ซึ่งกำไรของผลได้จากทุนสุทธิสามารถเสียภาษีตามอัตราที่กำหนดไว้

¹⁹ อัตราภาษีเงินได้ของทรัสต์และกองมรดกปรากฏใน Revenue code article 1(e), <http://www.uscode.com>

ที่ไม่เกินร้อยละ 20 นอกจากนี้ยังสามารถเลือกเสียภาษีเงินได้ในอัตราต่ำได้ (Alternative Minimum Tax)

การยื่นแบบเพื่อเสียภาษี

ผู้ได้รับมอบหมาย (Fiduciary) ซึ่งหมายความรวมถึงทรัสต์รี ผู้จัดการมรดก ผู้แทน ผู้ครอบครองทรัพย์สิน มีหน้าที่ยื่นแบบเพื่อเสียภาษีโดยใช้แบบฟอร์ม 1041 ในกรณีดังนี้

(1) สำหรับกองมรดกต้องมีเงินได้ทั้งหมดเกินกว่า 600 เหรียญ หรือมากกว่านั้น

(2) สำหรับทรัสต์มีทั้งเงินได้พึงเสียภาษีและไม่พึงเสียภาษี รวมเป็นเงินได้ทั้งหมดเกินกว่า 600 เหรียญ หรือมากกว่า ขอให้สังเกตว่าทรัสต์หักยกเว้นส่วนบุคคลได้เพียง 300 เหรียญ ส่วนทรัสต์แบบซับซ้อนหักยกเว้นส่วนบุคคลได้เพียง 100 เหรียญ

กำหนดเวลาการยื่นแบบต้องไม่เกินกว่าวันที่ 15 ของเดือนที่สี่ที่ต่อเนื่องจากการสิ้นสุดปีภาษีของกองมรดกและทรัสต์สามารถยื่นแบบเสียภาษีได้ที่สรรพากร ถ้ากองมรดกและทรัสต์ยื่นแบบโดยใช้ปฏิทินจะต้องยื่นแบบเสียภาษีในวันที่ 15 เมษายน ของปีถัดไป

ช่วงเวลาบัญชีภาษี วิธีการและการจ่ายเงิน

กองมรดกและทรัสต์สามารถใช้วิธีการทางบัญชีภาษีที่ให้ประโยชน์แก่บุคคลธรรมดา วิธีการทางบัญชีภาษีของผู้ก่อตั้งทรัสต์หรือของผู้มีเงินได้ไม่จำเป็นต้องมาใช้ในหน่วยภาษีนี้

กองมรดกมีสิทธิเลือกปีทางภาษีเหมือนหน่วยภาษีใหม่ เช่น เจ้ามรดกตายในวันที่ 3 เดือนมีนาคม กองมรดกสามารถเลือกเสียภาษีตามปีภาษีหรือรายงานตามปีปฏิทิน เมื่อมีการเลือกแล้ว ถ้าเลือกใช้ปีปฏิทินปีแรกของกองมรดกอาจรวมช่วงเวลาตั้งแต่วันที่ 3 มีนาคม ถึงวันที่ 31 ธันวาคม ถ้าปีแรกหรือปีสุดท้ายสั้นกว่าหนึ่งปี (น้อยกว่าหนึ่งปีปฏิทิน) เงินได้สำหรับปีนั้นไม่จำเป็นต้องกรบรอบปี (Need not be Annualized)

ทรัสต์ทั้งหมดจะต้องยื่นแบบเสียภาษีตามปีปฏิทินเนื่องจากการใช้ปีภาษีจะเป็นการเลื่อนเวลาการเสียภาษี หลักดังกล่าวไม่ใช้กับมรดก

ทรัสต์และกองมรดกต้องการประมาณการทางภาษีเงินได้ (Estimated Payment of Income Tax) ของสหพันธรัฐเป็นรายไตรมาสเหมือนบุคคลธรรมดา หลักดังกล่าวใช้สำหรับกองมรดกและผู้ก่อตั้งทรัสต์สำหรับปีภาษีที่สิ้นสุดที่ปีที่สองหรือมากกว่านั้นภายหลังวันที่ตาย ทรัสต์ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการสาธารณะและกองทุนส่วนบุคคลได้รับการยกเว้นไม่ต้องทำการประมาณการจ่ายภาษี

กองมรดกที่มีการจัดการมรดกเกินกว่าสองปีที่ต้องทำการประมาณเงินได้ ยกเว้นกองมรดกในคดีล้มละลาย²⁰ ที่ผู้จัดการมรดกต้องใช้เวลาการจัดการหลายเดือน ข้อยกเว้นนี้บางครั้งก็ไม่ได้ใช้เนื่องจากกองมรดกได้จัดการไม่เกินยี่สิบสี่เดือนซึ่งไม่ต้องทำการประมาณการภาษีเงินได้

เช่น Juanita ตายเมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2000 ผู้จัดการมรดกเลือกใช้ปีภาษีซึ่งครบกำหนดเสียภาษีเมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 2000 สำหรับกองมรดก การประมาณการทางภาษีเริ่มเมื่อวันที่ 1 กันยายน 2001

ในปีที่คาดว่าจะสิ้นสุดการจัดการ ทรัสต์หรือผู้จัดการมรดกมีสิทธิเลือกให้ภาษีเงินได้ที่จ่ายล่วงหน้าที่ย่อยโดยทรัสต์เหมือนว่าเป็นการจ่ายโดยผู้รับประโยชน์ ภาษีดังกล่าวจะเป็นเครดิตให้ผู้รับประโยชน์ ซึ่งต้องใช้สิทธิดังกล่าวใน 65 วันนับแต่สิ้นปีภาษี นอกจากนี้ยังให้สิทธิ Revocable Trust เลือกเสียภาษีอย่างกองมรดกได้ โดยจะมีผลในปีที่ตาย และถ้าต้องเสียภาษีมรดกจะมีผลเมื่อครบหกเดือนหลังจากครบกำหนดเวลายื่นภาษีมรดก โดยจะต้องยื่นภาษีมรดกภายใน 9 เดือนนับแต่วันที่ตาย

3.2.3.4 ทรัสต์ของผู้ก่อตั้ง (Grantor Trust)

ตั้งแต่ปี 1916 กฎหมายได้แยกการเสียภาษีของบุคคลธรรมดาและทรัสต์ โดยให้ทรัสต์เป็นหน่วยภาษีแยกต่างหาก แต่มีผู้เสียภาษีบางรายได้วางแผนภาษีโดยการตั้งทรัสต์ขึ้นมาโดยตนเองยังเป็นผู้ที่มีอำนาจในการควบคุมทรัพย์สินและเงินได้ของทรัสต์ ซึ่งจะเรียกว่า Grantor Trust ประมวลรัษฎากรได้มีบทบัญญัติพิเศษโดยให้เงินได้ของทรัสต์เป็นเงินได้ของผู้ก่อตั้งทรัสต์ในมาตรา 671-679 จะใช้เมื่อผู้ก่อตั้งทรัสต์หรือคู่สมรสมีผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องหรือควบคุมเหนือทรัพย์สินหรือเงินได้ของทรัสต์ ในกรณีนี้ผู้ก่อตั้งต้องเสียภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ที่ทรัสต์ได้รับ ผู้เสียภาษีต้องเสียภาษี สำหรับเงินได้ที่ผู้ก่อตั้งทรัสต์เรียกร้องหรือได้กลับคืนค่าใช้จ่ายหรือเครดิตภาษีเงินได้ ข้อจำกัดดังกล่าวจึงไม่มีประโยชน์ให้เสียภาษีเงินได้ในนามทรัสต์แต่อย่างไรก็ตาม ทรัสต์ประเภทนี้มีประโยชน์ในการลดค่าใช้จ่ายในการจัดการมรดก (Probate Cost) ซึ่งกระบวนการดังกล่าวต้องเสียค่าใช้จ่ายร้อยละ 5-15 ของทรัพย์มรดก

²⁰ กองมรดกในคดีล้มละลายนั้น จะมีหลักในการคำนวณภาษีพิเศษจากที่กล่าว เช่น อัตราภาษีจะน้อยกว่าอัตราภาษีของกองมรดกโดยทั่วไปและสามารถหักรายจ่ายได้มากกว่า

ทรัสต์ที่เรียกคืนได้ (Reversionary Trust) การก่อตั้งมรดกประสงค์เรื่องภาษีการให้ของสหพันธรัฐ ถ้าผู้ก่อตั้งตายก่อนเงินได้ครบกำหนดอายุ มูลค่าปัจจุบันต้องรวมในกองมรดกทั้งหมดตามมาตรา 2033

อำนาจของผู้ก่อตั้ง (Power of Grantor Trust)

บทบัญญัติมาตรา 674-677 จะบรรจุข้อจำกัดอื่นๆ ที่ใช้อำนาจเหนือทรัสต์ ซึ่งผู้ก่อตั้งสามารถใช้อำนาจควบคุมเงินได้หรือทรัพย์สินของทรัสต์ ถ้าได้ฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมาย เงินได้ของทรัสต์จะเสียภาษีในนามผู้ก่อตั้งทรัสต์ และโดยปกติ Subchapter J จะไม่ใช้กับทรัสต์ประเภทนี้

หลักเกณฑ์พิจารณาว่า ผู้ก่อตั้งเป็นผู้ควบคุมทรัสต์ พัฒนามาจากหลักที่เรียกว่า Clifford Doctrine ตามกฎหมายในปี 1939 และได้นำมาบัญญัติไว้ในปี 1954 ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 ประเภท (1) มีส่วนในผลประโยชน์จากทรัพย์สินของทรัสต์ หรือผลประโยชน์ในทรัสต์จะกลับคืนมายังผู้ก่อตั้งทรัสต์ (2) อำนาจควบคุมเหนือเงินได้ของผู้รับประโยชน์ คืออำนาจในการแบ่งแยกเงินได้หรือทรัพย์สินของทรัสต์ปราศจากการตรวจสอบหรือการให้ความยินยอมของผู้รับประโยชน์ (3) การจัดการประโยชน์ของทรัสต์ เช่น ตราสารจัดตั้งกำหนดให้ผู้ก่อตั้งซื้อทรัพย์สินของทรัสต์ในราคาต่ำกว่าที่ควรเป็น หรือกู้เงินจากทรัสต์โดยไม่มีหลักประกันหรือมูลค่าหลักประกันไม่เพียงพอ หรือได้กู้เงินแล้วแต่ไม่จ่ายเงินกู้ตามจำนวน

แต่อย่างไรก็ตามมีการกระทำบางอย่างที่ไม่ถือเป็นการควบคุมทรัสต์ เช่น การแบ่งเงินได้หรือทรัพย์สินระหว่างผู้รับประโยชน์ที่เป็นองค์การการกุศล

การแบ่งจ่ายเงินระหว่างเงินได้ (Income) และทรัพย์สิน (Corpus)

เช่น Frank ก่อตั้งทรัสต์แบบเรียกคืนได้สำหรับเด็กจึงได้โอนทรัพย์สินและกรรมกรรมประกันภัย ระหว่างปีภาษีทรัสต์ใช้เงิน จำนวน 3,000 เหรียญ จากเงินได้ของทรัสต์เพื่อจ่ายเงินกรรมกรรมประกันภัยสำหรับภริยา Frank ต้องเสียภาษีเงินได้จำนวน 3,000 เหรียญ

ยิ่งกว่านั้นเงินได้ทรัสต์ที่สะสมเพิ่มขึ้นสำหรับผู้รับประโยชน์บางคน โดยผู้ก่อตั้งทรัสต์มีหน้าที่อุปการะเลี้ยงดู (Legal Obligation)²¹ เงินที่ได้จ่ายเพื่อการนั้นต้องนำมาเสียภาษีในนามผู้ก่อตั้งทรัสต์

²¹ ศาลสูงได้ตัดสินไว้ว่า เงินได้ที่จ่ายไปเพื่อค่าเล่าเรียนบุตร ทรัสต์สามารถลงเป็นรายจ่ายได้ ในคดี Helvering v. Stuart, 317 us. 154, 169-71 (1942) แต่สภาองค์กรไม่เห็นด้วย

เช่น Melanie ตั้งทรัสต์แบบเงินสะสมที่ไม่สามารถเรียกคืนได้ ให้ลูกชาย Sean เป็นผู้รับประโยชน์ และส่วนที่เหลือให้หลานชาย ในระหว่างปีทรัสต์มีรายได้ 8,000 เหรียญ ได้ใช้ดังนี้ 5,000 เหรียญ เป็นค่าเล่าเรียนให้ Sean และ 3,000 เหรียญสะสมเพื่อประโยชน์แก่ Sean ภายใต้กฎหมายของรัฐ Melanie มีหนี้เพื่อเลี้ยงดูและหน้าที่นี้รวมถึงการให้การศึกษา Melanie จึงต้องเสียภาษีเงินได้จากเงินจำนวน 5,000 เหรียญ

3.2.3.5 การวางแผนภาษี

การวางแผนภาษีเงินได้ของบุคคลในครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญ การโอนทรัพย์สินเป็นสิ่งที่ดีที่เคยโดยอาจโอนในระหว่างมีชีวิตอยู่หรือโดยพินัยกรรม กฎเกณฑ์ต่างๆ ที่นำมาใช้เพื่อลดจำนวนภาษี นอกจากนี้ในการพิจารณาเงินได้ภายหลังจากการโอนที่เพิ่มขึ้น ทรัสต์และกองมรดกซึ่งจะมีปัญหาที่เรียกว่า Income Shifting โดยโอนเงินได้ไปสู่ผู้ที่ต้องเสียภาษีเงินได้อัตราต่ำกว่า การวางแผนของกองมรดกและทรัสต์อาจทำได้ เช่น

กองมรดกซึ่งเป็นหน่วยภาษีพิเศษ สามารถเลือกปีภาษีและวิธีการบัญชีได้ ผู้จัดการมรดกควรเลือกเสียภาษีตามปีภาษี เพราะผู้รับประโยชน์จะรวมเงินเพื่อเสียภาษีตามปีของผู้รับประโยชน์ โดยเฉพาะปีที่สิ้นสุดการจัดการมรดก ผู้รับประโยชน์ต้องรวมเงินได้ทั้งหมดเข้ามาเสียภาษี ข้อควรระวังสำหรับปีที่สิ้นสุดการจัดการมรดก คือ ผู้รับประโยชน์จะเสียภาษีเงินได้ในอัตราสูง ดังนั้นการวางแผนภาษีโดยการยืดเวลาการจัดการมรดกจะมีประโยชน์ แต่สรรพากรสหรัฐจะมีสิทธิตรวจสอบถึงวัตถุประสงค์ในการรักษากองมรดกไว้ สำหรับผลขาดทุนนั้น ผู้รับประโยชน์ไม่มีสิทธิใช้จนกว่ามรดกได้สิ้นสุดการจัดการ ถ้าผู้รับประโยชน์เสียภาษีอัตราสูงก็ควรดำเนินการสิ้นสุดการจัดการมรดกโดยเร็ว

เช่น ในปีที่ตาย Don ได้ทำสัญญารับเงินชดเชยจากการทำงาน ตามข้อสัญญา Don มีสิทธิได้เงินจำนวน 200,000 เหรียญ ใน 6 เดือนหลังจากที่ตายหรือเกษียณ Don ตายวันที่ 7 มีนาคม ถ้าสมมติว่า ในช่วงเวลา 12 เดือน กองมรดกจะหักค่าใช้จ่ายได้มาก ผู้จัดการมรดกควร

จึงได้แก้ไขหลักเกณฑ์ดังกล่าว อ้างใน Jonathan G. Blattmachr & Arthur M. Michealson, *supra* note 4, pp.3-30.

เลือกเสียภาษีโดยใช้ปีภาษีสิ้นสุด 31 สิงหาคม ดังนั้นในปีภาษีแรกจะมีช่วงระหว่างวันที่ 7 มีนาคม ถึง 31 สิงหาคม เงินได้ตามสัญญาจะเสียภาษีในปีแรก

อีกตัวอย่างหนึ่งคือ Carol เป็นผู้รับประโยชน์คนเดียวของกองมรดก ได้ใช้ปีปฏิทินในการเสียภาษีและเสียภาษีตามเกณฑ์เงินสด ถ้ากองมรดกได้ใช้ปีภาษีสิ้นสุด 31 มกราคม กองมรดกแบ่งเงินได้ระหว่าง 1 กุมภาพันธ์จนถึง 31 ธันวาคม 1999 Carol จะเสียภาษีสำหรับปีภาษีที่ยื่นเสียภาษีภายในวันที่ 16 เมษายน 2001 ถ้ากองมรดกแบ่งเงินได้ในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 1999 จำนวน 50,000 เหรียญ Carol จะยื่นเสียภาษีอย่างช้าในวันที่ 16 เมษายน 2001 ซึ่งช่วยยืดเวลาเสียภาษี

และถ้ากองมรดกได้สิ้นสุดการจัดการเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2000 Carol จะต้องยื่นเสียภาษีในปีเดียวกัน ดังนั้นจึงควรยืดเวลาการจัดการมรดกออกไป ยกเว้นในปี 2000 กองมรดกมีผลขาดทุน และ Carol ต้องเสียภาษีในอัตราสูง ก็ควรสิ้นสุดการจัดการมรดกในปีดังกล่าว

หรือในการรับรู้ผลได้จากทุน (Basis of Property) ถ้ากองมรดกเสียภาษีในอัตราที่ต่ำกว่าผู้รับประโยชน์ก็ควรให้กองมรดกรับรู้ผลได้จากทุน ซึ่งจะช่วยให้มูลค่าที่ผู้รับประโยชน์ได้รับ จะมีประโยชน์เมื่อผู้รับประโยชน์ได้ขายทรัพย์สินให้บุคคลภายนอก

ส่วนการวางแผนเงินได้ของทรัสต์มีได้หลายวิธีขึ้นกับอยู่ประสบการณ์ของทรัสต์รี โดยทั่วไปจะคล้ายกับกองมรดก ถ้าทรัสต์รีมีดุลพินิจในการแบ่งเงินได้สุทธิให้ผู้รับประโยชน์ก็ควรแบ่งเงินได้ให้ผู้ที่ต้องเสียภาษีในอัตราต่ำที่สุด แต่อย่างไรก็ตามอาจมีข้อจำกัดตามตราสารจัดตั้งได้

กล่าวโดยย่อแล้วการเสียภาษีเงินได้จากกองมรดกตามกฎหมายสหรัฐอเมริกาในระดับสหพันธรัฐ (Federal Income Tax) จะเป็นดังนี้

1. การเสียภาษีเงินได้ในนามกองมรดก (Estate Income Tax)
2. การแบ่งเงินได้สุทธิให้ผู้รับประโยชน์ (DNI)

เงินได้จากกองมรดกเริ่มขึ้นในปีที่บุคคลถึงแก่ความตาย เงินได้ที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ตายตามหลักเกณฑ์สิทธิเป็นเงินได้ที่ต้องเสียภาษีในนามผู้ถึงแก่ความตาย ส่วนเงินได้ที่เกิดตั้งแต่ผู้มีเงินได้ถึงแก่ความตายเป็นเงินได้ที่ต้องเสียภาษีในนามกองมรดก

หลักเกณฑ์ในการคำนวณเพื่อเสียภาษีกำหนดให้เงินได้สุทธิที่แบ่งให้ผู้รับประโยชน์สามารถนำไปหักเหมือนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกองมรดกได้ กรณีนี้สามารถเปรียบเทียบกับบริษัทได้จ่ายเงินเดือนให้กับลูกจ้าง บริษัทย่อมสามารถนำเงินเดือนที่จ่ายไป หักเป็นรายจ่ายในการคำนวณภาษีเงินได้จากบริษัท จำนวนเงินที่สามารถนำไปหักค่าใช้จ่ายได้นั้นต้องไม่เกินจำนวนที่กฎหมายกำหนดไว้ ซึ่งในปีแรกผู้จัดการมรดกมีสิทธิเลือกปีที่เสียภาษีได้ กล่าวคือเลือกเสียภาษี

ตามปีปฏิทินโดยให้ยื่นเสียภาษีในวันที่ 15 ของเดือนที่สิ้นนับแต่วันที่เจ้ามรดกได้ถึงแก่ความตาย หรือจะเลือกเสียภาษีตามปีภาษีโดยยื่นแบบภายในวันที่ 15 เมษายน ของปีถัดไป ซึ่งการเสียภาษีตามปีภาษี ในปีแรกจะมีรอบระยะเวลาบัญชีที่สั้นกว่าปีภาษีตามปกติ เมื่อได้เลือกปีภาษีแล้ว ผู้จัดการมรดกต้องใช้ปีภาษีนั้นไปจนกว่าได้จัดการมรดกเสร็จสิ้น

เมื่อเลือกปีภาษีแล้ว กองมรดกที่มีเงินได้เกินกว่า 600 เหรียญต้องยื่นแบบเพื่อเสียภาษี โดยภาษีเงินได้จากกองมรดกจะมีวิธีการคำนวณ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. เงินได้ทางบัญชี
2. เงินได้พึงประเมินทางภาษี ซึ่งมีการปรับปรุงเงินได้จากเงินได้ทางบัญชี
3. เงินได้สุทธิที่สามารถแบ่งให้ผู้รับประโยชน์ ซึ่งจะปรับปรุงจากเงินได้ตามข้อ 2.
4. เงินได้ที่เสียภาษีในนามกองมรดก กล่าวคือให้นำเงินได้ตามข้อ 2 ลบด้วยเงินได้

ตามข้อ 3

5. เงินได้ที่เสียภาษีในนามผู้รับประโยชน์ตามประเภทและชั้นเงินได้ที่ได้รับการแบ่ง

เงินได้ของกองมรดกแบ่งเป็น 2 ส่วนคือเงินได้ในส่วนที่เหลือจากการแบ่งเงินได้สุทธิให้ผู้รับประโยชน์กับส่วนที่ได้กำไรจากทุน (Capital Gain) โดยผู้จัดการมรดกต้องนำเงินได้และค่าใช้จ่ายทั้งหมดมาลงในบัญชี เงินส่วนนี้ลงบัญชีในช่องแรก

จากนั้นจึงพิจารณาว่าเงินได้รายการใดเป็นเงินได้ที่ได้รับการยกเว้นเงินได้ จึงเหลือเป็นเงินได้ที่ต้องเสียภาษี โดยรายจ่ายต้องมีการเฉลี่ยกันระหว่างเงินได้ที่ต้องเสียภาษีกับรายจ่ายที่ก่อให้เกิดเงินได้ที่ไม่ต้องเสียภาษี ซึ่งคำนวณตามสัดส่วนระหว่างกัน และกองมรดกสามารถหักค่าลดหย่อนได้ในจำนวน 600 เหรียญสหรัฐ ในส่วนนี้ลงบัญชีในช่องที่สอง

การแบ่งเงินได้สุทธิให้กับผู้รับประโยชน์ ให้กองมรดกสามารถนำไปหักเป็นค่าใช้จ่ายได้ โดยลงคำนวณตามตารางสาม เมื่อเหลือเงินได้สุทธิแล้วจะนำมาคูณอัตราภาษีซึ่งมีอัตราก้าวหน้า ซึ่งเปรียบเทียบตามชั้นของเงินได้แล้วจะมีอัตราสูงกว่าอัตราภาษีของบุคคลธรรมดาและคู่สมรส ดังนั้นผู้จัดทรัพย์สินก็สามารถเลือกแบ่งเงินได้ให้ผู้รับประโยชน์ที่ต้องเสียภาษีในอัตราที่ต่ำภายใต้ตราสารจัดตั้ง พันธกรรม และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

เงินได้ที่ผู้รับประโยชน์ได้รับจากการแบ่งให้นำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษี ซึ่งจะมีการเฉลี่ยเงินได้ตามลำดับขั้นของผู้มีสิทธิรับผลประโยชน์ในกรณีสัดส่วนที่ได้รับจากการแบ่งได้เกินจำนวนที่กองมรดกสามารถหักเป็นค่าใช้จ่ายได้ นอกจากนี้ยังมีการแบ่งเงินได้ในแต่ละประเภทเพื่อเฉลี่ยให้ระหว่างผู้รับประโยชน์ด้วยกัน

เงินได้ส่วนที่เหลือหลังจากที่แบ่งให้ผู้รับประโยชน์แล้ว จะต้องเสียภาษีในนามกองมรดกและทรัสต์ ส่วนมากจะเป็นผลได้จากทุน (Capital Gain) ซึ่งมีวิธีการคำนวณเสียภาษีอย่างบุคคลธรรมดา โดยผู้จัดการมรดกเป็นผู้ที่มีหน้าที่ยื่นเสียภาษีแทน แต่อย่างไรก็ตามได้มีบทบัญญัติพิเศษในการคำนวณภาษี เช่น ค่ายกเว้นส่วนบุคคล อัตราภาษีพิเศษ การหักเงินบริจาค การหักรายจ่ายในการจัดการมรดก

3.3 ประเทศเยอรมัน²²

ประเทศเยอรมันจะเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จากผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ในเยอรมัน (Residence) สำหรับเงินได้ทั้งในและนอกประเทศ กฎหมายได้แบ่งเงินได้เป็น 7 ประเภท กล่าวคือ เงินได้จากเกษตรกรรม ธุรกิจ วิชาชีพอิสระ จ้างแรงงาน เงินได้จากการลงทุน ค่าเช่า และเงินได้อื่นๆ ในการคำนวณภาษีจะให้หักค่าใช้จ่ายต่างๆ และค่าลดหย่อน อัตราภาษีกำหนดขั้นต่ำร้อยละ 15 และขั้นสูงร้อยละ 42 สำหรับบุคคลที่ไม่มีถิ่นที่อยู่ในเยอรมันจะเก็บภาษีโดยวิธีพิเศษ เช่น การหักภาษี ณ ที่จ่าย²³

3.3.1 การเสียภาษีเงินได้ในปีที่ถึงแก่ความตาย²⁴

สำหรับการเสียภาษีในปีที่มีเงินได้ถึงแก่ความตายนั้น จะต้องพิจารณาภาระทางภาษีเป็น 3 ช่วงเวลา ดังนี้

เช่น Tod เป็นผู้มีเงินได้หลายประเภท กล่าวคือ เงินได้จากเงินเดือน ดอกเบี้ย ค่าเช่า ซึ่ง Tod มีภาระภาษี ดังนี้

ในปี 2001 Tod ได้ค้างภาระภาษีจำนวน 10,000 มาร์ก

²² ขอขอบคุณอาจารย์ George Shlueter อาจารย์พิเศษชาวเยอรมันที่ช่วยกรุณาถ่ายทอดและแปลกฎหมายภาษีของเยอรมัน

²³ Amann, *German Tax Guide*, (London: Kluwer Law International, 2001), pp.79-114.

²⁴ Christoph Groppl, "Erbfall/Erbchaft," <<http://bundesrecht.juris.de>>, July 2005.

ในปี 2002 Tod มีภาระภาษีที่ต้องจ่ายให้สรรพากร จำนวน 100,000 มาร์ก โดยต้องยื่นแบบเพื่อเสียภาษีในวันที่ 31 ตุลาคม ของปีถัดไป

ในปี 2003 Tod ตายเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม โดยก่อนตาย Tod มีเงินได้ จากเงินเดือนจำนวน 80,000 มาร์ก ค่าเช่าอพาร์ทเมนต์จำนวน 80,000 มาร์ก โดยเสียค่าตกแต่งอพาร์ทเมนต์ จำนวน 20,000 มาร์ก หลังจากที่ Tod ตายนั่น ทายาท ได้รับค่าเช่าอีกจำนวน 160,000 มาร์ก รวมค่าเช่าที่ได้รับเป็นจำนวน 240,000 มาร์ก และเมื่อวันที่ 1 สิงหาคม ได้รับดอกเบี้ยเงินฝากเป็นจำนวน 80,000 มาร์ก ดังนั้นมีปัญหาว่าจะต้องเสียภาษีอย่างไร

ก. ภาษีที่ผู้มีเงินได้ค้างชำระในปี 2001 ดังกล่าวเป็นหนี้ที่กองมรดกค้างชำระ ดังนั้นสรรพากรจึงมีสิทธิเรียกร้องให้ทายาทชำระหนี้จากกองมรดกได้ โดยทายาทจะเป็นลูกหนี้ร่วม (Several Debtor) ต้องรับผิดชอบในหนี้ภาษีร่วมกันจนกว่าจะแบ่งมรดก

ข. การยื่นแบบเสียภาษีในปี 2002 นั้น ทายาทของ Tod เป็นผู้ที่มีหน้าที่ในการยื่นแบบเสียภาษีในนามผู้ตาย (Testator) กล่าวคือในการคำนวณภาษีให้ถือเสมือนว่าผู้ตายเป็นผู้ยื่นแบบเสียภาษี เช่น ผู้ตายมีคู่สมรส การคำนวณภาษีให้คำนวณแบบผู้ตายมีคู่สมรส หรือที่เรียกว่า "Same Statute"

ค. การยื่นแบบเสียภาษีในปีที่ถึงแก่ความตายนั้น กฎหมายกำหนดให้เสียภาษีในนามทายาทโดยกฎหมายภาษีเงินได้มาตรา 24 กำหนดให้เป็นเงินได้ประเภทอื่นๆ ที่ทายาทต้องนำมารวมคำนวณเสียภาษี เนื่องจากการเสียภาษีเงินได้ของบุคคลธรรมดาใช้สำหรับกรณีที่ผู้มีเงินได้มีชีวิตอยู่เท่านั้น (Natural Personal) ส่วนกองมรดกไม่ใช่บุคคลธรรมดาจึงไม่มีการเสียภาษีในนามกองมรดก

นอกจากนี้เงินได้ที่ทายาทต้องนำมารวมคำนวณนั้นจะไม่ได้แยกว่าเงินได้นั้นจะเกิดขึ้นก่อนหรือหลังจากที่ผู้มีเงินได้ถึงแก่ความตาย เช่น ดอกเบี้ยเงินฝากในธนาคารไม่ได้แยกส่วนว่าดอกเบี้ยจะเป็นส่วนที่เกิดขึ้นก่อนหรือหลังวันที่ 1 พฤษภาคม 2003 เพราะจะทำให้การเสียภาษียุ่งยาก

เงินได้ที่ทายาทได้รับจะสามารถหักค่าใช้จ่ายได้ตามประเภทเงินได้ เช่น ค่าเช่าอพาร์ทเมนต์ สามารถหักค่าใช้จ่ายตกแต่งอพาร์ทเมนต์ได้ ดังนั้นค่าเช่าสุทธิที่ทายาทได้รับจึงเป็นจำนวน 220,000 มาร์ก เงินได้หลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้วให้นำมาเฉลี่ยเงินได้ตามสัดส่วนของทายาท โดยทายาทจะต้องนำเงินได้เสียภาษีโดยรวมกับเงินได้ประเภทอื่น ๆ ซึ่งทำให้การเสียภาษีเป็นไปตามความสามารถของทายาทแต่ละคน

3.3.2 การเสียภาษีของทายาทผู้ถือกรรมสิทธิ์ร่วมกันในกองมรดก (Community of Joint Estate)

สำหรับในปีถัดไป หากกองมรดกยังไม่ได้แบ่งและกองมรดกมีเงินได้จากค่าเช่า

เช่น Tod เป็นเจ้าของอพาร์ทเมนต์ มีทายาทจำนวน 3 คน ตามพินัยกรรมกำหนดให้ A ได้รับส่วนจำนวนครึ่งหนึ่ง โดย B ได้รับส่วนแบ่งหนึ่งในสาม และ C ได้รับส่วนแบ่งหนึ่งในหกจากกองมรดกทั้งหมด

ในปี 2004 กองมรดกได้รับค่าเช่าจากอพาร์ทเมนต์จำนวน 240,000 มาร์ก ทายาทต้องเสียภาษีตามสัดส่วนของเงินได้ที่แต่ละคนได้รับ กล่าวคือ A มีเงินได้จำนวน 120,000 มาร์ก B มีเงินได้จำนวน 80,000 มาร์ก ส่วน C มีเงินได้จำนวน 40,000 มาร์ก

ต่อมาในวันที่ 1 กรกฎาคม 2005 ทายาททั้งสามได้แบ่งอพาร์ทเมนต์ได้ โดยให้ A ได้รับอพาร์ทเมนต์ทั้งหมด ส่วน B และ C ขอสละสิทธิในอพาร์ทเมนต์ ดังนั้นเงินได้ในปี 2005 ต้องนำมารวมเสียภาษีในนาม A ทั้งหมด

ตารางที่ 8 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกองมรดกและทรัสต์ของแต่ละประเทศ

ประเทศ/เรื่อง	กองมรดก	ทรัสต์
1.สหรัฐอเมริกา	1.กฎหมายมรดก (ของแต่ละ มลรัฐ) 2.Revenue Code Subchapter J	1.กฎหมายทรัสต์ (ของแต่ละ มลรัฐ) 2.Revenue Code Subchapter J
2.อังกฤษ	1.The Administration of Estates Act 1925 2. Income and Corporate Tax Act 1988 Part 16	1. The Trustee Act 1925 2. Income and Corporate Tax Act 1988 Part 15
3.เยอรมัน	1.Civil Code Part 5 2. Einkommensteuergesetz (EStG)	-
4.ไทย	1.ประมวลกฎหมายแพ่งและ พาณิชย์ บรรพ 6	ประมวลกฎหมายแพ่งและ พาณิชย์ มาตรา 1686

	2.ประมวลกฎหมาย มาตรา 57 ทวิ	
5.กฎหมายระหว่างประเทศ	The Hague Convention of 1988 on the Law Applicable to Succession on Death	The Hague Trust Convention 1985